NORSK utgave

EØS-tillegget

til De Europeiske Fellesskaps Tidende

ISSN 1022-9310

Nr. 48

7. årgang

26.10.2000

I EØS-ORGANER

1. EØS-rådet

2. EØS-komiteen

3. Parlamentarikerkomiteen for EØS

4. Den rådgivende komité for EØS

II EFTA-ORGANER

1. EFTA-statenes faste komité

2000/EØS/48/01 Liste over godkjente kredittinstitusjoner i Island, Liechtenstein og Norge i henhold til artikkel 3 nr. 7 i direktiv 77/780/EØF 1

2. EFTAs overvåkningsorgan

2000/EØS/48/02 Vedtak i EFTAs overvåkningsorgan nr. 329/99/COL av 16. desember 1999 om forlengelse av gyldighetsperioden for gjeldende regler og innføring av nye retnings linjer for krisestøtte og omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter, og om tjueandre endring av saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet . 14

2000/EØS/48/03 Vedtak i EFTAs overvåkningsorgan nr. 32/00/COL av 16. februar 2000 om innføring av retningslinjer for samarbeid mellom nasjonale domstoler og EFTAs overvåknings-organ på statsstøtteområdet og om tjuetredje endring av saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet 33

2000/EØS/48/04 Melding fra EFTAs overvåkningsorgan om tjuefjerde endring av saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet (forlengelse av gyldighetsperioden for reglene om støtte til miljøvern) 41

2000/EØS/48/05 Melding fra EFTAs overvåkningsorgan om tjuefemte endring av saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet (forlengelse av gyldighetsperioden for reglene om støtte til industrien for produksjon av syntetiske fibre) 41

2000/EØS/48/06 Vedtak i EFTAs overvåkningsorgan nr. 72/00/COL av 5. april 2000 om tjuesjette endring av saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet og om innføring av nye retningslinjer for referanserenten 42

2000/EØS/48/07 Vedtak i EFTAs overvåkningsorgan nr. 78/00/COL av 12. april 2000 om endring av retningslinjene for anvendelse av EØS-avtalens statsstøtteregler på statsgarantier og garantier til offentlige industriforetak og om tjuesjuende endring av saksbehandlings-regler og materielle regler på statsstøtteområdet 45

NORSK utgave

2000/EØS/48/08 Rekommandasjon fra EFTAs overvåkningsorgan nr. 67/00/COL av 24. mars 2000 om et samordnet kontrollprogram for 2000 for å sikre overholdelse av maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler på eller i korn og visse produkter av vegetabilsk opprinnelse herunder frukt og grønnsaker 53

2000/EØS/48/09 Rekommandasjon fra EFTAs overvåkningsorgan nr. 68/00/COL av 24. mars 2000 om et samordnet program for offentlig kontroll av næringsmidler i 2000 58

3. EFTA-domstolen

III EF-ORGANER

1. Rådet

2. Kommisjonen

2000/EØS/48/10 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.2203 – BA/EIB/Wiener Städtische/CAIB/Duke Streek/UBF/JV) 67

2000/EØS/48/11 Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1856 – Citigroup/Schroders) 68

2000/EØS/48/12 Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1891 – BP Amco/Castrol) 68

2000/EØS/48/13 Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1909 – Alstom/ABB Alstom Power) 69

2000/EØS/48/14 Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.2063 – SEI/Mitsubishi Electric/JV) 69

2000/EØS/48/15 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1501 – GKN Westland/Agusta/JV) 70

2000/EØS/48/16 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.2065 – Achmea/BCP/Eureko) 71

2000/EØS/48/17 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.2152 – Scottish & Newcastle/JV/Centralcer) 72

2000/EØS/48/18 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.2144 – Telefonica/Sonera/tysk UMTS-fellesforetak) 73

2000/EØS/48/19 Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1745 – EADS) 74

2000/EØS/48/20 Tilbakekalling av melding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1963 – Industri Kapital/Perstorp) 74

2000/EØS/48/21 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. M.2194 – CCF-Loxxia/Crédit Lyonnaise – Slibail/JV) 74

2000/EØS/48/22 Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.2045 – Salzgitter/Mannesmann-Röhrenwerke (se EKSF.1336)) 75

EFTA-ORGANER

EFTA-STATENES FASTE KOMITÉ

Liste over godkjente kredittinstitusjoner i Island, Liechtenstein og Norge i henhold til artikkel 3 nr. 7 i direktiv 77/780/EØF

2000/EØS/48/01

I henhold til artikkel 3 nr. 7 og artikkel 10 nr. 2([1]) i første rådsdirektiv 77/780/EØF av 12. desember 1977 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon([2]), skal Kommisjonen utarbeide og offentliggjøre en liste over samtlige kredittinstitusjoner som har tillatelse til å drive virksomhet i medlemsstatene. Når det i henhold til en rettsakt skal offentliggjøres faktiske opplysninger, framgangsmåter, rapporter og lignende i De Europeiske Fellesskaps Tidende, skal det etter EØS-avtalens protokoll 1 nr. 6 bokstav b) offentliggjøres tilsvarende opplysninger for EFTA-statene i EØS-avdelingen av De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Dette er tredje gang EFTA-statenes faste komité etterkommer ovennevnte krav. Listen offentliggjort i vedlegget til denne melding omfatter alle kredittinstitusjoner som omfattes av virkeområdet for første samordningsdirektiv, og som var i virksomhet i Island, Liechtenstein og Norge 31. desember 1999.

Denne listen ble utarbeidet av EFTA-statenes faste komité på grunnlag av opplysninger gitt av vedkommende EFTA-stater. Listen har ingen rettslig betydning og gir ingen rettigheter i juridisk forstand. Dersom en ikke godkjent institusjon ved en feiltakelse er oppført på listen, berører dette på ingen måte dens rettslige status. Tilsvarende vil det ikke innvirke på gyldigheten av en institusjons godkjenning dersom den ved en feiltakelse er utelatt fra listen.

* * * * *

([1]) Artikkel 10 nr. 2 får ikke anvendelse i EØS-sammenheng.

([2]) EFT L 322 av 17.12.1997, s. 30.

NORSK utgave

FORKORTINGER I TABELLENE

I spalten "Minstekapital" har de oppgitte tegn følgende betydning:

Tegn	*Betydning*
Y	Startkapital større enn EUR 5 millioner
N	Startkapital mellom EUR 1 og 5 millioner
0	Ingen startkapital

I spalten "Innskuddsgarantier" har de oppgitte tegn følgende betydning:

Tegn	*Betydning*
Y	Alminnelig innskuddsgarantiordning etter direktiv 94/19/EF (artikkel 3 nr. 1 første ledd)
N	Tilsvarende innskuddsgarantiordning etter direktiv 94/19/EF (artikkel 3 nr. 1 andre ledd)
0	Ingen tilskuddsgarantiordning

VEDLEGG

ISLAND 4

LIECHTENSTEIN 6

NORGE 8

NORSK utgave

ISLAND

Nærmere opplysninger kan fås ved henvendelse til:

Fjármálaeftirlitið (Financial Supervisory Authority)
Suðurlandsbraut 32
IS - 108 Reykjavik
Tlf. (354) 525 2700
Faks (354) 525 2727

Navn	Sted	Juridisk form	Merknader	Minstekapital	Innskudds-garantier
1	2	3	4	5	6
Landsbanki Íslands hf.	Reykjavík	Hlutafélag *1)*		Y	Y
Búnaðarbanki Íslands hf.	Reykjavík	Hlutafélag *1)*		Y	Y
Íslandsbanki hf.	Reykjavík	Hlutafélag *1)*		Y	Y
Sparisjóðabanki Íslands hf.	Reykjavík	Hlutafélag *1)*		Y	Y
Eyrasparisjóður	Patreksfjörður	*2)*		N	Y
Sparisjóður Bolungarvíkur	Bolungarvík	*2)*		Y	Y
Sparisjóður Hafnarfjarðar	Hafnarfjörður	*2)*		Y	Y
Sparisjóður Hornafjarðar og nágrennis	Höfn	*2)*		N	Y
Sparisjóður Hólahrepps	Sauðárkrókur	*2)*		N	Y
Sparisjóður Húnaþings og Stranda	Hvammstangi	*2)*		N	Y
Sparisjóður Höfðhverfinga	Grenivík	*2)*		N	Y
Sparisjóðurinn í Keflavík	Keflavík	*2)*		Y	Y
Sparisjóður Kópavogs	Kópavogur	*2)*		N	Y
Sparisjóður Mýrasýslu	Borgarnes	*2)*		Y	Y
Sparisjóður Norðfjarðar	Norðfjörður	*2)*		N	Y
Sparisjóður Norðlendinga	Akureyri	*2)*		N	Y
Sparisjóður Ólafsfjarðar	Ólafsfjörður	*2)*		N	Y
Sparisjóður Ólafsvíkur	Ólafsvík	*2)*		N	Y
Sparisjóður Reykjavíkur og nágrennis	Reykjavík	*2)*		Y	Y
Sparisjóður Siglufjarðar	Siglufjörður	*2)*		N	Y
Sparisjóður Strandamanna	Hólmavík	*2)*		N	Y
Sparisjóður S-Þingeyinga	Laugar	*2)*		N	Y
Sparisjóður Súðavíkur	Súðavík	*2)*		N	Y
Sparisjóður Svarfdæla	Dalvík	*2)*		N	Y
Sparisjóður Vestmannaeyja	Vestmannaeyjar	*2)*		N	Y
Sparisjóður vélstjóra	Reykjavík	*2)*		Y	Y
Sparisjóður Þingeyrarhrepps	Þingeyri	*2)*		N	Y
Sparisjóður Þórshafnar og nágrennis	Þórshöfn	*2)*		N	Y
Sparisjóður Önundarfjarðar	Flateyri	*2)*		N	Y
Fjárfestingarbanki atvinnulífsins hf. (FBA hf.)	Reykjavík	Hlutafélag *1)*		Y	0 *3)*
Greiðslumiðlun hf. - (Visa Island) 6)	Reykjavík	Hlutafélag *1)*		Y	0 *3)*
Kaupþing hf.	Reykjavík	Hlutafélag *1)*		Y	0 *3)*
Kreditkort hf. – (Europay Island) 6)	Reykjavík	Hlutafélag *1)*		Y	0 *3)*
Samvinnusjóður Íslands hf.	Reykjavík	Hlutafélag *1)*		Y	0 *3)*
Byggðastofnun	Reykjavík	*4)*		Y	0 *3)*
Ferðamálasjóður	Reykjavík	*4)*		N	0 *3)*
Hafnabótasjóður	Reykjavík	*4)*		Y	0 *3)*
Lánasjóður landbúnaðarins	Reykjavík	*4)*		Y	0 *3)*
Glitnir hf.	Reykjavík	Hlutafélag *1)*		Y	0 *5)*
Lýsing hf.	Reykjavík	Hlutafélag *1)*		Y	0 *5)*
SP-fjármögnun hf.	Reykjavík	Hlutafélag *1)*		Y	0 *5)*
		Hlutafélag *1)*			

1) Aksjeselskap.
2) Sparebanker i Island er selveide institusjoner.
3) Kredittinstitusjon som ikke kan motta innskudd fra allmennheten.
4) Statseid institusjon.
5) Kredittinstitusjon hvis hovedvirksomhet er leasing, uavhengig av finansieringsmåten. Kan ikke motta innskudd fra allmennheten.
6) Hovedvirksomhet er betalingstjenester gjennom utstedelse av kredittkort.

NORSK utgave

LIECHTENSTEIN

Nærmere opplysninger kan fås ved henvendelse til:

Amt für Finanzdienstleistungen (Financial Supervisory Authority)
Herrengasse 8
FL - 9490 Vaduz
Tlf. (42 3) 236 62 21
Faks (42 3) 236 62 24

Navn	Sted	Juridisk form	Merknader	Minstekapital	Innskudds-garantier
1	2	3	4	5	6
Liechtensteinische Landesbank AG	Vaduz	Aktiengesellschaft 1)		Y	Y
LGT Bank in Liechtenstein AG	Vaduz	Aktiengesellschaft		Y	Y
Verwaltungs- und Privat-Bank AG	Vaduz	Aktiengesellschaft		Y	Y
Neue Bank AG	Vaduz	Aktiengesellschaft		Y	Y
Centrum Bank AG	Vaduz	Aktiengesellschaft		Y	Y
Volksbank AG	Vaduz	Aktiengesellschaft		Y	Y
Hypo Investment Bank AG	Vaduz	Aktiengesellschaft		Y	Y
Bank Wegelin (Liechtenstein) AG	Vaduz	Aktiengesellschaft		Y	Y
Bank Frick & Co. AG	Balzers	Aktiengesellschaft		Y	Y
Bank von Ernst (Liechtenstein) AG	Vaduz	Aktiengesellschaft		Y	Y
Raiffeisen Bank (Liechtenstein) AG	Schaan	Aktiengesellschaft		Y	Y
Serica Bank AG	Vaduz	Aktiengesellschaft		Y	Y
Investment und Portfoliomanagement Bank AG	Schaan	Aktiengesellschaft		Y	Y

1) Aksjeselskap.

NORSK utgave

NORGE

Nærmere opplysninger kan fås ved henvendelse til:

Kredittilsynet (Financial Supervisory Authority)
Postboks 100 Bryn
N - 0611 Oslo
Tlf. (47 22) 939800
Faks (47 22) 720 236

Navn	Sted	Juridisk form	Merknader	Minstekapital	Innskudds-garantier
1	2	3	4	5	6
ANDEBU SPAREBANK	Andebu	Sb [1])		Y	Y
ANKENES SPAREBANK	Narvik	Sb		Y	Y
ARENDAL OG OMEGNS SPAREBANK	Arendal	Sb		Y	Y
ASKIM SPAREBANK	Askim	Sb		Y	Y
AURLAND SPAREBANK	Aurland	Sb		Y	Y
AURSKOG SPAREBANK	Aurskog	Sb		Y	Y
BAMBLE OG LANGESUND SPAREBANK	Stathelle	Sb		Y	Y
BERG SPAREBANK	Halden	Sb		Y	Y
BIRKENES SPAREBANK	Birkeland	Sb		Y	Y
BJUGN SPAREBANK	Bjugn	Sb		Y	Y
BLAKER SPAREBANK	Blaker	Sb		Y	Y
BORGE SPAREBANK	Bøstad	Sb		N	Y
BUD FRÆNA OG HUSTAD SPAREBANK	Elnesvågen	Sb		Y	Y
BØ SPAREBANK	Bø i Telemark	Sb		Y	Y
CULTURA SPAREBANK	Oslo	Sb		N	Y
DRANGEDAL OG TØRDAL SPAREBANK	Drangedal	Sb		Y	Y
EIDSBERG SPAREBANK	Mysen	Sb		Y	Y
EIKER DRAMMEN SPAREBANK	Drammen	Sb		Y	Y
ENEBAKK SPAREBANK	Enebakk	Sb		O [2])	Y
ETNE SPAREBANK	Etne	Sb		Y	Y
ETNEDAL SPAREBANK	Etnedal	Sb		N	Y
EVJE OG HORNNES SPAREBANK	Evje	Sb		Y	Y
FANA SPAREBANK	Bergen	Sb		Y	Y
FJALER SPAREBANK	Dale i Sunnfjord	Sb		Y	Y
FLEKKEFJORD SPAREBANK	Flekkefjord	Sb		Y	Y
FRON SPAREBANK	Vinstra	Sb		Y	Y
GILDESKÅL SPAREBANK	Inndyr	Sb		N	Y
GJERPEN OG SOLUM SPAREBANK	Skien	Sb		Y	Y
GJERSTAD SPAREBANK	Gjerstad	Sb		N	Y
GRAN SPAREBANK	Jaren	Sb		Y	Y
GRONG SPAREBANK	Grong	Sb		Y	Y
GRUE SPAREBANK	Kirkenær	Sb		Y	Y
HALDEN SPAREBANK	Halden	Sb		Y	Y
HALTDALEN SPAREBANK	Haltdalen	Sb		N	Y
HARSTAD SPAREBANK	Harstad	Sb		Y	Y
HAUGESUND SPAREBANK	Haugesund	Sb		Y	Y
HEGRA SPAREBANK	Hegra	Sb		Y	Y
HELGELAND SPAREBANK	Mosjøen	Sb		Y	Y
HJARTDAL OG GRANSHERAD SPAREBANK	Sauland	Sb		Y	Y
HJELMELAND SPAREBANK	Hjelmeland	Sb		Y	Y
HOL SPAREBANK	Geilo	Sb		Y	Y
HOLLA SPAREBANK	Ulefoss	Sb		Y	Y
HØLAND SPAREBANK	Bjørkelangen	Sb		Y	Y
HØNEFOSS SPAREBANK	Hønefoss	Sb		Y	Y
INDRE SOGN SPAREBANK	Årdalstangen	Sb		Y	Y
KLEPP SPAREBANK	Kleppe	Sb		Y	Y
KLÆBU SPAREBANK	Klæbu	Sb		Y	Y
KRAGERØ SPAREBANK	Kragerø	Sb		Y	Y
KVINESDAL SPAREBANK	Kvinesdal	Sb		Y	Y

NORSK utgave

Navn	Sted	Juridisk form	Merknader	Minstekapital	Innskudds-garantier
1	2	3	4	5	6
KVINNHERAD SPAREBANK	Rosendal	Sb		Y	Y
LARVIKBANKEN BRUNLANES SPAREBANK	Larvik	Sb		Y	Y
LILLESANDS SPAREBANK	Lillesand	Sb		Y	Y
LILLESTRØM SPAREBANK	Lillestrøm	Sb		Y	Y
LOM OG SKJÅK SPAREBANK	Lom	Sb		Y	Y
LUNDE SPAREBANK	Lunde	Sb		Y	Y
LUSTER SPAREBANK	Gaupne	Sb		Y	Y
MARKER SPAREBANK	Ørje	Sb		Y	Y
MELDAL SPAREBANK	Meldal	Sb		Y	Y
MELHUS SPAREBANK	Melhus	Sb		Y	Y
MODUM SPAREBANK	Vikersund	Sb		Y	Y
NARVIK SPAREBANK	Narvik	Sb		Y	Y
NES PRESTEGJELDS SPAREBANK	Nesbyen	Sb		Y	Y
NESSET SPAREBANK	Eidsvåg i Romsdal	Sb		Y	Y
NORDMØRE SPAREBANK	Kristiansund	Sb		Y	Y
NØTTERØ SPAREBANK	Tønsberg	Sb		Y	Y
ODAL SPAREBANK	Sagstua	Sb		Y	Y
OPDALS SPAREBANK	Oppdal	Sb		Y	Y
ORKDAL SPAREBANK	Orkdal	Sb		Y	Y
RINDAL SPAREBANK	Rindal	Sb		Y	Y
RINGERIKES SPAREBANK	Hønefoss	Sb		Y	Y
RYGGE-VAALER SPAREBANK	Moss	Sb		Y	Y
RØROSBANKEN RØROS SPAREBANK	Røros	Sb		Y	Y
SANDNES SPAREBANK	Sandnes	Sb		Y	Y
SANDSVÆR SPAREBANK	Kongsberg	Sb		Y	Y
SAUDA SPAREBANK	Sauda	Sb		Y	Y
SELBU SPAREBANK	Selbu	Sb		Y	Y
SELJORD SPAREBANK	Seljord	Sb		Y	Y
SETSKOG SPAREBANK	Setskog	Sb		N	Y
SKUDENES & AAKRA SPAREBANK	Åkrehamn	Sb		Y	Y
SOKNEDAL SPAREBANK	Soknedal	Sb		Y	Y
SPAREBANK 1 HALLINGDAL	Ål	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN BIEN	Oslo	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN EVENES-BALLANGEN	Bogen i Ofoten	Sb		N	Y
SPAREBANKEN FLORA-BREMANGER	Florø	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN GRENLAND	Porsgrunn	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN HARDANGER	Utne	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN HEDMARK	Hamar	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN HEMNE	Kyrksæterøra	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN JEVNAKER LUNNER	Jevnaker	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN MIDT-NORGE	Trondheim	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN MØRE	Ålesund	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN NOR (Union Bank of Norway)	Oslo	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN NORD-NORGE	Tromsø	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN PLUSS	Kristiansand S	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN RANA	Mo i Rana	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN ROGALAND	Stavanger	Sb		Y	Y

Navn	Sted	Juridisk form	Merknader	Minstekapital	Innskudds-garantier
1	2	3	4	5	6
SPAREBANKEN SOGN OG FJORDANE	Førde	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN SØR	Arendal	Sb		Y	Y
SPAREBANKEN VEST	Bergen	Sb		Y	Y
SPARESKILLINGSBANKEN	Kristiansand S	Sb		Y	Y
SPYDEBERG SPAREBANK	Spydeberg	Sb		Y	Y
STADSBYGD SPAREBANK	Stadsbygd	Sb		Y	Y
STANGVIK SPAREBANK	Kvanne	Sb		N	Y
STRØMMEN SPAREBANK	Strømmen	Sb		Y	Y
SUNNDAL SPAREBANK	Sunndalsøra	Sb		Y	Y
SURNADAL SPAREBANK	Surnadal	Sb		Y	Y
SØGNE OG GREIPSTAD SPAREBANK	Søgne	Sb		Y	Y
TIME SPAREBANK	Bryne	Sb		Y	Y
TINGVOLL SPAREBANK	Tingvoll	Sb		N	Y
TINN SPAREBANK	Rjukan	Sb		Y	Y
TJELDSUND SPAREBANK	Ramsund	Sb		N	Y
TOLGA-OS SPAREBANK	Tolga	Sb		Y	Y
TOTENS SPAREBANK	Lena	Sb		Y	Y
TRØGSTAD SPAREBANK	Trøgstad	Sb		Y	Y
TYSNES SPAREBANK	Uggdal	Sb		Y	Y
VALLE SPAREBANK	Valle	Sb		Y	Y
VANG SPAREBANK	Vang i Valdres	Sb		Y	Y
VEGÅRSHEI SPAREBANK	Vegårshei	Sb		N	Y
VERRAN SPAREBANK	Mosvik	Sb		O	Y
VESTFOLD SPAREBANK	Sandefjord	Sb		Y	Y
VESTRE SLIDRE SPAREBANK	Slidre	Sb		Y	Y
VIK SPAREBANK	Vik i Sogn	Sb		Y	Y
VOLDA OG ØRSTA SPAREBANK	Volda	Sb		Y	Y
VOSS SPAREBANK	Voss	Sb		Y	Y
ØKSENDAL SPAREBANK	Øksendal	Sb		O	Y
ØRLAND SPAREBANK	Brekstad	Sb		Y	Y
ØRSKOG SPAREBANK	Ørskog	Sb		Y	Y
ØYSTRE SLIDRE SPAREBANK	Heggenes	Sb		Y	Y
ÅFJORD SPAREBANK	Åfjord	Sb		Y	Y
AASEN SPAREBANK	Åsen	Sb		Y	Y
BERGENSBANKEN ASA	Bergen	AS [3])		Y	Y
BOLIG- OG NÆRINGSBANKEN	Trondheim	AS		Y	Y
CHRISTIANIA BANK OG KREDITKASSE	Oslo	AS	London Stockholm København [4]) Cayman - Islands Singapore New York	Y	Y
DEN NORSKE BANK ASA	Bergen	AS	London Stockholm København Cayman - Islands Singapore Hamburg New York	Y	Y

NORSK utgave

Navn	Sted	Juridisk form	Merknader	Minstekapital	Innskudds-garantier
1	2	3	4	5	6
FINANSBANKEN ASA	Oslo	AS		Y	Y
FOKUS BANK ASA	Trondheim	AS		Y	Y
GJENSIDIGE BANK A.S	Lysaker	AS		Y	Y
KREDITTBANKEN ASA	Ålesund	AS		Y	Y
NORDLANDSBANKEN ASA	Bodø	AS		Y	Y
ROMSDALS FELLESBANK ASA	Molde	AS		Y	Y
STOREBRAND BANK AS	Oslo	AS		Y	Y
VOSS VEKSEL- OG LANDMAN	Voss	AS		Y	Y
VÅR BANK AS	Oslo	AS		Y	Y
A/S FISKERIKREDITT	Tromsø	AS		N	O
ASA EKSPORTFINANS	Oslo	AS		Y	O
BOLIG- OG NÆRINGSKREDITT ASA	Trondheim	AS		Y	O
DEN NORDENFJELDSKE BYKREDITTFORENING	Trondheim	AS		Y	O
EIENDOMSKREDITT NORGE AS	Bergen	AS		Y	O
KOMMUNEKREDITT NORGE AS	Trondheim	AS		Y	Y
LANDKREDITT	Oslo	AS		Y	O
NORGESKREDITT A/S	Bergen	AS		Y	O
SPAREBANKENES KREDITTSELSKAP AS	Oslo	AS		Y	O
AMERICAN EXPRESS COMPANY AS	Oslo	AS		Y	O
AS BEDRIFTSFINANS	Tromsø	AS		Y	O
AS FINANCIERING	Oslo	AS		Y	O
BERGEN BROKER FINANS AS	Bergen	AS		N	O
BNP FINANS AS	Oslo	AS		Y	O
CENTRALKASSEN AS	Oslo	AS		Y	O
DINERS CLUB NORGE AS	Oslo	AS		Y	O
DNB FACTORING AS	Oslo	AS		Y	O
DNB FINANS AS	Bergen	AS		Y	O
DNB KORT AS	Oslo	AS		N	O
ELLOS FINANS AS	Kolbotn	AS		Y	O
EUROPAY NORGE AS	Oslo	AS		Y	O
FACTONOR AS	Ålesund	AS		N	O
FOKUS FINANS AS	Trondheim	AS		Y	O
GE CAPITAL BILFINANS AS	Fredrikstad	AS		N	O
GJENSIDIGE NOR FINANS AS	Lysaker	AS		Y	O
HANDELSBANKEN FINANS AS	Oslo	AS		Y	O
HEDMARK FINANS AS	Hamar	AS		Y	O
IKANO FINANS AS	Billingstad	AS		Y	O
K-FINANS AS	Oslo	AS		Y	O
LANDKREDITT BOLIG AS	Oslo	AS		Y	O
LEASE PLAN NORGE AS	Oslo	AS		Y	O
MIDT-NORGE LEASING AS	Trondheim	AS		Y	O
MØLLER BILFINANS AS	Oslo	AS		Y	O
MØRE FINANS AS	Ålesund	AS		N	O
NORD FINANS A/S	Bodø	AS		N	O
OLYMPIA FINANS AS	Oslo	AS		Y	O
PITNEY BOWES FINANS NOR	Oslo	AS		Y	O
SKANDIABANKEN BILFINANS AS	Bergen	AS		Y	O

Navn	Sted	Juridisk form	Merknader	Minstekapital	Innskudds-garantier
1	2	3	4	5	6
SKANDIABANKEN MERKEFINANS AS	Bergen	AS		Y	O
SPAREBANK 1 KREDITTKORT AS	Trondheim	AS		Y	O
STOREBRAND FINANS AS	Oslo	AS		Y	O
VISA NORGE A/S	Oslo	AS		O	O
VÅR FINANS AS	Oslo	AS		Y	O
WESTBROKER FINANS AS	Stavanger	AS		Y	O

1) Sb = sparebank. Sparebanker i Norge er selveide institusjoner.

2) 0: Mindre sparebanker som var i drift før EØS-direktivene trådte i kraft, har fortsatt en "startkapital" på under euro 1 million, derfor "0" i tabellen.*

3) Aksjeselskap (AS eller ASA).

*4) **: Det er gitt melding om planlagt opprettelse av en filial, men filialen er ennå ikke opprettet.*

NORSK utgave

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN

VEDTAK I EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN 2000/EØS/48/02

nr. 329/99/COL

av 16. desember 1999

om forlengelse av gyldighetsperioden for gjeldende regler og innføring av nye retningslinjer for krisestøtte og omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter, og om tjueandre endring av saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN HAR —

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde([1]), særlig artikkel 61 til 63,

under henvisning til avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol([2]), særlig artikkel 24 og protokoll 3 artikkel 1, og

ut fra følgende betraktninger:

I henhold til artikkel 24 i overvåknings- og domstolsavtalen skal EFTAs overvåkningsorgan håndheve EØS-avtalens bestemmelser om statsstøtte.

I henhold til artikkel 5 nr. 2 bokstav b) i overvåknings- og domstolsavtalen skal EFTAs overvåkningsorgan utferdige meldinger og retningslinjer om spørsmål som EØS-avtalen omhandler, dersom EØS-avtalen eller overvåknings- og domstolsavtalen uttrykkelig bestemmer det eller dersom EFTAs overvåkningsorgan anser det nødvendig.

Det vises til saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet([3]), vedtatt av EFTAs overvåkningsorgan 19. januar 1994([4]), særlig reglene i kapittel 16 om krisestøtte og omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter.

De gjeldende regler for krisestøtte og omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter, først vedtatt 19. oktober 1994([5]) og gitt forlenget gyldighet ved Overvåkningsorganets vedtak nr. 298/97 av 17. desember 1997 og nr. 372/98 av 16. desember 1998, får fortsatt anvendelse til 31. desember 1999.

Kommisjonen for De europeiske fellesskap har vedtatt nye retningslinjer for Fellesskapet for krisestøtte og omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter([6]).

([1]) Heretter kalt EØS-avtalen.

([2]) Heretter kalt overvåknings- og domstolsavtalen.

([3]) Heretter kalt retningslinjene for statsstøtte.

([4]) Først offentliggjort i EFT L 231 av 3.9.1994 og i EØS-tillegget til EF-tidende nr. 32 av samme dato, sist endret (21. endring) ved vedtak nr. 276/99/COL av 17.11.1999 (ennå ikke offentliggjort).

([5]) Offentliggjort i EFT L 383 av 31.12.1994 og i EØS-tillegget til EF-tidende nr. 59 av samme dato.

([6]) Offentliggjort i EFT C 288 av 9.10.1999, s. 2.

Det må opprettholdes en streng disiplin ved tildeling av krisestøtte og omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter, og ensartet anvendelse av EØS-avtalens statsstøtteregler må sikres i hele Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

I henhold til punkt II under overskriften "GENERELT" på slutten av EØS-avtalens vedlegg XV skal EFTAs overvåkningsorgan etter samråd med Kommisjonen for De europeiske fellesskap vedta rettsakter som tilsvarer dem som vedtas av Kommisjonen, med sikte på å opprettholde like konkurransevilkår.

Det er holdt samråd med Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

EFTAs overvåkningsorgan har i et multilateralt møte om statsstøtte holdt samråd med EFTA-statene om innføringen av de nye retningslinjene.

De nye retningslinjene innfører særlige meldingskrav som utgjør formålstjenlige tiltak i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 1, og krever samtykke fra de berørte EFTA-stater —

GJORT DETTE VEDTAK:

1. Retningslinjene for statsstøtte endres ved at bestemmelsene i kapittel 16 erstattes med nye retningslinjer for krisestøtte og omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter samt to nye vedlegg (vedlegg XIV om meldingsskjema for enkelttildeling av omstruktureringsstøtte og vedlegg XV om meldingsskjema for krisestøtte), som fastsatt i vedlegget til dette vedtak.

2. I kapittel 25 i retningslinjene for statsstøtte skal avsnitt 25.4. nr. 7, endret for fjerde gang 4. november 1998, lyde:

   "En investering i fast kapital i form av oppkjøp av en virksomhet som har innstilt driften eller som ville ha innstilt driften dersom den ikke var blitt kjøpt opp, kan også anses som en nyinvestering."

3. EFTA-statene skal underrettes om dette vedtak ved brev vedlagt en kopi av vedtaket, herunder vedlegget, der de anmodes om å gi sitt samtykke til de nye retningslinjene innen seks uker etter den dag vedtaket ble gjort, i den utstrekning de omfatter formålstjenlige tiltak i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 1.

4. Kommisjonen for De europeiske fellesskap skal i samsvar med EØS-avtalens protokoll 27 bokstav d) underrettes ved en kopi av vedtaket, herunder vedlegget.

5. Dette vedtak, herunder vedlegget, skal offentliggjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

6. De endrede retningslinjene nevnt i nr. 1 og 2 ovenfor skal tre i kraft den dagen de offentliggjøres i De Europeiske Fellesskaps Tidende og i EØS-tillegget til EF-tidende. Inntil denne dato får de gjeldende retningslinjer fortsatt anvendelse.

7. Dette vedtak har gyldighet i engelsk språkversjon.

Utferdiget i Brussel, 16. desember 1999

For EFTAs overvåkningsorgan

Knut Almestad
President

Hannes Hafstein
Medlem av kollegiet

NORSK utgave

VEDLEGG

16. Krisestøtte og omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter([1])

16.1. INNLEDNING

1) EFTAs overvåkningsorgans opprinnelige retningslinjer for krisestøtte og omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter([2]) ble vedtatt i 1994. Ved vedtak av 16.12.1998 ble deres gyldighetsperiode forlenget til 31. desember 1999([3]).

2) Med denne versjonen av retningslinjene, som tar utgangspunkt i tidligere versjoner, ønsker EFTAs overvåkningsorgan å foreta visse endringer og avklaringer som av ulike årsaker har vist seg nødvendige. For det første krever fullføringen av Det indre marked og følgene av dette for Det europeiske økonomiske samarbeidsområde en strengere overvåkning av statsstøtte. For det andre framgår det av EF-kommisjonens sjette og sjuende undersøkelse om statsstøtte innenfor produksjons- og prosessindustrien og visse andre næringer i EU([4]) at enkelttildeling av støtte, særlig krisestøtte og omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter, øker i omfang. Endelig er det ønskelig å stramme inn reglene om krisestøtte og omstruktureringsstøtte ytterligere, samtidig som det tas hensyn til betydningen av et tilstrekkelig støttenivå for å avdempe de sosiale følgene av omstrukturering. EFTAs overvåkningsorgan vil derfor, slik EF-kommisjonen allerede har gjort det overfor EFs medlemsstater, gå inn for å avklare reglene om krisestøtte og omstruktureringsstøtte og utforme mer presist de retningslinjer som legges til grunn ved vurdering av slik støtte.

3) Statsstøtte som har til formål å redde foretak i vanskeligheter fra å gå konkurs og å bistå dem med omstrukturering, kan anses som berettiget bare under visse omstendigheter. Slik støtte kan f.eks. være berettiget av sosiale eller regionalpolitiske hensyn, av hensyn til små og mellomstore bedrifters positive bidrag til økonomien, eller unntaksvis ut fra ønsket om å opprettholde en markedsstruktur med virksom konkurranse når nedlegging av foretak vil kunne føre til at det oppstår et monopol eller et snevert oligopol.

16.2. DEFINISJONER, VIRKEOMRÅDET FOR DISSE RETNINGSLINJER OG FORHOLDET TIL ANDRE STATSSTØTTETEKSTER

16.2.1. Begrepet "foretak i vanskeligheter"

1) Det finnes ingen definisjon på EØS-plan av et "foretak i vanskeligheter". EFTAs overvåkningsorgan vil imidlertid anse et foretak å være i vanskeligheter etter disse retningslinjer når det ikke er i stand til, enten med egne midler eller med midler som dets eiere/aksjeeiere eller kreditorer er villige til å tilføre, å demme opp for tap som med overveiende sannsynlighet vil føre til at det må innstille virksomheten på kort eller mellomlang sikt om offentlige myndigheter ikke griper inn.

2) Under alle omstendigheter vil et foretak, uavhengig av størrelsen, anses å være i vanskeligheter etter disse retningslinjer

   a) dersom det dreier seg om et aksjeselskap([5]), når over halvparten av den tegnede kapitalen er tapt([6]) og mer enn en firedel av denne kapitalen er tapt i løpet av de siste tolv måneder, eller

---

([1]) Dette kapittel svarer til Fellesskapets retningslinjer for krisestøtte og omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter (EFT C 288 av 9.10.1999, s. 2).

([2]) Først vedtatt 19.1.1994, offentliggjort i EFT L 231 av 3.9.1994 og i EØS-tillegget til EF-tidende nr. 32 av samme dato; endrede retningslinjer vedtatt 19.10.1994, offentliggjort i EFT L 383 av 31.12.1994 og i EØS-tillegget til EF-tidende nr. 59 av samme dato.

([3]) Offentliggjort i EFT C 111 av 22.4.1999 og i EØS-tillegget til EF-tidende nr. 17 av samme dato.

([4]) COM(1998) 417 endelig; COM(1999) 148 endelig.

([5]) Dette viser særlig til selskapsformene nevnt i artikkel 1 nr. 1 første ledd i direktiv 78/660/EØF av 25. juli 1978 (EFT L 222 av 14.8.1978, s. 11), endret særlig ved direktiv 90/605/EØF av 8. november 1990 (EFT L 317 av 16.11.1990, s. 60), jf. EØS-avtalens vedlegg XXII nr. 4.

([6]) Jf. bestemmelsene i rådsdirektiv 77/91/EØF av 13. desember 1976 (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 1), jf. EØS-avtalens vedlegg XXII nr. 2.

b) dersom det dreier seg om et ansvarlig selskap([1]), når over halvparten av den ansvarlige kapitalen som oppført i selskapets regnskaper er tapt, og mer enn en firedel av denne kapitalen er tapt i løpet av de siste tolv måneder, eller

c) uansett selskapsform, når foretaket oppfyller vilkårene for offentlig konkursbehandling i den nasjonale lovgivning.

3) De vanligste tegnene på at et foretak er i vanskeligheter, er voksende underskudd, minkende omsetning, økende lagerbeholdning, overskuddskapasitet, minkende kapitalstrøm, økende gjeld, stigende renteutgifter og fallende eller ingen substansverdi. I de alvorligste tilfellene kan foretaket allerede være insolvent eller underlagt offentlig konkursbehandling etter nasjonal lovgivning. I dette tilfellet får disse retningslinjer anvendelse på eventuell støtte tildelt i forbindelse med slik behandling som sikrer videreføring av foretakets virksomhet. I alle tilfeller er et foretak i vanskeligheter støtteberettiget bare når det er godtgjort at det ikke kan komme på fote igjen med egne midler eller med midler tilført av dets eiere/aksjeeiere eller kreditorer.

4) Et nyopprettet foretak([2]) er ikke berettiget til krisestøtte eller omstruktureringsstøtte etter disse retningslinjer selv om dets finansielle stilling er usikker. Dette gjelder også når det nye foretaket oppstår ved avvikling av et tidligere foretak eller ved overtakelse av dette foretakets aktiva.

5) Et foretak som tilhører en større foretaksgruppe, er i prinsippet ikke berettiget til krisestøtte eller omstruktureringsstøtte, med mindre det kan godtgjøres at foretakets vanskeligheter er en følge av dets egen virksomhet og ikke et resultat av vilkårlig kostnadsfordeling innenfor gruppen, og at problemene er for alvorlige til at foretaksgruppen selv kan løse dem.

16.2.2. Definisjon av krisestøtte og omstruktureringsstøtte

1) Krisestøtte og omstruktureringsstøtte omfattes av de samme retningslinjer fordi offentlige myndigheter i begge tilfeller står overfor et foretak i vanskeligheter, og krisetiltak og omstrukturering ofte er to sider av samme sak, selv om de omfatter forskjellige framgangsmåter.

2) Krisestøtte er per definisjon midlertidig støtte, som skal gjøre det mulig å holde et kriserammet foretak i virksomhet lenge nok til at det kan utarbeides en omstrukturerings- eller avviklingsplan, og/eller til at EFTAs overvåkningsorgan kan ta stilling til denne planen.

3) Omstrukturering bør på den annen side være basert på en realistisk, sammenhengende og omfattende plan for å gjenopprette et foretaks lønnsomhet på lang sikt. Omstrukturering omfatter som regel ett eller flere av følgende elementer: omorganisering og rasjonalisering av foretakets virksomhet på et mer effektivt grunnlag, noe som vanligvis innebærer at foretaket trekker seg ut av tapsbringende virksomhet, omlegger virksomhet som kan gjøres konkurransedyktig igjen og eventuelt utvider virksomheten til nye og lønnsomme virksomhetsområder. Den industrielle omstrukturering må normalt ledsages av finansiell omstrukturering (kapitaltilførsel, gjeldsreduksjon). En omstrukturering i henhold til disse retningslinjer kan imidlertid ikke være begrenset til finansiell støtte beregnet på å dekke tidligere tap, men må også ta for seg årsakene til tapene.

16.2.3. Virkeområde

1) Disse retningsliner får anvendelse på foretak i alle sektorer (unntatt sektorer som omfattes av EØS-avtalens artikkel 27 og protokoll 14 om kull- og stålprodukter), med forbehold for eventuelle særregler for foretak i vanskeligheter innenfor en bestemt sektor([3]).

([1]) Dette viser særlig til selskapsformene nevnt i artikkel 1 i direktiv 90/605/EØF av 8. november 1990 (EFT L 317 av 16.11.1990, s. 60), jf. EØS-avtalens vedlegg XXII nr. 4.

([2]) Når et foretak oppretter et datterforetak utelukkende med sikte på overføring av aktiva og eventuelt passiva, anses dette ikke som opprettelse av et nytt foretak.

([3]) Slike særlige sektorregler gjelder for skipsbygging (forordning (EF) nr. 1540/98 av 29. juni 1998, EFT L 202 av 18.7.1998, s. 1), jf. EØS-avtalens vedlegg XV nr. 1b, motorvognindustrien (kapittel 23 i disse retningslinjer) og luftfartsnæringen (kapittel 30 i disse retningslinjer).

NORSK utgave

16.2.4. Anvendelse av EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1

1) Krisestøtte og omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter er av en slik art at den lett vrir konkurransen. I den grad den påvirker samhandelen mellom avtalepartene, kommer støtten inn under virkeområdet for EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1.

2) Støtte til omstrukturering kan blant annet ta form av kapitaltilførsel, gjeldsavskrivning, lån, fritak for skatt eller trygdeavgifter eller lånegarantier. Krisestøtte bør derimot begrenses til lån eller lånegarantier (se avsnitt 16.3.1.), med mindre annet er uttrykkelig fastsatt i en annen statsstøttetekst som får anvendelse i EØS.

3) Støtten kan tildeles på alle plan i forvaltningen([1]), enten sentralt, regionalt eller lokalt, og av ethvert "offentlig foretak" som definert i artikkel 2 i rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg XV nr. 1([2]). Krisestøtte og omstruktureringsstøtte kan dermed ytes av f.eks. statseide holdingselskaper eller offentlige investeringsselskaper([3]).

4) For å avgjøre om offentlige myndigheters tilførsel av ny kapital til egne selskaper omfatter støtte, anvendes kriteriet "normal markedsatferd"([4]), som innebærer at kapitaltilførsel eller garantistillelse til et foretak ikke anses å utgjøre støtte dersom en rasjonell privat investor under normale markedsvilkår ville ha stilt tilsvarende midler til rådighet.

5) Ved statlig kapitaltilførsel eller garantistillelse til et foretak i finansielle vanskeligheter må det imidlertid anses som sannsynlig at de finansielle overføringene omfatter statsstøtte. Slike finansielle transaksjoner må derfor meddeles EFTAs overvåkningsorgan på forhånd, eventuelt i form av en melding av en generell støtteordning i samsvar med overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3([5]). Antakelsen om støtte er styrkes dersom det er strukturell overkapasitet på EØS-plan i et marked der mottakerforetaket utøver virksomhet, eller dersom næringen som helhet er kriserammet.

6) Vurderingen av krisestøtte eller omstruktureringsstøtte berøres ikke av endrede eierforhold i foretaket som mottar støtte.

16.2.5. Forenlighet med EØS-avtalens virkemåte

1) Støtte som kommer inn under virkeområdet for EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1, kan anses som forenlig med EØS-avtalens virkemåte på grunnlag av artikkel 61 nr. 2 eller 3. Når det ses bort fra støtte for å bøte på skader som skyldes naturkatastrofer eller andre eksepsjonelle hendelser (artikkel 61 nr. 2 bokstav b)), som ikke behandles her, er artikkel 61 nr. 3 bokstav c) det eneste mulige grunnlag for å anse krisestøtte eller omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter som forenlig med EØS-avtalens virkemåte. I henhold til denne bestemmelsen kan EFTAs overvåkningsorgan godkjenne "støtte som har til formål å lette utviklingen av enkelte næringsgrener (...), forutsatt at støtten ikke endrer vilkårene for samhandelen i et omfang som strider mot felles interesser."

2) EFTAs overvåkningsorgan er av den oppfatning at dersom vilkårene fastsatt i disse retningslinjer er oppfylt, kan krisestøtte og omstruktureringsstøtte bidra til utviklingen av enkelte næringsgrener uten å påvirke samhandelen i et omfang som strider mot avtalepartenes felles interesser. Når foretak som skal reddes ut av en krise eller omstruktureres, ligger innenfor støtteberettigede områder, vil EFTAs overvåkningsorgan i samsvar med avsnitt 16.3.2.5. nedenfor ta regionale hensyn som nevnt i artikkel 61 nr. 3 bokstav a) og c).

([1]) Omfatter også støtte som samfinansieres gjennom avtalepartenes felles virksomhet.

([2]) Kommisjonsdirektiv 80/723/EØF av 25. juni 1980 om innsyn i medlemsstatenes økonomiske forbindelser med offentlige foretak (EFT L 195 av 29.7.1980, s. 35, med endringer (EFT L 254 av 12.10.1993, s. 16), jf. EØS-avtalens vedlegg XV nr. 1.

([3]) Se EF-domstolens dom av 22. mars 1977 i sak C-78/76 *Steinike und Weinlig mot Tyskland*, [1977] saml. 595; *Crédit Lyonnais/Usinor-Sacilor*, EF-kommisjonens pressemelding IP(91) 1045.

([4]) Se kapittel 20 i disse retningslinjer om anvendelse av bestemmelsene om statsstøtte på offentlige industriforetak.

([5]) Se særlig avsnitt 20.5. i kapittel 20 i disse retningslinjer om anvendelse av bestemmelsene om statsstøtte på offentlige industriforetak.

16.2.6. Andre EØS-regler

1) Det må understrekes at EFTAs overvåkningsorgan ikke kan godkjenne krisestøtte eller omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter dersom støttevilkårene eller støttens formål er i strid med andre regler i EØS-avtalen og/eller overvåknings- og domstolsavtalen enn EØS-avtalens artikkel 61 og overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1.

16.3. GENERELLE VILKÅR FOR GODKJENNING AV KRISESTØTTE OG/ELLER OMSTRUKTURERINGSSTØTTE MELDT ENKELTVIS TIL EFTAS OVERVÅKNINGS-ORGAN

1) Dette hovedavsnitt gjelder utelukkende støttetiltak som meldes enkeltvis til EFTAs overvåkningsorgan. Under visse omstendigheter kan EFTAs overvåkningsorgan godkjenne støtteordninger for krise- eller omstruktureringsstøtte. Vilkårene for slik godkjenning er fastsatt i hovedavsnitt 16.4. nedenfor.

16.3.1. Krisestøtte

1) For å bli godkjent av EFTAs overvåkningsorgan, må krisestøtte som definert i avsnitt 16.2.2. nr. 2([1])

   a) bestå av likvide midler i form av lånegarantier eller lån([2]). I begge tilfeller må lånet gis til en rentesats som minst tilsvarer den som gjelder for lån til levedyktige foretak, og særlig referanserenten fastsatt av EFTAs overvåkningsorgan,

   b) være knyttet til lån som skal tilbakebetales over en periode på høyst tolv måneder etter at siste del av lånet er utbetalt til foretaket([3]),

   c) være berettiget ut fra alvorlige sosiale problemer og ikke ha urimelige negative ringvirkninger for de øvrige EFTA-stater eller medlemsstater i EF,

   d) ved melding være ledsaget av et tilsagn fra den berørte EFTA-staten om at den senest seks måneder etter at krisestøtten er godkjent vil oversende EFTAs overvåkningsorgan en omstrukturerings- eller avviklingsplan eller et bevis på at lånet er fullstendig tilbakebetalt og/eller garantien opphevet,

   e) ikke overstige det beløp som er nødvendig for å videreføre foretakets virksomhet (f.eks. dekning av lønnskostnader og rutineleveranser) i den perioden støtten er godkjent for.

2) Krisestøtte vil i første omgang bli godkjent for en periode på høyst seks måneder, eller, dersom den berørte EFTA-staten har framlagt en omstruktureringsplan innen denne fristen, inntil EFTAs overvåkningsorgan har tatt stilling til denne planen. I særlige tilfeller der det foreligger tilstrekkelig gode grunner for det, kan EFTAs overvåkningsorgan på anmodning fra den berørte EFTA-staten forlenge denne første fristen på seks måneder.

3) Krisestøtte er et engangstiltak som skal gjøre det mulig for foretaket å videreføre sin virksomhet i en begrenset periode mens dets framtid vurderes. Gjentatt tildeling av krisestøtte, som ikke fører til annet enn at gjeldende tilstander opprettholdes og det uunngåelige utsettes, samtidig som de økonomiske og sosiale problemer veltes over på andre, mer effektive produsenter og andre EFTA-stater eller medlemsstater i EF, kan derimot ikke tillates.

([1]) De opplysninger EFTAs overvåkningsorgan behøver for å kunne undersøke støtten på tilfredsstillende måte, er oppført i vedlegg XV til disse retningslinjer.

([2]) Det kan gjøres unntak fra denne regelen med hensyn til krisestøtte i banksektoren, for å gjøre det mulig for den berørte kredittinstitusjonen midlertidig å videreføre sin bankvirksomhet i samsvar med den gjeldende tilsynslovgivning (på det nåværende tidspunkt rådsdirektiv 89/647/EØF av 18. desember 1989 om kredittinstitusjoners kapitaldekning, EFT L 386 av 30.12.1989, s. 14, jf. EØS-avtalens vedlegg IX kapittel II nr. 18). Ved vurdering av eventuelle motytelser innenfor rammen av en omstruktureringsplan i samsvar med avsnitt 16.3.2.2. nr. 1 bokstav c) i disse retningslinjer, vil det bli tatt hensyn til enhver støtte gitt i en annen form enn den som er beskrevet i bokstav b), f.eks. kapitaltilførsel eller ansvarlig lån.

([3]) Tilbakebetalingen av et lån knyttet til tildeling av krisestøtte kan eventuelt dekkes av omstruktureringsstøtte godkjent av EFTAs overvåkningsorgan på et senere stadium.

NORSK utgave

4) Dersom EFTA-staten ikke har oversendt opplysningene nevnt i avsnitt 16.3.1. nr. 1 bokstav d) ovenfor innen utløpet av fristen på seks måneder, og ikke har fremmet en behørig begrunnet anmodning om forlengelse av fristen, vil EFTAs overvåkningsorgan innlede formell behandling etter overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 2.

5) Godkjenning av krisestøtte innebærer ikke nødvendigvis at det senere vil bli godkjent støtte tildelt i forbindelse med en omstruktureringsplan. Slik støtte vil måtte vurderes for seg.

16.3.2. Omstruktureringsstøtte

16.3.2.1. Grunnprinsipp

1) Omstruktureringsstøtte vekker særlig bekymring med hensyn til konkurransen, ettersom slik støtte kan velte en urimelig del av byrden ved en strukturtilpasning og de sosiale og økonomiske problemer som følge av dette, over på andre produsenter som klarer seg uten støtte og andre EFTA-stater og/eller medlemsstater i EF. I prinsippet bør omstruktureringsstøtte derfor tillates bare når det kan godtgjøres at støtten ikke strider mot EØS-avtalens virkemåte. Dette kan la seg gjøre bare dersom strenge kriterier er oppfylt, og det er sikkert at en eventuell konkurransevridning vil bli oppveid av fordelene ved å videreføre foretakets virksomhet (særlig når nettovirkningen av oppsigelsene som følge av foretakets konkurs og virkningene for foretakets leverandører klart ville forverre lokale, regionale eller nasjonale sysselsettingsproblemer, eller unntaksvis når en nedlegging av foretaket ville føre til opprettelse av et monopol eller et snevert oligopol), og eventuelt av tilfredsstillende motytelser overfor konkurrentene.

16.3.2.2. Vilkår for godkjenning av støtte

1) Med forbehold for særbestemmelsene om støtteberettigede områder og SMB (se avsnitt 16.3.2.5. og 16.3.2.6.), vil EFTAs overvåkningsorgan godkjenne støtte bare når følgende vilkår er oppfylt:

a) Støtteberettigede foretak

Foretaket må være et foretak i vanskeligheter som definert i disse retningslinjer (se avsnitt 16.2.1.).

b) Gjenoppretting av lønnsomheten

Tildeling av omstruktureringsstøtte forutsetter gjennomføring av en omstruktureringsplan, som må være godkjent av EFTAs overvåkningsorgan ved hver enkelttildeling av støtte.

Omstruktureringsplanen, som bør være av kortest mulig varighet, må gjenopprette foretakets langsiktige lønnsomhet innen en rimelig frist og på grunnlag av realistiske prognoser for framtidige driftsvilkår. Støtte til omstrukturering må derfor være knyttet til en gjennomførbar omstruktureringsplan som den berørte EFTA-staten forplikter seg til å følge. Planen må framlegges for EFTAs overvåkningsorgan med alle relevante detaljer, og blant annet omfatte en markedsundersøkelse([1]). Bedringen i lønnsomhet må i hovedsak være et resultat av interne tiltak omhandlet i omstruktureringsplanen, og kan være basert på eksterne faktorer som foretaket har liten innflytelse over, f.eks. variasjoner i priser og etterspørsel, bare dersom det er bred enighet om disse markedsprognosene. Virksomhet som ville være strukturelt tapsbringende selv etter omstruktureringen, må nedlegges som ett ledd i omstrukturerings-tiltakene.

([1]) De opplysninger EFTAs overvåkningsorgan behøver for å kunne undersøke støtten på tilfredsstillende måte, er oppført i vedlegg XIV til disse retningslinjer.

Omstruktureringsplanen bør beskrive de omstendigheter som førte til foretakets vanskeligheter, slik at det kan vurderes om de planlagte tiltakene er hensiktsmessige. Planen bør bl.a. ta hensyn til den nåværende situasjon og den forventede utvikling innen tilbud og etterspørsel på det relevante produktmarked, med ulike scenarier basert på en optimistisk, en pessimistisk og en nøytral hypotese, samt foretakets sterke og svake sider. Den bør gi foretaket mulighet til å utvikle en ny struktur som gir utsikter til lønnsomhet på lang sikt og et grunnlag for videreføring av driften med egne midler.

Planen må foreslå en omstilling som innebærer at foretaket kan dekke alle sine kostnader, herunder avskrivnings- og finansieringskostnader, når omstruktureringen er fullført. Den forventede egenkapitalavkastning må være tilstrekkelig til at det omstrukturerte foretaket kan hevde seg i konkurransen på selvstendig grunnlag.

c) Forhindring av urimelig konkurransevridning

Det må treffes tiltak for i størst mulig grad å avdempe støttens negative følger for konkurrentene. I motsatt fall vil støtten måtte antas å "stride mot felles interesser" og derfor være uforenlig med EØS-avtalens virkemåte.

Dette vilkåret innebærer som regel at foretakets stilling på dets marked eller markeder begrenses etter omstruktureringen. Når størrelsen på det eller de relevante markeder([1]) er ubetydelig på EØS-plan, eller foretakets andel av det eller de relevante markeder er ubetydelig, kan det gås ut fra at det ikke foreligger urimelig konkurransevridning. Dette vilkåret får derfor i prinsippet ikke anvendelse for små og mellomstore bedrifter, med mindre annet er fastsatt i de særlige sektorregler.

En tvungen begrensning eller innskrenkning av foretakets stilling på det eller de relevante markeder utgjør en motytelse overfor konkurrentene. Den bør stå i rimelig forhold til støttens konkurransevridende virkning, og særlig til foretakets relative betydning på sitt eller sine markeder. EFTAs overvåkningsorgan vil bestemme motytelsenes omfang på grunnlag av markedsundersøkelsen som inngår i omstruktureringsplanen, og på grunnlag av opplysninger framlagt av partene når saken er tatt opp til formell behandling. Innskrenkningen av foretakets stilling på markedet iverksettes ved hjelp av omstruktureringsplanen og eventuelle vilkår knyttet til denne.

Dersom det er fare for at en slik begrensning eller innskrenkning kan føre til en klar forverring av markedssituasjonen, f.eks. ved at det indirekte oppstår et monopol eller et snevert oligopol, kan det vurderes å lempe på kravet til motytelser.

Motytelsene kan ta forskjellige former, alt etter om det er overskuddskapasitet eller ikke i markedet der foretaket har sin virksomhet. Ved vurdering av om det er overskuddskapasitet på et gitt marked, kan EFTAs overvåkningsorgan ta hensyn til alle relevante opplysninger det har tilgang til:

i) når det er strukturell overkapasitet på fellesskapsplan eller EØS-plan i et marked der støttemottakeren utøver virksomhet, må omstruktureringsplanen, alt etter støttebeløpet og støttens innvirkning på det aktuelle markedet, bidra til en sanering av markedet ved en varig reduksjon av produksjonskapasiteten. En kapasitetsreduksjon er varig når de berørte anleggene definitivt settes ut av stand til å nå tidligere produksjonsnivåer, eller definitivt omstilles til annet bruk. Salg av kapasitet til konkurrenter er i dette tilfellet ikke tilstrekkelig, med mindre anlegget skal brukes i et geografisk marked der dets fortsatte drift ikke ventes å få merkbare følger for konkurranseforholdene i EØS. Formålet med kravet til kapasitetsreduksjon er å bidra til å innskrenke mottakerforetakets stilling på dets marked eller markeder,

([1]) Jf. definisjonen i avsnitt 26.7. nr. 6 i kapittel 26 i disse retningslinjer om flersektorelle rammebestemmelser for regionalstøtte til store investeringsprosjekter: "Det relevante produktmarked med hensyn til beregning av markedsandeler omfatter de aktuelle produktene som omfattes av investeringsprosjektet, og eventuelt produkter som av forbrukeren (ut fra produktenes egenskaper, pris og bruksområde) eller av produsenten (ut fra produksjonsanleggenes omstillingsevne) betraktes som erstatningsprodukter. Det relevante geografiske marked tilsvarer normalt EØS, eller eventuelt en vesentlig del av EØS dersom konkurransevilkårene i dette området i tilstrekkelig grad skiller seg fra vilkårene i andre områder i EØS. Eventuelt kan også verdensmarkedet anses som det relevante geografiske marked". En fotnote fastsetter at når investeringen gjelder produksjon av halvfabrikata, kan det relevante marked være markedet for sluttproduktet dersom størstedelen av produksjonen ikke omsettes på det åpne marked.

NORSK utgave

ii) når det derimot ikke er strukturell overkapasitet på fellesskapsplan eller EØS-plan i et marked der støttemottakeren utøver virksomhet, vil EFTAs overvåkningsorgan likevel undersøke om det bør kreves motytelser. Dersom motytelsene innebærer en reduksjon i det berørte foretakets kapasitet, kan denne reduksjonen bestå i salg av aktiva eller datterforetak. EFTAs overvåkningsorgan vil undersøke de motytelser som foreslås av den berørte EFTA-staten, uansett i hvilken form, og avgjøre om de er omfattende nok til å avdempe mulige konkurransevridende virkninger av støtten. Ved vurdering av de nødvendige motytelser vil EFTAs overvåkningsorgan ta hensyn til markedsforholdene, særlig markedsveksten og i hvilken grad etterspørselen er dekket.

d) Begrensning av støtten til et minimum

Støttebeløpet og støtteintensiteten må begrenses til det som er absolutt nødvendig for at omstruktureringen skal kunne gjennomføres, sett på bakgrunn av de finansielle midler som foretaket, dets aksjeeiere eller foretaksgruppen det tilhører, har til rådighet. Det forventes derfor at støttemottakerne bidrar vesentlig til omstruktureringsplanen av egne midler, blant annet ved salg av aktiva som ikke er en forutsetning for foretakets fortsatte drift, eller ved ekstern finansiering på markedsvilkår. For å begrense den konkurransevridende virkning, må støtten ikke gis i en form eller et omfang som tilfører foretaket overskuddslikviditet som kan benyttes til aggressiv, markedsforstyrrende virksomhet uten tilknytning til omstruktureringsprosessen. EFTAs overvåkningsorgan vil i den forbindelse undersøke størrelsen på foretakets passiva etter omstruktureringen, også etter en eventuell gjeldsutsettelse eller gjeldsreduksjon, særlig dersom foretakets virksomhet videreføres etter offentlig konkursbehandling i henhold til nasjonal lovgivning([1]). Støtten må heller ikke benyttes til å finansiere nyinvesteringer som ikke er nødvendige for å gjenopprette lønnsomheten.

I alle tilfeller må det godtgjøres overfor EFTAs overvåkningsorgan at støtten bare tjener til å gjenopprette foretakets lønnsomhet og ikke gir støttemottakeren mulighet til å utvide produksjonskapasiteten under omstruktureringen, med mindre dette er nødvendig for å gjenopprette lønnsomheten og uten at det fører til urimelig konkurransevridning.

e) Særlige vilkår for godkjenning av støtte

Ut over motytelsene beskrevet i bokstav c) ovenfor kan EFTAs overvåkningsorgan, dersom slike bestemmelser ikke er fastsatt av den berørte EFTA-staten, pålegge de vilkår og forpliktelser som det anser som nødvendige for å sikre at støtten ikke vrir konkurransen i et omfang som strider mot felles interesser. Det kan f.eks. kreve at EFTA-staten

i) selv treffer visse tiltak (f.eks. gir andre markedsdeltakere i EØS tilgang til visse markeder),

ii) pålegger støttemottakeren visse forpliktelser (f.eks. å avstå fra å opptre prisførende i visse markeder),

iii) ikke må tildele støttemottakeren andre former for støtte i løpet av omstruktureringsperioden.

f) Full gjennomføring av omstruktureringsplanen og overholdelse av vilkårene

Foretaket må fullt ut gjennomføre omstruktureringsplanen som er godkjent av EFTAs overvåkningsorgan, og oppfylle enhver forpliktelse fastsatt i Overvåkningsorganets vedtak. EFTAs overvåkningsorgan vil anse enhver manglende overholdelse av planen eller forpliktelsene som misbruk av støtte.

Når en omstrukturering strekker seg over flere år og omfatter betydelige støttebeløp, kan EFTAs overvåkningsorgan kreve at omstruktureringsstøtten deles opp i flere utbetalinger, og gjøre hver utbetaling avhengig av

([1]) Se avsnitt 16.2.1. nr. 3 tredje punktum.

i) at det før hver utbetaling har fått bekreftet at de enkelte faser av omstruktureringsplanen er tilfredsstillende gjennomført i samsvar med tidsplanen, eller

ii) at det har godkjent hver utbetaling på forhånd, etter å kontrollert at planen gjennomføres tilfredsstillende.

g) Kontroll og årlige rapporter

EFTAs overvåkningsorgan skal på grunnlag av regelmessige og utførlige rapporter oversendt av den berørte EFTA-staten kunne forvisse seg om at omstruktureringsplanen gjennomføres på tilfredsstillende måte.

Ved støtte til store foretak skal den første av disse rapportene normalt framlegges for EFTAs overvåkningsorgan senest seks måneder etter at støtten er godkjent. Rapportene skal deretter sendes til EFTAs overvåkningsorgan minst én gang i året innen en fastlagt frist, inntil omstruktureringsplanens mål kan anses å være nådd. Rapportene må inneholde alle opplysninger som EFTAs overvåkningsorgan behøver for å kunne kontrollere omstruktureringsplanens gjennomføring, tidsplanen for støtteutbetalinger til foretaket og dets finansielle stilling, samt overholdelsen av eventuelle vilkår eller forpliktelser fastlagt i vedtaket om å godkjenne støtten. Rapportene skal blant annet inneholde alle relevante opplysninger om enhver støtte som foretaket har mottatt i løpet av omstruktureringsperioden, uansett til hvilket formål og enten det dreier seg om en enkelttildeling eller om støtte innenfor rammen av en generell støtteordning (se avsnitt 16.5.2.). Når EFTAs overvåkningsorgan i god tid behøver bekreftelse på visse nøkkelopplysninger, f.eks. om nedlegging eller kapasitetsreduksjon, kan det kreve hyppigere rapporter.

Ved støtte til små eller mellomstore bedrifter er det som regel tilstrekkelig å framlegge mottakerforetakets balanse og resultatregnskap hvert år, med mindre det er fastlagt strengere vilkår i vedtaket om å godkjenne støtten.

16.3.2.3. Prinsippet om engangsstøtte

1) For å unngå uberettiget tildeling av støtte, bør omstruktureringsstøtte gis bare én gang. Ved melding til EFTAs overvåkningsorgan om planlagt omstruktureringsstøtte må EFTA-staten oppgi om det berørte foretaket tidligere allerede har mottatt omstruktureringsstøtte, herunder støtte gitt før disse retningslinjer trådte i kraft, og støtte som ikke er meldt([1]). Dersom dette er tilfellet, og det er gått mindre enn ti år siden omstruktureringen ble avsluttet([2]) eller planens gjennomføring ble innstilt, vil EFTAs overvåkningsorgan normalt([3]) tillatte ytterligere omstruktureringsstøtte bare under eksepsjonelle og uforutsigbare omstendigheter som foretaket ikke kan holdes ansvarlig for. En uforutsigbar omstendighet er en omstendighet som på ingen måte kunne forutses når omstruktureringsplanen ble utarbeidet.

2) Endringer i mottakerforetakets eierforhold etter støttetildelingen eller rettslig eller administrativ behandling med sikte på å sanere foretakets økonomi, redusere dets fordringer eller slette tidligere gjeld, berører på ingen måte anvendelsen av denne regel når det er det samme foretaket som videreforer sin virksomhet.

([1]) Med hensyn til støtte som ikke er meldt, vil EFTAs overvåkningsorgan i sin vurdering ta hensyn til muligheten for at støtten kunne ha blitt erklært forenlig med EØS-avtalens virkemåte.

([2]) Med mindre annet er fastsatt, vil omstruktureringen normalt være avsluttet ved utløpet av fristen for gjennomføring av de ulike tiltakene som omfattes av omstruktureringsplanen (se vedlegg XIV punkt IV sjette strekpunkt i disse retningslinjer).

([3]) Idet det tas hensyn til liberaliseringsgraden og de særlige forhold i hver sektor, vises det til følgende situasjoner:

- i lufttransportnæringen, som er fullstendig liberalisert siden 1997, vil EFTAs overvåkningsorgan anvende prinsippet om engangsstøtte innenfor de grenser og vilkår som er fastsatt i retningslinjene for statsstøtte til lufttransportnæringen, se kapittel 30 i disse retningslinjer,

- i andre sektorer der liberaliseringen av EØS-markeder som tidligere var lukket for konkurranse, har skapt nye økonomiske vilkår, kan unntak vurderes.

NORSK utgave

3) Når et foretak overtar et annet foretaks aktiva, særlig et foretak som har vært gjenstand for behandling som nevnt i avsnitt 16.3.2.3. nr. 2 eller offentlig konkursbehandling i henhold til nasjonal lovgivning, og som selv allerede har mottatt krisestøtte eller omstruktureringsstøtte, får prinsippet om engangsstøtte ikke anvendelse for kjøperen, forutsatt at følgende tre vilkår er oppfylt:

   a) kjøperen er klart atskilt fra det tidligere foretaket,

   b) kjøperen har overtatt det tidligere foretakets aktiva til markedspris (derved unngås det at støtte gitt til det gamle foretaket overføres til det nye),

   c) avviklingen eller den rettslige saneringen og kjøpet av det tidligere foretaket må ikke være et middel til å omgå anvendelsen av prinsippet om engangsstøtte (EFTAs overvåkningsorgan kan avgjøre at dette er tilfellet f.eks. dersom de vanskeligheter kjøperen møter, var klart forutsigbare ved overtakelsen av det tidligere foretakets aktiva).

4) I denne forbindelse bør det påpekes at støtte til kjøp av nevnte aktiva, som utgjør støtte til nyinvesteringer, ikke kan godkjennes etter disse retningslinjer (se også avsnitt 16.2.1. nr. 4).

16.3.2.4. Endring av omstruktureringsplanen

1) I forbindelse med godkjent omstruktureringsstøtte kan den berørte EFTA-staten i løpet av omstruktureringsperioden anmode EFTAs overvåkningsorgan om å tillate endringer i omstruktureringsplanen og støttebeløpet. EFTAs overvåkningsorgan kan tillate slike endringer når følgende vilkår er oppfylt:

   a) også den endrede planen må vise at lønnsomheten vil bli gjenopprettet innen en rimelig frist,

   b) dersom støttebeløpet økes, må eventuelle motytelser også være mer omfattende enn opprinnelig fastlagt,

   c) dersom de foreslåtte motytelsene er mindre omfattende enn opprinnelig planlagt, må støttebeløpet reduseres tilsvarende,

   d) den nye tidsplanen for gjennomføring av motytelsene kan utsettes i forhold til den opprinnelig fastlagte tidsplanen bare av grunner som foretaket eller EFTA-staten ikke kan holdes ansvarlige for. Dersom dette ikke er tilfellet, må støttebeløpet reduseres tilsvarende.

16.3.2.5. Omstruktureringsstøtte i støtteberettigede områder

1) EFTAs overvåkningsorgan vil ved vurdering av omstruktureringsstøtte i støtteberettigede områder ta hensyn til regionale utviklingsbehov. Et kriserammet foretaks beliggenhet i et støtteberettiget område er imidlertid i seg selv ikke nok til å rettferdiggjøre ettergivende behandling av omstruktureringsstøtte. På mellomlang og lang sikt er det ikke til fordel for en region at foretak holdes kunstig i gang. Ettersom de tilgjengelige midler til fremme av regionalutvikling er begrenset, er det videre i regionenes egen interesse å anvende disse knappe midlene til raskest mulig å utvikle lønnsom og bærekraftig alternativ virksomhet. Endelig må konkurransevridningene begrenses mest mulig også ved støtte til foretak i støtteberettigede områder.

2) Kriteriene fastsatt i avsnitt 16.3.2.2, 16.3.2.3. og 16.3.2.4. får dermed tilsvarende anvendelse på støtteberettigede områder, også når regionale utviklingsbehov tas i betraktning. Med mindre annet er fastsatt i de særlige sektorregler, kan det imidlertid settes mindre strenge vilkår for godkjenning av støtte i støtteberettigede områder med hensyn til de motytelser som kreves. Dersom det er berettiget ut fra regionale utviklingsbehov, vil det derfor kreves mindre kapasitetsreduksjon i støtteberettigede områder enn i andre områder, og det vil bli skjelnet mellom områder som er berettiget til regionalstøtte etter henholdsvis EØS-avtalens artikkel 61 nr. 3 bokstav a) og artikkel 61 nr. 3 bokstav c), for å ta hensyn til at de regionale problemene er alvorligere i førstnevnte områder.

16.3.2.6. Støtte til omstrukturering av små og mellomstore bedrifter

1) Vilkårene for samhandelen påvirkes som regel i mindre grad ved støtte til små og mellomstore bedrifter([1]) enn ved støtte til store foretak. Dette gjelder også støtte til omstrukturering, og vilkårene fastsatt i avsnitt 16.3.2.2. kan dermed anvendes mindre strengt. Med mindre annet er fastsatt i de særlige sektorregler, er derfor tildeling av omstruktureringsstøtte til SMB vanligvis ikke knyttet til motytelser (se avsnitt 16.3.2.2. nr. 1 bokstav c)), og det stilles også mindre strenge krav til rapportenes innhold (se avsnitt 16.3.2.2. nr. 1 bokstav g)). Prinsippet om engangsstøtte (avsnitt 16.3.2.3.) får derimot full anvendelse for SMB.

16.3.2.7. Støtte til å dekke de sosiale kostnader ved omstrukturering

1) En omstruktureringsplan innebærer som regel en begrensning eller avvikling av kriserammet virksomhet. En slik innskrenkning av virksomheten er ofte nødvendig av rasjonaliserings- og effektivitetshensyn, uavhengig av den kapasitetsreduksjon som eventuelt er satt som vilkår for tildeling av støtte (særlig i tilfeller der det er strukturell overkapasitet på EØS-plan, jf. avsnitt 16.3.2.2. nr. 1 bokstav c)). Uansett årsakene til tiltakene vil de som regel føre til at foretakets arbeidsstyrke reduseres.

2) EFTA-statenes arbeidslovgivning kan omfatte alminnelige trygdeordninger der vederlag ved oppsigelse og førtidspensjoner utbetales direkte til oppsagte arbeidstakere. Slike ordninger anses ikke som statsstøtte som omfattes av virkeområdet for artikkel 61 nr. 1, forutsatt at det dreier seg om et direkte anliggende mellom staten og arbeidstakerne, der foretaket ikke er innblandet.

3) Ut over direkte utbetalte vederlag ved oppsigelse og førtidspensjoner, er det ikke uvanlig at staten gjennom alminnelige sosiale støtteordninger dekker kostnadene ved et foretaks ytelser overfor oppsagte arbeidstakere som går ut over dets lov- eller avtalefestede forpliktelser. Dersom slike ordninger gjelder generelt uten næringsavhengige begrensninger for enhver arbeidstaker som oppfyller visse vilkår som er fastlagt på forhånd og får automatisk anvendelse, anses de ikke å utgjøre støtte i henhold til artikkel 61 nr. 1 for foretak under omstrukturering. Dersom støtteordningene er et middel til å fremme omstrukturering av bestemte næringer, kan de derimot innebære støtte fordi de anvendes selektivt([2]).

4) Kostnader som følge av et foretaks plikt til å utbetale vederlag ved oppsigelse og/eller førtidspensjon i henhold til arbeidslovgivningen eller tariffavtaler med fagforeningene, inngår i de normale kostnader som et foretak må dekke av egne midler. Ethvert statlig bidrag til dekning av disse kostnadene må derfor anses som støtte, enten utbetalingen skjer direkte til foretaket eller til arbeidstakerne gjennom et offentlig organ.

5) EFTAs overvåkningsorgan stiller seg positiv til denne type støtte fordi den gir økonomiske fordeler ut over det berørte foretakets interesser, letter strukturendringer og avdemper sosiale problemer som følge av dette, og i mange tilfeller bidrar til utjevne forskjeller i de forpliktelser foretakene er pålagt etter nasjonal lovgivning.

6) Foruten å dekke kostnader til vederlag ved oppsigelse og førtidspensjonering, tjener omstruktureringsstøtte ofte til å finansiere opplæring, rådgivning og praktisk hjelp til å finne annet arbeid og til å etablere seg et annet sted, samt yrkesopplæring og bistand til arbeidstakere som ønsker å starte ny virksomhet. EFTAs overvåkningsorgan stiller seg konsekvent positiv til slik støtte.

7) Når en omstruktureringsplan omfatter støtte som beskrevet i avsnitt 16.3.2.7. nr. 1-6 ovenfor, bør dette være klart angitt. Støtte til sosiale tiltak som utelukkende kommer oppsagte arbeidstakere til gode, tas nemlig ikke i betraktning ved fastsettelse av omfanget av motytelsene omhandlet i avsnitt 16.3.2.2. nr. 1 bokstav c).

([1]) Som definert i avsnitt 10.2 i kapittel 10 i disse retningslinjer om støtte til små og mellomstore bedrifter (SMB).

([2]) I sin dom av 26. september 1996 i sak C-241/94 (*Frankrike mot Kommisjonen vedr. Kimberly Clark Sopalin*, [1996] saml I-4551), fastslo EF-domstolen at ordningen med skjønnsmessig finansiering anvendt av franske myndigheter gjennom det nasjonale sysselsettingsfondet kunne sette visse foretak i en gunstigere situasjon enn andre, og dermed betegnes som støtte i henhold til traktatens artikkel 87 nr. 1. (Domstolens dom bestred ikke Kommisjonens konklusjon om at støtten var forenlig med det felles marked.)

NORSK utgave

8) I den felles interesse vil EFTAs overvåkningsorgan innenfor rammen av omstruktureringsplanen så vidt mulig sørge for å redusere de sosiale følger av omstruktureringen i andre EFTA-stater enn den som yter støtten.

16.4. STØTTEORDNINGER FOR SMB

16.4.1. Generelle prinsipper

1) Med hensyn til små og mellomstore bedrifter vil EFTAs overvåkningsorgan bare godkjenne ordninger for krisestøtte og/eller omstruktureringsstøtte til foretak i vanskeligheter som svarer til definisjonen av SMB i kapittel 10 i disse retningslinjer. Med forbehold for særbestemmelsene fastsatt nedenfor, vil slike ordningers forenlighet bli vurdert på grunnlag av vilkårene fastsatt i avsnitt 16.2. og 16.3. Enhver støtte som tildeles innenfor rammen av en ordning, og som ikke oppfyller ett av disse vilkårene, må meldes enkeltvis og godkjennes av EFTAs overvåkningsorgan på forhånd.

16.4.2. Støtteberettigelse

1) Med mindre annet er fastsatt i de særlige sektorregler, vil støttetildelinger til små og mellomstore bedrifter etter ordninger som godkjennes fra nå av, være fritatt for enkeltmelding bare dersom det berørte foretaket oppfyller minst ett av de tre kriteriene fastsatt i avsnitt 16.2.1. nr. 2. Støtte til foretak som ikke oppfyller noen av disse tre kriteriene, må meldes enkeltvis til EFTAs overvåkningsorgan, slik at det kan ta stilling til om de kan betraktes som foretak i vanskeligheter.

16.4.3. Vilkår for godkjenning av ordninger for krisestøtte

1) For å bli godkjent av EFTAs overvåkningsorgan, må ordninger for krisestøtte oppfylle vilkårene fastsatt i avsnitt 16.3.1. nr. 1 bokstav a), b), c) og e). Med hensyn til dette avsnitt skal avsnitt 16.3.1. nr. 1 bokstav d) lyde:

   d) krisestøtte kan tildeles for en periode på høyst seks måneder, samtidig som foretakets stilling analyseres. Innen utløpet av denne perioden skal EFTA-staten enten ha godkjent en omstrukturerings- eller avviklingsplan, eller ha krevd at støttemottakeren tilbakebetaler lånet og støtten tilsvarende risikopremien.

   Enhver krisestøtte som tildeles for en periode på mer enn seks måneder, må meldes enkeltvis til EFTAs overvåkningsorgan.

16.4.4. Vilkår for godkjenning av ordninger for omstruktureringsstøtte

1) EFTAs overvåkningsorgan vil godkjenne ordninger for omstruktureringsstøtte bare dersom støtten tildeles under forutsetning av at støttemottakeren fullt ut gjennomfører en omstruktureringsplan som er godkjent av den berørte EFTA-staten og oppfyller følgende vilkår:

   a) *gjenoppretting av lønnsomheten*: kriteriene i avsnitt 16.3.2.2. nr. 1 bokstav b) får anvendelse,

   b) *forhindring av urimelig konkurransevridning*: ettersom støtte til SMB som regel medfører mindre konkurransevridning, får prinsippet i avsnitt 16.3.2.2. nr. 1 bokstav c), dvs. at støttemottakerens stilling på det eller de relevante markeder bør innskrenkes, ikke anvendelse, med mindre annet er fastsatt i de særlige sektorregler. Det må likevel settes som vilkår for støtte etter slike ordninger at støttemottakerne ikke øker sin kapasitet under omstruktureringen,

   c) *begrensning av støtten til et minimum*: prinsippene i avsnitt 16.3.2.2. nr. 1 bokstav d) får anvendelse,

   d) *prinsippet om engangsstøtte*: regelen i avsnitt 16.3.2.3. får anvendelse. EFTA-statene må imidlertid gi EFTAs overvåkningsorgan enkeltmelding om støtte når det gjøres unntak fra denne hovedregelen

i) på grunn av eksepsjonelle og uforutsigbare omstendigheter som foretaket ikke kan holdes ansvarlig for,

ii) i tilfeller der et foretak overtar aktiva fra et annet foretak som selv allerede har mottatt krisestøtte eller omstruktureringsstøtte,

e) *endring av omstruktureringsplanen*: enhver endring i planen må være i samsvar med reglene i avsnitt 16.3.2.4.

16.4.5. Felles vilkår for godkjenning av ordninger for krisestøtte og/eller omstruktureringsstøtte

1) Ordningene må oppgi det høyeste støttebeløp som kan tildeles ett enkelt foretak i forbindelse med krisetiltak og/eller omstrukturering, også dersom planen endres. Enhver støtte som overstiger dette beløpet, må meldes enkeltvis til EFTAs overvåkningsorgan. Det høyest tillatte støttebeløp kan ikke overstige 10 millioner euro, også ved eventuell kumulering med støtte fra andre kilder eller andre støtteordninger.

16.4.6. Kontroll og årlige rapporter

1) Avsnitt 16.3.2.2. nr. 1 bokstav g) får ikke anvendelse på støtteordninger. Det er imidlertid et vilkår for godkjenning av en støtteordning at det framlegges en rapport om ordningens gjennomføring, vanligvis på årlig basis, som inneholder opplysningene nevnt i kapittel 32 og vedlegg III og IV i disse retningslinjer. Rapporten skal også inneholde en oversikt over alle foretak som mottar støtte, med følgende opplysninger for hvert foretak:

a) foretakets navn,
b) næringskode, angitt som en tosifret kode for næringsgruppering i samsvar med NACE([1]),
c) antall ansatte,
d) årsomsetning og balansesum,
e) tildelt støttebeløp,
f) omstruktureringsstøtte eller tilsvarende som foretaket eventuelt har mottatt tidligere,
g) angivelse av om foretaket som mottar støtte, har blitt avviklet eller vært gjenstand for offentlig konkursbehandling i omstruktureringsperioden.

16.5. FORMÅLSTJENLIGE TILTAK ETTER OVERVÅKNINGS- OG DOMSTOLSAVTALENS PROTOKOLL 3 ARTIKKEL 1 NR. 1

1) EFTAs overvåkningsorgan foreslår i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 1 at EFTA-statene med hensyn til eksisterende støtteordninger iverksetter formålstjenlige tiltak som beskrevet nedenfor. EFTAs overvåkningsorgan vil gjøre godkjenning av framtidige ordninger betinget av at bestemmelsene nedenfor er etterkommet.

16.5.1. Enkeltmelding om støtte til materielle investeringer i omstruktureringsperioden

1) Når et stort foretak mottar omstruktureringsstøtte som undersøkes etter disse retningslinjer, kan tildeling av enhver annen investeringsstøtte i løpet av omstruktureringsperioden, også i samsvar med en ordning som allerede er godkjent, påvirke EFTAs overvåkningsorgans vurdering av omfanget av de nødvendige motytelser.

2) Under omstruktureringen av et slikt foretak skal det gis enkeltmelding om enhver støtte til fremme av materielle investeringer (enten det er for regionale utviklingsformål, miljøvernformål eller annet) som tildeles etter 30. juni 2000, med mindre det dreier seg om bagatellmessig støtte([2]).

([1]) Statistisk næringsgruppering innenfor Det europeiske fellesskap, offentliggjort av De europeiske fellesskaps statistiske kontor.

([2]) Se kapittel 12 i disse retningslinjer.

NORSK utgave

16.5.2. Meddelelse til EFTAs overvåkningsorgan om enhver støtte som tildeles mottakerforetaket

1) Når et stort foretak mottar omstruktureringsstøtte som undersøkes etter disse retningslinjer, forutsetter kontrollen med gjennomføringen av EFTAs overvåkningsorgans vedtak om slik støtte en stor grad av innsyn i enhver ytterligere støtte som mottas av foretaket, selv innenfor rammen av en ordning som allerede er godkjent, og selv om støtten ikke er underlagt kravene om enkeltmelding i avsnitt 16.5.1.

2) Med virkning fra 30. juni 2000 skal det i meldinger om støtte til omstrukturering av store foretak opplyses om all annen støtte, uansett i hvilken form, som planlegges gitt til mottakerforetaket i løpet av omstruktureringsperioden, med mindre det dreier seg om bagatellmessig støtte.

3) På samme måte skal det i rapportene som framlegges i henhold til avsnitt 16.3.2.2. nr. 1 bokstav g) i disse retningslinjer, opplyses om enhver annen støtte som er tildelt foretaket i den perioden rapporten omhandler, samt om enhver annen støtte som planlegges gitt i løpet av omstruktureringsperioden, med mindre det dreier seg om bagatellmessig støtte.

4) EFTAs overvåkningsorgan forbeholder seg retten til å innlede formell behandling etter overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 2 med hensyn til all støtte til et bestemt foretak, dersom tildeling av støtte innenfor rammen av godkjente støtteordninger kan føre til omgåelse av kravene i disse retningslinjer.

16.5.3. Tilpasning av eksisterende ordninger for krisestøtte eller omstruktureringsstøtte på bakgrunn av disse retningslinjer

1) EFTA-statene skal tilpasse eksisterende ordninger for krisestøtte og omstruktureringsstøtte som fortsatt vil være i kraft etter 30. juni 2000, slik at de fra denne dato bringes i samsvar med disse retningslinjer, særlig kravene i avsnitt 16.4.

2) For at EFTAs overvåkningsorgan skal kunne kontrollere at denne tilpasningen er utført, skal EFTA-statene innen 28. februar 2000 framlegge en oversikt over alle slike støtteordninger. EFTA-statene skal deretter innen 30. juni 2000 framlegge tilstrekkelige opplysninger til at Overvåkningsorganet kan undersøke om støtteordningene faktisk er endret i samsvar med disse retningslinjer.

16.6. IKRAFTTREDELSE, GYLDIGHETSPERIODE OG NY VURDERING AV RETNINGSLINJENE

16.6.1. Endring av retningslinjene for regionalstøtte

1) Avsnitt 25.4. nr. 7 i kapittel 25 i disse retningslinjer om nasjonal regionalstøtte endres ved at teksten fra ordene "med mindre" til slutten av avsnittet oppheves. Ifølge denne teksten var oppkjøp av en virksomhet fra et foretak i vanskeligheter ikke omfattet av definisjonen av "nyinvestering", og slike oppkjøp var derfor ikke berettiget til regionalstøtte. Denne bestemmelsen får altså ikke lenger anvendelse. Når en virksomhet overtas fra et foretak i vanskeligheter, må det imidlertid godtgjøres at vilkåret i avsnitt 25.4. nr. 9 i kapittel 25 i disse retningslinjer, nemlig at transaksjonen skal finne sted på markedsvilkår, er oppfylt.

16.6.2. Ikrafttredelse og gyldighetsperiode

1) Med forbehold for bestemmelsene nedenfor skal disse retningslinjer tre i kraft den dag de offentliggjøres i De Europeiske Fellesskaps Tidende og i EØS-tillegget til EF-tidende. Med mindre annet blir bestemt i et nytt vedtak, skal retningslinjene gjelde i fem år.

16.6.3. Støtte til SMB

1) Krisestøtte og omstruktureringsstøtte til SMB som meldes enkeltvis før 30. april 2000, vil bli vurdert på grunnlag av gjeldende retningslinjer før denne tekst ble vedtatt. Dermed fornyes forlengelsen av nevnte retningslinjers gyldighet, som ble meddelt EFTA-statene og offentliggjort i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende 22. april 1999, med hensyn til slik støtte.

2) Det understrekes imidlertid at enhver støtteordning som fortsatt vil være i kraft etter 30. juni 2000, omfattes av de formålstjenlige tiltak omhandlet i avsnitt 16.5.3.

16.6.4. Støtte til store foretak

1) Med forbehold for bestemmelsene nedenfor vil EFTAs overvåkningsorgan ved vurdering av om krisestøtte og omstruktureringsstøtte til store foretak er forenlig med EØS-avtalens virkemåte, legge disse retningslinjer til grunn så snart de er offentliggjort i De Europeiske Fellesskaps Tidende og i EØS-tillegget til EF-tidende. Meldinger mottatt av EFTAs overvåkningsorgan før denne dato vil imidlertid bli undersøkt etter de gjeldende kriterier på meldingstidspunktet.

16.6.5. Støtte som ikke er meldt

1) EFTAs overvåkningsorgan vil undersøke forenligheten med EØS-avtalens virkemåte av enhver krisestøtte eller omstruktureringsstøtte som ikke er meldt, og som dermed er tildelt uten Overvåkningsorganets godkjenning i strid med overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3,

   a) på grunnlag av disse retningslinjer dersom støtten helt eller delvis er tildelt etter at de ble offentliggjort i De Europeiske Fellesskaps Tidende og i EØS-tillegget til EF-tidende,

   b) på grunnlag av de gjeldende retningslinjer på tidspunktet for støttetildelingen i alle andre tilfeller.

NORSK utgave

Vedlegg XIV

MELDINGSSKJEMA FOR ENKELTTILDELING AV OMSTRUKTURERINGSSTØTTE

I. Opplysninger om foretaket

- foretakets navn
- rettslig status
- næring og tilhørende NACE-kode
- de viktigste aksjeeiernes navn og eierandel
- en oversikt over alle avtaler mellom aksjeeiere (kontrollerende gruppe, kjøpsopsjoner mv.)
- dersom foretaket tilhører en gruppe, en fullstendig og ajourført organisasjonsplan for hele gruppen, som viser forholdet mellom de enkelte medlemmer (kapital og stemmeretter),
- dersom foretaket er opprettet ved kjøp av aktiva etter en avvikling eller en rettslig sanering av foretak, skal opplysningene ovenfor også gis for det eller de berørte foretakene,
- en oversikt over gruppens viktigste produksjonsanlegg verden over, med angivelse av antall ansatte,
- dersom foretaket behandles som en liten eller mellomstor bedrift, skal EFTA-staten dokumentere at det oppfyller alle kriterier i EØS-definisjonen av SMB. Dersom dette er tilfellet, må det forklares hvorfor foretaket ikke omfattes av en omstruktureringsstøtteordning for SMB (enten fordi det ikke foreligger en slik ordning, eller fordi foretaket ikke oppfyller kriteriene),
- en kopi av resultatregnskapet for de siste tre år dersom det er mulig, eller minst for det foregående år,
- en kopi av en eventuell rettslig beslutning om å utpeke en bobestyrer eller innlede en granskning av foretaket.

II. Markedsundersøkelser

EFTA-staten skal framlegge en kopi av en undersøkelse av det eller de markeder der foretaket i vanskeligheter utøver virksomhet, og oppgi navnet på den instans som har utført undersøkelsen. Markedsundersøkelsen skal særlig gi følgende opplysninger:

- en nøyaktig avgrensning av markedet som omfattes av undersøkelsen,
- navnet på foretakets viktigste konkurrenter og deres andel av henholdsvis verdensmarkedet, EØS-markedet og hjemmemarkedet,
- utviklingen i foretakets markedsandeler de senere år,
- et anslag over samlet produksjonskapasitet og etterspørsel på EØS-plan, og en vurdering av om det er overskuddskapasitet i markedet,
- prognoser over utviklingen i etterspørsel, samlet kapasitet og priser på EØS-plan i de kommende fem år.

III. Beskrivelse av støtten

EFTA-staten bes

- dokumentere at foretakets vanskeligheter er en følge av dets egen virksomhet og ikke et resultat av vilkårlig kostnadsfordeling innenfor gruppen,
- opplyse om foretaket allerede har mottatt krisestøtte og, dersom dette er tilfellet, om å oppgi datoen for godkjenning og legge ved EFTA-statens skriftlige tilsagn om å framlegge en omstrukturerings- eller avviklingsplan,
- opplyse om foretaket eller noen av dets datterforetak der det har en andel på minst 25 % av kapitalen eller stemmerettene, tidligere har mottatt omstruktureringsstøtte eller tilsvarende. Dersom dette er tilfellet, oppgis referansene for tidligere vedtak i EFTAs overvåkningsorgan,
- oppgi i hvilken form støtten vil bli gitt og den samlede finansielle fordel av støtten,
- gjøre rede for de motytelser som foreslås for å avdempe de konkurransevridende virkninger på EØS-plan,
- oppgi enhver støtte, uansett i hvilken form, som foretaket forventes å motta i løpet av omstruktureringsperioden, med mindre det dreier seg om bagatellmessig støtte.

IV. Omstruktureringsplan

EFTA-staten skal framlegge en omstruktureringsplan utarbeidet i samsvar med avsnitt 16.3.2.2. i kapittel 16 i disse retningslinjer, som minst skal omfatte

- en redegjørelse for ulike markedsantakelser på grunnlag av markedsundersøkelsen,
- en analyse av grunnene til at foretaket er havnet i vanskeligheter,
- en redegjørelse for den framtidige strategi som foreslås for foretaket,
- en beskrivelse av de planlagte omstruktureringstiltak og kostnadene i den forbindelse,
- en komparativ vurdering av de økonomiske og sosiale konsekvensene på regionalt og/eller nasjonalt plan av en nedlegging av foretaket i vanskeligheter, og av gjennomføringen av omstruktureringsplanen,
- en tidsplan for gjennomføring av de enkelte tiltakene og en endelig frist for gjennomføring av omstruktureringsplanen i sin helhet,
- en detaljert beskrivelse av finansieringsplanen for omstruktureringen:
  * anvendelse av fortsatt disponibel egenkapital
  * salg av aktiva eller datterforetak som et ledd i omstruktureringens finansiering
  * finansielle tilsagn fra private aksjeeiere og de viktigste bankkreditorene
  * størrelsen på statlige tilskudd og en begrunnelse av behovet for slik støtte
  * eventuell anvendelse av tilbakebetalingspliktige lån eller klausuler om at støtten skal tilbakebetales ved en bedring i foretakets økonomi,
- forventede resultatregnskaper for de kommende fem år med et anslag over kapitalavkastningen og en følsomhetsanalyse basert på ulike scenarier,
- et referat fra drøftelser om den planlagte omstruktureringen med fagforeninger som representerer foretakets ansatte,
- en angivelse av hvem som har avfattet omstruktureringsplanen og når den ble utarbeidet.

V. Tilsagn fra EFTA-staten

EFTA-staten skal gi tilsagn om at den i rapportene om godkjent omstruktureringsstøtte vil gi alle relevante opplysninger om enhver støtte, uansett form, som tildeles foretak som mottar omstruktureringsstøtte, enten det skjer innenfor rammen av en støtteordning eller ikke, i løpet av hele omstruktureringsperioden.

NORSK utgave

Vedlegg XV

MELDINGSSKJEMA FOR KRISESTØTTE

Nødvendige opplysninger om foretaket

foretakets navn:
rettslig status:
næring:
antall ansatte (eventuelt på gruppenivå):
driftskostnader og finanskostnader de siste tolv måneder:
maksimumsbeløp for det planlagte lånet:
långiverens navn:

Nødvendige støttedokumenter

- siste resultatregnskap og årsberetning eller eventuelt en rettslig beslutning om å innlede granskning av foretaket etter nasjonal selskapsrett,
- et tilsagn fra EFTA-staten om å framlegge for EFTAs overvåkningsorgan, senest seks måneder etter at krisestøtten ble godkjent, enten en omstruktureringsplan eller en avviklingsplan eller et bevis på at både lånet og støtten er fullstendig tilbakebetalt,
- en likviditetsplan for de kommende seks måneder, med angivelse av planlagte kortsiktige lån,
- en kopi av et lånetilsagn (knyttet til krisestøtten) til foretaket i vanskeligheter, med angivelse av vilkårene for utbetaling og tilbakebetaling av lånet,
- eventuelt en kopi av et utkast til garantistillelse for det aktuelle lånet.

VEDTAK I EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN 2000/EØS/48/03

nr. 32/00/COL

av 16. februar 2000

om innføring av retningslinjer for samarbeid mellom nasjonale domstoler og EFTAs overvåkningsorgan på statsstøtteområdet og om tjuetredje endring av saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN HAR —

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde([1]), særlig artikkel 61 til 63,

under henvisning til avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol([2]), særlig artikkel 24 og protokoll 3 artikkel 1, og

ut fra følgende betraktninger:

I henhold til artikkel 24 i overvåknings- og domstolsavtalen skal EFTAs overvåkningsorgan håndheve EØS-avtalens bestemmelser om statsstøtte.

I henhold til artikkel 5 nr. 2 bokstav b) i overvåknings- og domstolsavtalen skal EFTAs overvåkningsorgan utferdige meldinger og retningslinjer om spørsmål som EØS-avtalen omhandler, dersom EØS-avtalen eller overvåknings- og domstolsavtalen uttrykkelig bestemmer det eller dersom EFTAs overvåkningsorgan anser det nødvendig.

Det vises til saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet([3]), vedtatt av EFTAs overvåkningsorgan 19. januar 1994([4]).

Kommisjonen for De europeiske fellesskap har vedtatt en kunngjøring om samarbeid mellom nasjonale domstoler og Kommisjonen på statsstøtteområdet([5]).

Det må sikres ensartet anvendelse av EØS-avtalens statsstøtteregler i hele Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

I henhold til punkt II under overskriften "GENERELT" på slutten av EØS-avtalens vedlegg XV skal EFTAs overvåkningsorgan etter samråd med Kommisjonen for De europeiske fellesskap vedta rettsakter som tilsvarer dem som vedtas av Kommisjonen, med sikte på å opprettholde like konkurransevilkår.

Det er holdt samråd med Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

EFTAs overvåkningsorgan har holdt samråd med EFTA-statene om innføringen av de nye retningslinjene —

([1]) Heretter kalt EØS-avtalen.

([2]) Heretter kalt overvåknings- og domstolsavtalen.

([3]) Heretter kalt retningslinjene for statsstøtte.

([4]) Først offentliggjort i EFT L 231 av 3.9.1994 og i EØS-tillegget til EF-tidende nr. 32 av samme dato, sist endret (22. endring) ved vedtak nr. 329/99/COL av 16.12.1999 (ennå ikke offentliggjort).

([5]) Offentliggjort i EFT C 312 av 23.11.1995, s. 8.

NORSK utgave

GJORT DETTE VEDTAK:

1. Retningslinjene for statsstøtte endres ved at det innføres et nytt kapittel 9A om samarbeid mellom nasjonale domstoler og EFTAs overvåkningsorgan på statsstøtteområdet, som fastsatt i vedlegget til dette vedtak.

2. EFTA-statene skal underrettes om dette vedtak ved brev vedlagt en kopi av vedtaket, herunder vedlegget.

3. Kommisjonen for De europeiske fellesskap skal i samsvar med EØS-avtalens protokoll 27 bokstav d) underrettes ved en kopi av vedtaket, herunder vedlegget.

4. Dette vedtak, herunder vedlegget, skal offentliggjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

5. Dette vedtak har gyldighet i engelsk språkversjon.

Utferdiget i Brussel, 16. februar 2000

For EFTAs overvåkningsorgan

Knut Almestad
President

Bernd Hammermann
Medlem av kollegiet

VEDLEGG

9A. Samarbeid mellom nasjonale domstoler og EFTAs overvåkningsorgan på statsstøtteområdet

1) Formålet med dette kapittel er å gi rettledning om samarbeidet mellom nasjonale domstoler og EFTAs overvåkningsorgan på statsstøtteområdet. Det begrenser på ingen måte EFTA-statenes, enkeltpersoners eller foretaks rettigheter i henhold til EØS-retten, og berører ikke fortolkninger av EØS/EF-rett som kan bli gitt av EFTA-domstolen og De europeiske fellesskaps domstol og førsteinstansdomstol. Endelig søker det på ingen måte å gripe inn i måten nasjonale domstoler utfører sine oppgaver på.

2) Kommisjonen for De europeiske fellesskap ("Kommisjonen") utferdiget 23. november 1995 en kunngjøring om samarbeid mellom nasjonale domstoler og Kommisjonen på statsstøtteområdet([1]). Denne ikke-bindende rettsakten omhandler de prinsipper og regler som Kommisjonen følger på statsstøtteområdet. Den gjør også rede for hvordan Kommisjonen ser for seg samarbeidet med de nasjonale domstoler. EFTAs overvåkningsorgan anser innholdet i kommisjonskunngjøringen å være relevant for EØS. For å opprettholde like vilkår på statsstøtteområdet og sikre ensartet anvendelse av EØS-reglene om statsstøtte i hele Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endrer EFTAs overvåkningsorgan ved dette kapittel([2]) de gjeldende retningslinjer for anvendelse og fortolkning av EØS-avtalens artikkel 61 og 62. På bakgrunn av utviklingen mot en konsolidering av statsstøttereglene i Fellesskapet og følgene av dette for EFTA-statenes lovgivning, vil det være et økende behov for samarbeid mellom EFTAs overvåkningsorgan og nasjonale domstoler på dette området.

9A.1. INNLEDNING

1) Ifølge rettspraksis ved De europeiske fellesskaps domstol har EF-traktatens artikkel 88 nr. 3 siste punktum, som tilsvarer overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3 siste punktum, direkte virkning i EFs medlemsstaters rettsorden([3]). Nevnte punktum inneholder den såkalte "stillstandsbestemmelsen". Den lyder: "*Vedkommende stat kan ikke sette i verk de planlagte tiltak før prosedyren har ført til et endelig vedtak*". Det er av avgjørende betydning for en virksom statsstøttekontroll at denne bestemmelsen håndheves tilfredsstillende. I likhet med fellesskapsforordninger (som ifølge sin art og funksjon i Fellesskapets rettskildesystem får direkte anvendelse), må denne bestemmelsen anvendes av nasjonale domstoler uten å gå veien om rettslige tiltak for å gjennomføre fellesskapsrett i nasjonal lovgivning. Nasjonale domstoler i Fellesskapet har myndighet til å håndheve den direkte virkning av bestemmelsen i EF-traktatens artikkel 88 nr. 3 siste punktum.

2) EFTAs overvåkningsorgan anser situasjonen å være annerledes for EFTA-statene med hensyn til EØS-retten. I EFTA-statene er EØS-rettens interne virkninger underlagt de respektive grunnlover, med forbehold for EØS-avtalens protokoll 35. I henhold til denne protokoll er EFTA-statene forpliktet til å sikre, om nødvendig med en særskilt lovregel, at i tilfelle av konflikt mellom gjennomførte EØS-regler og andre lovregler, skal de gjennomførte EØS-reglene gå foran. Ifølge EFTA-domstolen innebærer denne type bestemmelse at enkeltpersoner og markedsdeltakere i tilfelle av konflikt mellom gjennomførte EØS-regler og nasjonale lovregler, må ha rett til på nasjonalt plan å påberope seg og gjøre krav på enhver rettighet som på grunnlag av bestemmelser i EØS-retten([4]) kan anses å være eller å ha blitt gjort en del av den nasjonale rettsorden, dersom disse bestemmelsene er ubetingede og tilstrekkelig presise([5]).

([1]) EFT C 312 av 23.11.1995, s. 8.

([2]) Retningslinjene og dette nye kapittelet foreligger på EFTAs overvåkningsorgans hjemmeside (www.efta.int).

([3]) EF-domstolen, sak C-120/70, *Lorenz mot Tyskland* [1973] saml. 1471 nr. 8.

([4]) I denne forbindelse vises det også til preambelen til overvåknings- og domstolsavtalen, som erklærer at "*formålet for partene i EØS-avtalen, med full respekt for domstolenes uavhengighet, er å nå frem til og opprettholde en lik fortolkning og anvendelse av EØS-avtalen og de bestemmelser i Fellesskapets regelverk som i det vesentlige er gjengitt i nevnte avtale, og å nå frem til lik behandling av enkeltpersoner og markedsdeltagere med hensyn til de fire friheter og konkurransevilkårene*". Videre heter det i preambelen at "*det ved anvendelse av protokoll 1-4 til denne avtale skal tas tilbørlig hensyn til tolknings- og forvaltningspraksis i Kommisjonen for De europeiske fellesskap før denne avtale trer i kraft*".

([5]) EFTA-domstolen, sak E-1/94, *Ravintoloitsijain Liiton Kustannus Oy Restamark*, EFTA-domstolens rapport [1.1.1994 – 30.6.1995] nr. 77.

NORSK utgave

3) Et effektivt samarbeid mellom EFTAs overvåkningsorgan og nasjonale domstoler kan være en forutsetning for en tilfredsstillende anvendelse av "stillstandsbestemmelsen" i EØS. Dette kapittel gjør rede for hvordan EFTAs overvåkningsorgan vil bistå nasjonale domstoler gjennom et nærmere samarbeid om anvendelse og fortolkning av EØS-avtalens artikkel 61 og 62 i det enkelte tilfelle. Mens EFTAs overvåkningsorgan ikke alltid vil ha mulighet til å handle raskt for å ivareta tredjemanns interesser i statsstøttesaker, kan nasjonale domstoler ha et bedre ståsted for å gripe inn mot brudd på "stillstandsbestemmelsen" og bringe dem til opphør.

9A.2. MYNDIGHET

1) EFTAs overvåkningsorgan er ansvarlig for å håndheve EØS-avtalens bestemmelser om statsstøtte og sikre at disse bestemmelsene etterkommes av EFTA-statene. Nasjonale domstoler skal på sin side påse at rettigheter ivaretas og plikter utøves, som regel på anmodning fra privatpersoner. EFTAs overvåkningsorgan må undersøke alle støttetiltak som omfattes av EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1, for å ta stilling til om de er forenlige med EØS-avtalens virkemåte. Nasjonale domstoler kan innenfor rammen av gjeldende nasjonal prosessrett sikre at EFTA-statene oppfyller saksbehandlingskravene.

2) I henhold til "stillstandsbestemmelsen" skal EFTA-statene ikke sette i verk planlagte støttetiltak før saksbehandlingen nevnt i overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 2 har ført til et endelig vedtak. Denne bestemmelsen innebærer et generelt forbud mot å gjennomføre støtte før EFTAs overvåkningsorgan har gjort vedtak, også i saker som ikke er tatt opp til formell behandling.

3) Gjennomføringsforbudet fastlagt i nevnte bestemmelse omfatter enhver støtte som er iverksatt uten å være meldt([6]). Det gjelder også under saksforberedelsen når melding er gitt, og fram til det endelige vedtak dersom EFTAs overvåkningsorgan tar saken opp til formell behandling.

4) En domstol vil selvsagt måtte vurdere om 'de planlagte tiltak utgjør statsstøtte som definert i EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1, før den treffer beslutning på grunnlag av "stillstandsbestemmelsen". Begrepet statsstøtte må tolkes vidt, slik at det omfatter ikke bare tilskudd, men også skattefradrag og investeringer finansiert med offentlige midler under omstendigheter der en privat investor ville ha avslått å tilføre midler. Støtten må komme fra 'staten', som omfatter alle nivåer av og former for offentlig myndighet. Støtten må begunstige enkelte foretak eller produksjonen av enkelte varer, noe som gjør det mulig å skjelne mellom statsstøtte som omfattes av EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1, og generelle tiltak som ikke omfattes av denne bestemmelsen. Som eksempel kan nevnes at tiltak som verken har til formål eller virkning å begunstige enkelte foretak eller produksjonen av enkelte varer, eller som får anvendelse på personer ut fra objektive kriterier uten hensyn til stedet, næringen eller foretaket der vedkommende eventuelt er ansatt, ikke anses som statsstøtte.

5) Bare EFTAs overvåkningsorgan kan avgjøre at statsstøtte er 'forenlig med EØS-avtalens virkemåte', dvs. godkjenne støtten.

6) Når nasjonale domstoler anvender "stillstandsbestemmelsen", kan de selvsagt i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens artikkel 34 anmode EFTA-domstolen om rådgivende uttalelser med hensyn til fortolkningen av EØS-avtalens artikkel 61. De kan også anmode om bistand fra EFTAs overvåkningsorgan ved å be om 'juridisk eller økonomisk informasjon'([7]).

7) De nasjonale domstolenes rolle er å ivareta enkeltpersoners rettigheter som følge av forbudet i "stillstandsbestemmelsen", som er tilsvarende gjennomført i EFTA-statenes nasjonale rettsorden([8]). Ettersom bestemmelsen i overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3 siste

---

([6]) Med unntak av "eksisterende" støtte. Slik støtte kan gjennomføres inntil EFTAs overvåkningsorgan eventuelt avgjør at den er uforenlig med EØS-avtalens virkemåte.

([7]) Jf. EF-domstolens dom i Delimitis-saken (EF-domstolen, sak C-234/89, *Delimitis* mot *Henninger Bräu* [1991] saml. I-935).

([8]) "Stillstandsbestemmelsen" er gjennomført i islandsk rett ved konkurranselovens kapittel XI paragraf 46 (Lovtidende A, nr. 8/1993, endret ved lov nr. 24/1994, 83/1997 og 82/1998). Den er gjennomført i norsk rett ved § 2 i forskrifter om gjennomføring av EØS-avtalens statsstøttebestemmelser (fastsatt ved kongelig resolusjon av 4. desember 1992 i medhold av lov nr. 117 av 27. november 1992 om statsstøtte, jf. EØS-avtalens artikkel 61 ff. Framlagt av Nærings- og energidepartementet og endret ved kongelig resolusjon av 31. mars 1995 og kongelig resolusjon av 13. september 1996). Ettersom Liechtenstein har et monistisk system, er "stillstandsbestemmelsen" tatt direkte inn i Liechtensteins rettsorden (Liechtensteinisches Landesgesetzblatt, Jahrgang 1995, Nr. 72, 28. april 1995).

punktum, som etter Overvåkningsorganets mening oppfyller de implisitte kriterier i EØS-avtalens protokoll 35 med hensyn til å være ubetinget og tilstrekkelig presis, er innlemmet i EFTA-statenes nasjonale rettsorden, er nasjonale domstoler gitt tilstrekkelig myndighet til å sikre at "stillstandsbestemmelsen" overholdes. En domstol bør benytte alle egnede midler og metoder og anvende alle relevante bestemmelser i nasjonal lovgivning for å håndheve de nasjonale lovregler som gjennomfører bestemmelsen i overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3 siste punktum. En nasjonal domstol har, innenfor grensene av sin domsmyndighet, plikt til å ivareta enkeltpersoners rettigheter etter denne bestemmelsen. En dommer kan, dersom det er hensiktsmessig og i samsvar med gjeldende regler i nasjonal lovgivning og rettspraksis ved EFTA-domstolen og De europeiske fellesskaps domstol og førsteinstansdomstol, treffe midlertidige forføyninger, f.eks. ved å pålegge sperring eller tilbakebetaling av ulovlig tildelte midler, og tilkjenne erstatning for den skade som er lidt, når slike rettsmidler foreligger i den nasjonale lovgivning.

8) Etter EFTAs overvåkningsorgans mening kan nasjonal lovgivning om statsstøtte anvendes samtidig med EØS-regelverket om statsstøtte, forutsatt at dette ikke gjør EØS-reglene mindre effektive og ensartede eller er til hinder for tiltak for å gjennomføre dem. Eventuelle konflikter som måtte oppstå ved samtidig anvendelse av nasjonal lovgivning og gjennomførte EØS-regler om statsstøtte, skal i henhold til EØS-avtalen løses på den måten at gjennomførte EØS-regler går foran. Formålet med dette prinsippet er å utelukke ethvert nasjonalt tiltak som kan sette EØS-reglenes effektivitet i fare.

9A.3. EFTAS OVERVÅKNINGSORGANS BEGRENSEDE MYNDIGHET

1) Det medfører betydelige fordeler for enkeltpersoner og foretak at gjennomførte EØS-regler om statsstøtte anvendes av nasjonale domstoler. EFTAs overvåkningsorgan kan ikke tilkjenne erstatning for tap som følge av overtredelse av nasjonal lovgivning som gjennomfører overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3 siste punktum. Slike krav kan reises bare for nasjonale domstoler. Nasjonale domstoler kan som regel raskt vedta midlertidige forføyninger og pålegge opphør av overtredelser. I tillegg kan domstolene tilkjenne kostnader til en saksøker som er gitt medhold. Dette er utelukket etter EFTAs overvåkningsorgans saksbehandlingsregler.

9A.4. ANVENDELSE AV OVERVÅKNINGS- OG DOMSTOLSAVTALENS PROTOKOLL 3 ARTIKKEL 1

1) EFTA-statene plikter å gi EFTAs overvåkningsorgan melding om alle planer om å innføre støtte eller endre støtte som allerede er godkjent. Dette gjelder også støtte som omfattes av EØS-avtalens artikkel 61 nr. 2, ettersom EFTAs overvåkningsorgan må kontrollere at de nødvendige vilkår er oppfylt. Det eneste unntaket fra meldingsplikten gjelder støtte som betraktes som bagatellmessig støtte fordi den ikke merkbart påvirker samhandelen mellom partene i EØS-avtalen, og derfor ikke omfattes av virkeområdet for artikkel 61 nr. 1([9]).

2) EFTAs overvåkningsorgan mottar meldinger om generelle støtteordninger og om planlagt tildeling av støtte til enkeltforetak. Når en ordning er godkjent av EFTAs overvåkningsorgan, er det i regelen ikke nødvendig å melde enkelttildelinger av støtte etter denne ordningen. Ifølge visse retningslinjer eller rammebestemmelser for bestemte næringer eller støtteformer, kreves det imidlertid enkeltmelding for hver enkelt tildeling av støtte, eller enhver tildeling som overstiger et visst beløp. I visse tilfeller kan krav om enkeltmelding også være fastlagt i vilkårene knyttet til Overvåkningsorganets godkjenning av en gitt støtteordning. EFTA-statene skal gi melding om støtte som de ønsker å tildele utenfor rammen av en godkjent ordning. Videre omfatter meldeplikten planlagte tiltak som kan innebære støtte som definert i artikkel 61 nr. 1, herunder planlagte finansielle transaksjoner av offentlige midler til offentlige eller private foretak.

([9]) Se i denne forbindelse kapittel 12 i retningslinjene for statsstøtte om bagatellmessig støtte.

NORSK utgave

3) Det første spørsmålet nasjonale domstoler må vurdere i et søksmål etter nasjonal lovgivning som gjennomfører overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3 siste punktum, er om tiltaket utgjør ny eller eksisterende statsstøtte som definert i artikkel 61 nr. 1. Det andre spørsmålet det må tas stilling til er om tiltaket er meldt, enten enkeltvis eller innenfor rammen av en støtteordning og, dersom dette er tilfellet, om EFTAs overvåkningsorgan har hatt tilstrekkelig tid til å gjøre vedtak i saken.

4) Med hensyn til støtteordninger anses to måneder som 'tilstrekkelig tid', og den berørte EFTA-staten kan etter dette gjennomføre det meldte tiltaket etter å ha varslet EFTAs overvåkningsorgan på forhånd. EFTAs overvåkningsorgan reduserer denne fristen frivillig til 30 virkedager for enkelttilfeller og til 20 virkedager i forbindelse med framgangsmåten for hurtig godkjenning samt nye støtteordninger for små og mellomstore bedrifter. Fristene løper fra det tidspunkt EFTAs overvåkningsorgan har forvisset seg om at opplysningene framlagt av EFTA-staten er tilstrekkelige til at det kan gjøre vedtak.

5) Dersom EFTAs overvåkningsorgan har besluttet å innlede formell behandling etter overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 2, gjelder forbudet mot å gjennomføre støttetiltaket inntil EFTAs overvåkningsorgan har gjort positivt vedtak. For støttetiltak som ikke er meldt, er beslutningsprosessen ikke underlagt noen frist, men EFTAs overvåkningsorgan vil handle så raskt som mulig. Støtten kan ikke tildeles før EFTAs overvåkningsorgan har gjort endelig vedtak.

6) Dersom EFTAs overvåkningsorgan ikke har uttalt seg om et støttetiltak, kan nasjonale domstoler ved fortolkning av nasjonal lovgivning som gjennomfører EØS-regler, alltid la seg rettlede av rettspraksis ved EFTA-domstolen og De europeiske fellesskaps domstol og førsteinstansdomstol, samt vedtak i EFTAs overvåkningsorgan og Kommisjonen. EFTAs overvåkningsorgan har utferdiget retningslinjer([10]) som kan være til nytte i denne forbindelse.

7) Nasjonale domstoler bør dermed kunne ta stilling til om et gitt tiltak er ulovlig fordi EFTA-staten ikke har oppfylt meldingskravene. Når nasjonale domstoler er i tvil, kan de anmode om en rådgivende uttalelse fra EFTA-domstolen i samsvar med overvåknings- og domstolsavtalens artikkel 34([11]).

8) Når nasjonale domstoler avsier dommer som konkluderer med at "stillstandsbestemmelsen" ikke er etterkommet, må de erklære det aktuelle tiltaket i strid med nasjonal lovgivning som gjennomfører EØS-regler, og treffe egnede tiltak for å ivareta enkeltpersoners og foretaks rettigheter.

9A.5. RETTSVIRKNING AV VEDTAK I EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN

1) En nasjonal domstol er bundet av et vedtak i EFTAs overvåkningsorgan rettet til en EFTA-stat i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 2 dersom mottakeren av støtten søker å bestride gyldigheten av vedtaket som den berørte EFTA-staten har gitt vedkommende skriftlig underretning om, og vedkommende ikke har reist sak for å få vedtaket prøvet innen fristen fastsatt i overvåknings- og domstolsavtalens artikkel 36.

9A.6. SAMARBEID MELLOM NASJONALE DOMSTOLER OG EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN

1) EFTAs overvåkningsorgan erkjenner at prinsippene for nasjonale domstolers anvendelse og fortolkning av statsstøttereglene omhandlet ovenfor er kompliserte, og til dels ikke godt nok utviklet til at domstolene kan utføre sine oppgaver ordentlig. Nasjonale domstoler kan derfor be EFTAs overvåkningsorgan om bistand.

([10]) Saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet (retningslinjene for statsstøtte), opprinnelig vedtatt og utferdiget 19. januar 1994. Offentliggjort i EFT L 231 av 3.9.1994 og i EØS-tillegget til EF-tidende nr. 32 av samme dato, sist endret (22. endring) ved vedtak nr. 329/99/COL av 16.12.1999 (ennå ikke offentliggjort).

([11]) EFTA-domstolen avgir normalt rådgivende uttalelser innen åtte måneder.

2) I henhold til EØS-avtalens artikkel 3, som tilsvarer EF-traktatens artikkel 10 (tidl. artikkel 5), plikter avtalepartene å treffe alle tiltak som er egnet til å oppfylle de forpliktelser som følger av EØS-avtalen, samt å lette samarbeidet innenfor rammen av nevnte avtale([12]).

3) De europeiske fellesskaps domstol har fastslått at Kommisjonen i henhold til EF-traktatens artikkel 10 er forpliktet til et oppriktig samarbeid med de domsmyndigheter i Fellesskapets medlemsstater som er ansvarlige for å sikre at fellesskapsretten anvendes og etterkommes i den nasjonale rettsorden([13]). EFTAs overvåkningsorgan anser seg på samme måte forpliktet til et oppriktig samarbeid med nasjonale domstoler i EFTA-statene på grunnlag av de tilsvarende bestemmelser i EØS-avtalens artikkel 3 og overvåknings- og domstolsavtalens artikkel 2. Et slikt samarbeid kan dessuten etter Overvåkningsorganets mening være viktig for å sikre effektiv og konsekvent anvendelse av EØS-reglene om statsstøtte. Videre er det en forutsetning for håndhevingen av "stillstandsbestemmelsen" at nasjonale domstoler medvirker til anvendelse av konkurranseretten på statsstøtteområdet. Overvåknings- og domstolsavtalen forplikter EFTAs overvåkningsorgan til å følge saksgangen i protokoll 3 artikkel 1 nr. 2 før det kan pålegge tilbakebetaling av støtte som er uforenlig med EØS-avtalens virkemåte. Anvendelsen av reglene om melding på statsstøtteområdet er et vesentlig ledd i rettsvernet av enkeltpersoner og foretak.

4) I lys av disse betraktninger vil EFTAs overvåkningsorgan gå inn for et nærmere samarbeid med nasjonale domstoler som beskrevet nedenfor.

5) EFTAs overvåkningsorgan er forpliktet til å føre en politikk basert på åpenhet og klarhet. Videre tar EFTAs overvåkningsorgan sikte på å gi berørte parter nyttig informasjon om statsstøttereglenes anvendelse. Det vil derfor fortsette å offentliggjøre mest mulig informasjon om statsstøttesaker og statsstøttepolitikk. Nasjonale domstoler kan støtte seg til rettspraksis ved EFTA-domstolen og De europeiske fellesskaps domstol og førsteinstansdomstol, generelle tekster om statsstøtte utferdiget av EFTAs overvåkningsorgan, vedtak i EFTAs overvåkningsorgan eller Kommisjonen, Kommisjonens årlige rapporter om konkurransepolitikk og Den europeiske unions månedsblad ved undersøkelse av de enkelte saker.

6) Dersom dette informasjonsgrunnlaget ikke er tilstrekkelig, kan nasjonale domstoler innenfor rammen av nasjonal prosessrett anmode EFTAs overvåkningsorgan om saksbehandlingsmessige opplysninger for å få rede på om en viss sak er til behandling i EFTAs overvåkningsorgan, om det er gitt melding om saken eller om EFTAs overvåkningsorgan offisielt har tatt saken opp til formell behandling eller truffet en annen beslutning.

7) Nasjonale domstoler kan også rådføre seg med EFTAs overvåkningsorgan når fortolkningen av EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1 eller overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3 reiser særlige problemer. Med hensyn til artikkel 61 nr. 1 kan dette særlig gjelde om et tiltak skal betegnes som statsstøtte, mulig konkurransevridning som følge av tiltaket og eventuell påvirkning av samhandelen mellom avtalepartene. Domstolene kan derfor rådføre seg med EFTAs overvåkningsorgan om dets alminnelige praksis på nevnte punkter. De kan innhente opplysninger fra EFTAs overvåkningsorgan i form av fakta, statistikk, markedsundersøkelser og økonomiske analyser. EFTAs overvåkningsorgan vil om mulig oversende disse opplysningene, eller oppgi fra hvilken kilde de kan fås.

8) EFTAs overvåkningsorgan vil i sitt svar ikke gå inn på det substansielle innhold i den enkelte sak eller tiltakets forenlighet med EØS-avtalens virkemåte. Svaret fra EFTAs overvåkningsorgan er ikke bindende for domstolen som anmoder om opplysninger. EFTAs overvåkningsorgan vil gjøre det klart at dets standpunkt ikke er endelig og ikke berører domstolens rett til å anmode om en rådgivende uttalelse fra EFTA-domstolen.

([12]) I denne forbindelse vises det også til overvåknings- og domstolsavtalens artikkel 2, som fastsetter at "EFTA-statene skal treffe alle generelle eller særlige tiltak som er egnet til å oppfylle de forpliktelser som følger av denne avtale. De skal avholde seg fra alle tiltak som kan sette virkeliggjøringen av denne avtales mål i fare."

([13]) EF-domstolen, sak C-2/88, *Imm. Zwartveld* [1990], saml. nr. 18; sak C-234/89, *Delimitis* mot *Henninger Bräu* [1991] saml. nr. 53.

NORSK utgave

9) Det er i justisforvaltningens interesse at EFTAs overvåkningsorgan svarer på anmodninger om juridisk og faktisk informasjon innen kortest mulig tid. EFTAs overvåkningsorgan kan imidlertid ikke imøtekomme slike anmodninger med mindre flere vilkår er oppfylt. EFTAs overvåkningsorgan må faktisk ha tilgang til de opplysninger det anmodes om, og kan bare formidle opplysninger som ikke er fortrolige.

10) I henhold til overvåknings- og domstolsavtalens artikkel 14 skal EFTAs overvåkningsorgan ikke røpe opplysninger av fortrolig art. For øvrig gjelder plikten til oppriktig samarbeid forholdet mellom nasjonale domstoler og EFTAs overvåkningsorgan, og ikke partenes stilling i en tvist for disse domstolene. EFTAs overvåkningsorgan plikter å forholde seg rettslig nøytralt og objektivt, og vil derfor ikke imøtekomme anmodninger om opplysninger som ikke kommer fra en nasjonal domstol, enten direkte eller indirekte gjennom parter som den berørte domstol har pålagt å innhente visse opplysninger.

9A.7. SLUTTBEMERKNINGER

1) Dette kapittel er utferdiget til rettledning, og begrenser på ingen måte EFTA-statenes rettigheter i henhold til EØS-retten eller enkeltpersoners og foretaks rettigheter i henhold til gjennomførte EØS-regler.

2) Dette kapittel berører ikke fortolkninger av EØS-rett som kan bli gitt av EFTA-domstolen og av De europeiske fellesskaps domstol og førsteinstansdomstol.

Melding fra EFTAs overvåkningsorgan om tjuefjerde endring av saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet (forlengelse av gyldighetsperioden for reglene om støtte til miljøvern) 2000/EØS/48/04

EFTAs overvåkningsorgan har ved vedtak av 16. februar 2000 besluttet at reglene i kapittel 15 i retningslinjene for statsstøtte om støtte til miljøvern, vedtatt 19. januar 1994, får fortsatt anvendelse til 31. desember 2000 i påvente av at Overvåkningsorganet vedtar reviderte regler på dette området.

Melding fra EFTAs overvåkningsorgan om tjuefemte endring av saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet (forlengelse av gyldighetsperioden for reglene om støtte til industrien for produksjon av syntetiske fibre) 2000/EØS/48/05

EFTAs overvåkningsorgan har ved vedtak av 1. mars 2000 besluttet at avsnitt 22.5. nr. 1 i kapittel 22 i retningslinjene for statsstøtte om støtte til industrien for produksjon av syntetiske fibre, vedtatt 6. mars 1996, skal lyde:

> "Reglene fastsatt ovenfor trådte i kraft 1. april 1996 og skal gjelde til 31. desember 2001, med mindre annet blir bestemt i et nytt vedtak. Et eventuelt vedtak om at reglene skal oppheves, avhenger av utfallet av vurderingen av de flersektorelle rammebestemmelser for regionalstøtte til store investeringsprosjekter."

NORSK utgave

VEDTAK I EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN 2000/EØS/48/06

nr. 72/00/COL

av 5. april 2000

om tjuesjette endring av saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet og om innføring av nye retningslinjer for referanserenten

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN HAR —

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde([1]), særlig artikkel 61 til 63,

under henvisning til avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol([2]), særlig artikkel 24 og protokoll 3 artikkel 1, og

ut fra følgende betraktninger:

Det er holdt samråd med Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Det vises til saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet([3]), vedtatt av EFTAs overvåkningsorgan 19. januar 1994([4]).

I henhold til artikkel 24 i overvåknings- og domstolsavtalen skal EFTAs overvåkningsorgan håndheve EØS-avtalens bestemmelser om statsstøtte.

I henhold til artikkel 5 nr. 2 bokstav b) i overvåknings- og domstolsavtalen skal EFTAs overvåkningsorgan utferdige meldinger og retningslinjer om spørsmål som EØS-avtalen omhandler, dersom EØS-avtalen eller overvåknings- og domstolsavtalen uttrykkelig bestemmer det eller dersom EFTAs overvåkningsorgan anser det nødvendig.

Kommisjonen for De europeiske fellesskap har vedtatt en kunngjøring om metoden for fastsettelse av referanserenten og kalkulasjonsrenten([5]).

Det må sikres ensartet anvendelse av EØS-avtalens statsstøtteregler i hele Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

I henhold til punkt II under overskriften "GENERELT" på slutten av EØS-avtalens vedlegg XV skal EFTAs overvåkningsorgan etter samråd med Kommisjonen for De europeiske fellesskap vedta rettsakter som tilsvarer dem som vedtas av Kommisjonen, med sikte på å opprettholde like konkurransevilkår.

EFTAs overvåkningsorgan har skriftlig holdt samråd med EFTA-statene om innføringen av de nye retningslinjene for metoden for fastsettelse av referanserenten og kalkulasjonsrenten –

([1]) Heretter kalt EØS-avtalen.

([2]) Heretter kalt overvåknings- og domstolsavtalen.

([3]) Heretter kalt retningslinjene for statsstøtte.

([4]) Først offentliggjort i EFT L 231 av 3.9.1994 og i EØS-tillegget til EF-tidende nr. 32 av samme dato, sist endret (25. endring) ved vedtak nr. 52/00/COL av 1.3.2000 (ennå ikke offentliggjort).

([5]) Offentliggjort i EFT C 273 av 9.9.1997, s. 3.

GJORT DETTE VEDTAK:

1. Retningslinjene for statsstøtte endres ved at det eksisterende kapittel 33.2 erstattes med ett nytt kapittel 33.2 om referanserente, som fastsatt i vedlegget til dette vedtak.

2. EFTA-statene skal underrettes ved brev vedlagt en kopi av vedtaket, herunder vedlegget.

3. Kommisjonen for De europeiske fellesskap skal i samsvar med EØS-avtalens protokoll 27 bokstav d) underrettes ved en kopi av vedtaket, herunder vedlegget.

4. Dette vedtak, herunder vedlegget, skal offentliggjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

5. Dette vedtak har gyldighet i engelsk språkversjon.

Utferdiget i Brussel, 5. april 2000

For EFTAs overvåkningsorgan

Knut Almestad
President

Bernd Hammermann
Medlem av kollegiet

NORSK utgave

VEDLEGG

33.2. Referanserente([1])

I forbindelse med kontroll av statsstøtte i EØS i henhold til EØS-avtalen benytter EFTAs overvåkningsorgan ulike parametre, herunder referanserenten og kalkulasjonsrenten.

De aktuelle rentesatsene benyttes til å måle tilskuddsekvivalenten av støtte som utbetales i flere omganger, og til å beregne støtteelementet som følge av rentesubsidieringsordninger for lån. De benyttes også ved gjennomføring av regelen om bagatellmessig støtte og i forbindelse med tilbakebetaling av ulovlig støtte.

Referanserenten skal gjenspeile gjeldende gjennomsnittlige rentesatser i de forskjellige EFTA-statene som er parter i EØS-avtalen, for mellomlang- og langsiktige lån (fem til ti år) med alminnelig sikkerhet.

Fra 1. april 2000 fastsettes referanserenten på følgende måte:

- den veiledende sats defineres som avkastningsprosenten for femårige statsobligasjoner i den relevante valuta, med et tillegg på 25 basispoenger,
- referanserenten anses å være lik gjennomsnittet av de veiledende satser notert for siste september, oktober og november måned,
- fra og med 2001 fastsettes referanserenten med virkning fra 1. januar,
- referanserenten justeres på nytt i løpet av året dersom den avviker med mer enn 15 % fra gjennomsnittet av de veiledende satser notert for de tre siste måneder der disse verdiene er kjent.

Det skal også bemerkes at

- referanserenten som fastsettes på denne måten, er en grunnsats som kan forhøyes i tilfelle av særlig risiko (f.eks. i forbindelse med foretak i vanskeligheter eller i mangel av sikkerhet tilsvarende den som normalt kreves av bankene). I slike tilfeller kan tillegget utgjøre 400 basispoenger eller mer dersom ingen privat bank ville ha innvilget det aktuelle lånet,
- EFTAs overvåkningsorgan forbeholder seg retten til å benytte en mer kortsiktig grunnsats (f.eks. ettårig Libor) eller en mer langsiktig grunnsats (f.eks. tiårig obligasjonsrente) enn avkastningsprosenten for femårige statsobligasjoner når undersøkelsen av visse saker gjør det nødvendig.

EFTAs overvåkningsorgan offentliggjør referanserentene på Internett under følgende adresse:
http://www.efta.int/

([1]) Dette kapittel svarer delvis til Kommisjonens kunngjøring om metoden for fastsettelse av referanserenten og kalkulasjonsrenten (EFT C 273 av 9.9.1997, s. 3).

VEDTAK I EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN 2000/EØS/48/07

nr. 78/00/COL

av 12. april 2000

om endring av retningslinjene for anvendelse av EØS-avtalens statsstøtteregler på statsgarantier og garantier til offentlige industriforetak og om tjuesjuende endring av saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN HAR —

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde([1]), særlig artikkel 61 til 63,

under henvisning til avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol([2]), særlig artikkel 24 og protokoll 3 artikkel 1, og

ut fra følgende betraktninger:

I henhold til artikkel 24 i overvåknings- og domstolsavtalen skal EFTAs overvåkningsorgan håndheve EØS-avtalens bestemmelser om statsstøtte.

I henhold til artikkel 5 nr. 2 bokstav b) i overvåknings- og domstolsavtalen skal EFTAs overvåkningsorgan utferdige meldinger og retningslinjer om spørsmål som EØS-avtalen omhandler, dersom EØS-avtalen eller overvåknings- og domstolsavtalen uttrykkelig bestemmer det eller dersom EFTAs overvåkningsorgan anser det nødvendig.

Det vises til saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet([3]), vedtatt av EFTAs overvåkningsorgan 19. januar 1994([4]), særlig bestemmelsene i kapittel 17 (støtte i form av statsgarantier) og avsnitt 7.2. i kapittel 20 (garantier til offentlige industriforetak).

Kommisjonen for De europeiske fellesskap utferdiget 24. november 1999 en melding til medlemsstatene om anvendelse av EF-traktatens artikkel 87 og 88 på statsstøtte i form av garantier (EFT C 71 av 11.3.2000, s. 14).

Denne meldingen er relevant også for Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

Det må sikres ensartet anvendelse av EØS-avtalens statsstøtteregler i hele Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

I henhold til punkt II under overskriften "GENERELT" på slutten av EØS-avtalens vedlegg XV skal EFTAs overvåkningsorgan etter samråd med Kommisjonen for De europeiske fellesskap vedta rettsakter som tilsvarer dem som vedtas av Kommisjonen, med sikte på å opprettholde like konkurransevilkår.

Det er holdt samråd med Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

EFTAs overvåkningsorgan har holdt samråd med EFTA-statene i et multilateralt møte om dette spørsmål —

([1]) Heretter kalt EØS-avtalen.

([2]) Heretter kalt overvåknings- og domstolsavtalen.

([3]) Heretter kalt retningslinjene for statsstøtte.

([4]) Først offentliggjort i EFT L 231 av 3.9.1994 og i EØS-tillegget til EF-tidende nr. 32 av samme dato, sist endret (26. endring) ved vedtak nr. 72/00/COL av 5.4.2000 (ennå ikke offentliggjort).

NORSK utgave

GJORT DETTE VEDTAK:

1. Retningslinjene for statsstøtte endres ved at det eksisterende kapittel 17 og avsnitt 7.2. nr. 1 i kapittel 20 erstattes med et nytt kapittel 17 om statsgarantier, som fastsatt i vedlegget til dette vedtak.

2. Dette vedtak, herunder vedlegget, skal offentliggjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

3. EFTA-statene skal underrettes ved en kopi av vedtaket, herunder vedlegget.

4. Kommisjonen for De europeiske fellesskap skal i samsvar med EØS-avtalens protokoll 27 bokstav d) underrettes ved en kopi av vedtaket, herunder vedlegget.

5. Dette vedtak har gyldighet i engelsk språkversjon.

Utferdiget i Brussel, 12. april 2000

For EFTAs overvåkningsorgan

Knut Almestad
President

Bernd Hammermann
Medlem av kollegiet

VEDLEGG

17. Statsgarantier([1])

17.1. INNLEDNING

1) Dette kapittel gjør rede for hvordan EFTAs overvåkningsorgan behandler statsstøtte i form av garantier. Garantier er som regel knyttet til lån eller en annen finansiell forpliktelse inngått av en låntaker overfor en långiver. Dette kapittel omhandler imidlertid alle former for garantier, uavhengig av det juridiske grunnlag og hvilken transaksjon det stilles garanti for. Garantier kan gis som enkeltgarantier eller innenfor rammen av garantiordninger. Dersom det foreligger støtte, er denne støtten i de fleste tilfeller til låntakerens fordel. Under visse omstendigheter kan det imidlertid også foreligge støtte til långiveren.

2) Dette kapittel gjelder med forbehold for EØS-avtalens artikkel 125, og berører derfor ikke regler om eiendomsrettslige forhold i EFTA-statene. EFTAs overvåkningsorgan stiller seg nøytralt med hensyn til offentlig eller privat eie. Disse retningslinjer får ikke anvendelse på eksportkredittgarantier.

3) I retningslinjene for statsgarantier vedtatt av EFTAs overvåkningsorgan i 1994([2]) ble det fastsatt at alle garantier gitt av staten, enten direkte eller gjennom finansinstitusjoner, av EFTAs overvåkningsorgan ville bli ansett å falle inn under virkeområdet for EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1. I henhold til nevnte retningslinjer skulle alle planer om å innføre garantiordninger eller gi garantier utenfor en ordning meldes til EFTAs overvåkningsorgan. Reglene om anvendelse av bestemmelsene om statsstøtte på offentlige industriforetak, vedtatt av EFTAs overvåkningsorgan i 1994([3]), tar også for seg spørsmålet om garantier.

4) De erfaringer som er gjort i mellomtiden, tyder på at EFTAs overvåkningsorgans politikk på dette området bør endres. Dette kapittel erstatter det eksisterende kapittel 17 om statsgarantier og avsnitt 20.7.2 nr. 1 i kapittel 20 i retningslinjene for statsstøtte. Formålet er å gi EFTA-statene en nærmere redegjørelse for de prinsipper EFTAs overvåkningsorgan vil legge til grunn ved tolking av EØS-avtalens artikkel 61 og 62 samt overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3, og ved anvendelse av nevnte bestemmelser på statsgarantier. EFTAs overvåkningsorgan ønsker på denne måten å gjøre sin politikk på dette området så åpen som mulig, med sikte på å gjøre sine vedtak forutsigbare og sikre lik behandling.

17.2. ANVENDELSE AV EØS-AVTALENS ARTIKKEL 61 NR. 1

17.2.1. Støtte til låntakeren

1) Det er som regel låntakeren som mottar støtte. Statsgarantien gjør det mulig for låntakeren å oppnå bedre finansielle vilkår for et lån enn de vilkår som vanligvis tilbys på finansmarkedene. Låntakeren kan gjennom statsgarantien ofte oppnå lavere rentesatser og/eller stille lavere sikkerhet. I noen tilfeller ville låntakeren uten en statsgaranti overhodet ikke finne noen finansinstitusjon som var villig til å gi lån. Statsgarantier kan derfor fremme opprettelse av nye foretak og gjøre det mulig for enkelte eksisterende foretak å skaffe kapital til å starte opp virksomhet på nye områder eller rett og slett til å videreføre driften i stedet for å innstille eller omstrukturere den, noe som kan medføre konkurransevridning. Statsgarantier faller derfor generelt inn under virkeområdet for EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1 dersom samhandelen mellom avtalepartene påvirkes og det ikke betales premie til markedsvilkår.

([1]) Dette kapittel svarer til Kommisjonens melding om anvendelse av EF-traktatens artikkel 87 og 88 på statsstøtte i form av garantier (EFT C 71 av 11.3.2000, s. 14).

([2]) Retningslinjenes kapittel 17, som svarer til brev fra Kommisjonen til EFs medlemsstater SG(89) D/4328 av 5. april 1989 og SG(89) D/12772 av 12. oktober 1989 (jf. EØS-avtalens vedlegg XV nr. 11 og 12).

([3]) Kapittel 20 i disse retningslinjer. Garantier er omhandlet i avsnitt 20.7.2. i nevnte kapittel.

NORSK utgave

2) Fordelen ved en statsgaranti er at staten bærer den risiko som er forbundet med garantien. Normalt bør staten belønnes med en passende premie for å bære denne risiko. Når staten gir avkall på en slik premie, er dette ikke bare til fordel for foretaket, men også et trekk på statlige midler. Dermed kan det foreligge statsstøtte i henhold til EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1 selv om staten ikke foretar en eneste utbetaling under garantien. Støttetildelingen skjer på det tidspunkt garantien blir gitt, og ikke på det tidspunkt garantien gjøres gjeldende eller på det tidspunkt det foretas utbetalinger under garantien. Om en garanti utgjør statsstøtte og, når dette er tilfellet, hvor stort støttebeløpet er, må derfor vurderes på det tidspunkt garantien blir gitt.

3) Som støtte i form av en garanti anser EFTAs overvåkningsorgan også de gunstigere finansieringsvilkår som oppnås av foretak hvis rettslige status utelukker konkurs eller annen insolvensbehandling eller innebærer en uttrykkelig statsgaranti eller tapsdekning gjennom staten. Det samme gjelder når staten ved kjøp av eierandeler i et foretak godtar ubegrenset ansvar i stedet for det vanlige begrensede ansvar([4]).

4) EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1 omhandler støtte gitt av EFTA-statene eller av statsmidler. I likhet med andre former for potensiell støtte kan både garantier gitt av staten direkte, dvs. av sentrale, regionale eller lokale myndigheter, og garantier gitt av foretak der offentlige myndigheter har kontrollerende innflytelse, utgjøre statsstøtte.

17.2.2. Støtte til långiveren

1) Selv om det som regel er låntakeren som mottar støtte, kan det ikke utelukkes at støtten under visse omstendigheter også kan være til långiverens fordel. I slike tilfeller vil EFTAs overvåkningsorgan selvsagt behandle saken ut fra dette forhold.

2) Dersom det f.eks. gis statsgaranti i ettertid for et lån eller en annen finansiell forpliktelse som allerede er inngått, uten at vilkårene for lånet eller den finansielle forpliktelsen justeres, eller dersom et garantert lån benyttes til å betale tilbake et annet lån uten garanti til samme kredittinstitusjon, kan det også foreligge støtte til långiveren, ettersom sikkerheten for lånene styrkes. Slik støtte kan begunstige långiveren og vri konkurransen, og faller generelt inn under virkeområdet for EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1 dersom samhandelen mellom avtalepartene påvirkes.

17.3. STØTTEBELØP

1) I forbindelse med statlige enkeltgarantier vurderes støtteelementet ut fra enkelthetene ved garantien og lånet (eller en annen finansiell forpliktelse). Relevante faktorer er særlig garantiens og lånets løpetid, garanti- og lånebeløpet, risikoen for mislighold fra låntakerens side, prisen som låntakeren betaler for garantien, den form for sikkerhet som eventuelt stilles, vilkårene og tidspunktet for en eventuell gjeldsdekning fra statens side samt de midler staten har til rådighet (f.eks. konkurserklæring) for å inndrive beløp som låntakeren er skyldig når garantien er innfridd.

2) Tilskuddsekvivalenten av en lånegaranti for ett gitt år kan

- beregnes på samme måte som tilskuddsekvivalenten av et lån på gunstige vilkår etter fradrag av eventuelle innbetalte premier, idet rentesubsidien er lik differansen mellom markedsrenten og den rente som oppnås gjennom statsgarantien, eller

- anses å være lik differansen mellom a) det utestående beløp som omfattes av garantien, multiplisert med risikofaktoren (sannsynligheten for mislighold) og b) eventuelle innbetalte premier (garantert beløp x risiko) - premie, eller

- beregnes etter enhver annen objektivt forsvarlig og allment akseptert metode.

Beregningen bør i prinsippet foretas etter den første metoden for enkeltgarantier og etter den andre metoden for garantiordninger.

([4]) Se kapittel 20 i disse retningslinjer, avsnitt 20.7.2. nr. 2 og 3.

Risikofaktoren bør være basert på tidligere erfaring med mislighold av lån under tilsvarende forhold (næringsgren, foretaksstørrelse, generelt økonomisk aktivitetsnivå). De årlige tilskuddsekvivalenter diskonteres til nåverdi ved bruk av referanserenten, og legges deretter sammen til samlet tilskuddsekvivalent.

3) Når det på det tidspunkt lånet blir innvilget, er stor sannsynlighet for at låntakeren vil misligholde lånet, f.eks. fordi vedkommende er i finansielle vanskeligheter, kan garantiens verdi være like høy som det beløp den faktisk dekker.

4) Når en finansiell forpliktelse er fullt ut dekket av en statsgaranti, er långiveren i mindre grad tilskyndet til å vurdere nøye, sikre og minimalisere risikoen knyttet til lånetransaksjonen, og særlig til å vurdere låntakerens kredittverdighet ordentlig. Garantisten har kanskje heller ikke alltid mulighet til å foreta en slik risikovurdering. Ettersom långiverne ikke er tilstrekkelig tilskyndet til å minimalisere risikoen for at lånet ikke skal bli tilbakebetalt, kan de være villige til å innvilge lån med større forretningsmessig risiko enn det som er vanlig på markedet, noe som kan bidra til å øke andelen av høyrisikogarantier i statens portefølje.

5) For å tilskynde långiveren til nøye å vurdere låntakerens kredittverdighet([5]), sikre sine lån ordentlig og minimalisere risikoen knyttet til transaksjonen, finner EFTAs overvåkningsorgan at den del av lånet som ikke er dekket av en statsgaranti, bør utgjøre minst 20 %([6]). EFTAs overvåkningsorgan vil derfor generelt undersøke inngående eventuelle garantier som dekker hele (eller nesten hele) den finansielle transaksjonen.

6) I forbindelse med statlige garantiordninger er de særlige omstendigheter i den enkelte sak ikke alltid kjent på det tidspunkt ordningen skal vurderes. I slike tilfeller må støtteelementet vurderes på grunnlag av ordningens bestemmelser om blant annet lånenes maksimumsbeløp og lengste løpetid, hva slags foretak og prosjekter som omfattes av ordningen, hvilken sikkerhet som kreves av låntakerne, hvilken premie som skal betales og hvilke rentesatser låntakerne kan oppnå.

17.4. FORHOLD SOM UTELUKKER AT DET FORELIGGER STØTTE

1) En statlig enkeltgaranti eller garantiordning omfattes ikke av virkeområdet for EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1 når det ikke dreier seg om støtte som begunstiger enkelte foretak eller produksjonen av enkelte varer. I slike tilfeller kreves det ingen melding fra EFTA-staten. En garanti utgjør heller ikke statsstøtte etter EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1 når tiltaket ikke påvirker samhandelen mellom avtalepartene.

2) En statlig enkeltgaranti utgjør etter EFTAs overvåkningsorgans oppfatning ikke statsstøtte etter EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1 når samtlige vilkår nedenfor er oppfylt:

   a) låntakeren er ikke i finansielle vanskeligheter,

   b) låntakeren kunne i prinsippet ha fått innvilget lån til markedsvilkår på finansmarkedene om staten ikke hadde grepet inn,

   c) garantien er knyttet til en bestemt finansiell transaksjon, gjelder et fastlagt maksimumsbeløp, dekker ikke mer enn 80 % av det utestående lånet eller en annen finansiell forpliktelse (med unntak av obligasjoner og lignende instrumenter) og har begrenset løpetid,

   d) låntakeren betaler markedspris for garantien (bl.a. basert på garantibeløpet og garantiens løpetid, den sikkerhet som stilles av låntakeren, låntakerens finansielle stilling, virksomhetsområde og framtidsutsikter, forekomsten av mislighold og andre økonomiske forhold).

([5]) Det forutsettes at foretaket stiller likeverdig sikkerhet overfor staten og kredittinstitusjonen.

([6]) Svarene på et spørreskjema om statsgarantier i EFTA-statene viser at dette prinsippet anvendes bare i begrenset grad. De fleste statsgarantier dekker den aktuelle finansielle transaksjon i sin helhet, slik at kredittinstitusjonen ikke i egen interesse har behov for å vurdere låntakerens kredittverdighet ordentlig.

NORSK utgave

3) En statlig garantiordning utgjør etter EFTAs overvåkningsorgans oppfatning ikke statsstøtte etter EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1 når samtlige vilkår nedenfor er oppfylt:

a) ordningen tillater ikke at det gis garantier til låntakere i finansielle vanskeligheter,

b) låntakeren kunne i prinsippet ha fått innvilget lån til markedsvilkår på finansmarkedene om staten ikke hadde grepet inn,

c) garantiene er knyttet til en bestemt finansiell transaksjon, gjelder et fastlagt maksimumsbeløp, dekker ikke mer enn 80 % av hvert utestående lån eller en annen finansiell forpliktelse (med unntak av obligasjoner og lignende instrumenter) og har begrenset løpetid,

d) vilkårene i ordningen bygger på en realistisk risikovurdering, slik at de premier som betales av de begunstigede foretak, etter all sannsynlighet gjør ordningen selvfinansierende,

e) ordningen inneholder bestemmelser om at vilkårene for framtidige garantier og den samlede finansiering av ordningen skal vurderes på nytt minst en gang i året,

f) premiene dekker både den normale risiko forbundet med garantiytelser og ordningens administrative kostnader, herunder en normal kapitalavkastning dersom staten skyter inn den nødvendige startkapital for å få igangsatt ordningen.

4) Manglende oppfyllelse av ett eller flere av vilkårene fastsatt i avsnitt 17.4. nr. 2 - 3 ovenfor innebærer ikke uten videre at garantien eller garantiordningen anses som statsstøtte. Dersom det er tvil om en planlagt garanti eller garantiordning utgjør statsstøtte, bør den meldes.

5) Under visse omstendigheter kan formålet med en statsgaranti være å gjøre det mulig for foretak, særlig små og mellomstore bedrifter, å skaffe seg lån som markedet ikke ville tilby. Det kan dreie seg om foretak i etableringsfasen, foretak i rask vekst eller små foretak som dermed ikke kan stille den nødvendige sikkerhet for å oppnå et lån eller en garanti. De kan høre inn under kategorien høyrisikoforetak (som forventes å gå med overskudd først på lang sikt og/eller har en svært høy forekomst av mislighold). Dette kan f.eks. være tilfellet for prosjekter som omfatter nye, innovative produkter eller prosesser. Etter EFTAs overvåkningsorgans oppfatning medfører slike omstendigheter ikke generelt at statsgarantier faller utenfor virkeområdet for EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1. Statsgarantier gitt under slike omstendigheter bør derfor i god tid meldes til EFTAs overvåkningsorgan på samme måte som statsgarantier gitt under andre omstendigheter.

17.5. FORENLIGHET MED EØS-AVTALENS VIRKEMÅTE AV STATSSTØTTE I FORM AV GARANTIER

1) Statsgarantier som omfattes av virkeområdet for EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1, må undersøkes av EFTAs overvåkningsorgan med sikte på å fastslå om de er forenlige med avtalens virkemåte. Før det kan foretas en slik vurdering av støttens forenlighet, må støttemottakeren være kjent. Som nevnt i avsnitt 17.2, kan dette være enten låntakeren eller långiveren eller begge.

2) I de fleste tilfeller innebærer garantien støtte til låntakeren (avsnitt 17.2.1.). Hvorvidt denne støtten er forenlig med EØS-avtalens virkemåte, vil bli undersøkt av EFTAs overvåkningsorgan etter de samme regler som anvendes på andre former for støtte. De kriterier som konkret gjelder ved vurdering av støttens forenlighet, er angitt i kapitlene om horisontal støtte, regionalstøtte og sektoravgrenset støtte i disse retningslinjer. I undersøkelsen vil det særlig bli lagt vekt på støtteintensiteten, særtrekk ved støttemottakerne og de mål som søkes nådd.

3) EFTAs overvåkningsorgan vil bare godkjenne garantier hvis innfrielse er underlagt særskilte avtalefestede vilkår, som kan gå så langt som til tvungen konkurserklæring av foretaket som mottar støtte eller en lignende prosedyre. Disse vilkårene må være fastlagt innen EFTAs overvåkningsorgan foretar sin innledende undersøkelse av den planlagte garantien etter den vanlige framgangsmåten i overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3 på det tidspunkt garantien blir gitt. Dersom en EFTA-stat ønsker å innfri garantien på andre vilkår enn dem som opprinnelig ble avtalt, vil EFTAs overvåkningsorgan anse garantiens innfrielse som innføring av ny støtte som må meldes etter overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3.

4) Med hensyn til garantier som innebærer støtte til långiveren (avsnitt 17.2.2.), gjøres det oppmerksom på at slik støtte i prinsippet kan utgjøre driftsstøtte.

17.6. FØLGER AV EN OVERTREDELSE AV OVERVÅKNINGS- OG DOMSTOLSAVTALENS PROTOKOLL 3 ARTIKKEL 1 NR. 3

1) Når en EFTA-stat ikke etterkommer plikten til forhåndsmelding og stillstandsplikten fastsatt i overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3, betraktes støtteelementet i en garanti som ulovlig etter kapittel 6 i disse retningslinjer. Med hensyn til følgene av en overtredelse av bestemmelsen i overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3 tredje punktum, må det skilles mellom ulike situasjoner. I det følgende undersøkes først støttemottakerens stilling, og deretter stillingen til långivere som ikke er støttemottakere.

2) For det første medfører det en risiko for mottakerne av den støtte som inngår i garantien dersom denne støtten er ulovlig tildelt. I påvente av utfallet av undersøkelsen av støttens forenlighet kan EFTAs overvåkningsorgan treffe midlertidige tiltak i samsvar med avsnitt 6.2.1 i kapittel 6 i disse retningslinjer. Dersom EFTAs overvåkningsorgan etter denne undersøkelsen finner at statsstøtten er uforenlig med EØS-avtalens virkemåte, vil det som regel pålegge staten å kreve støtten tilbakebetalt fra mottakeren i samsvar med avsnitt 6.2.3 i kapittel 6 i disse retningslinjer, selv om dette fører til at foretaket erklæres konkurs.

3) Videre løper støttemottakerne en risiko også på nasjonalt plan, ettersom de nasjonale domstoler har til oppgave å ivareta enkeltpersoners rettigheter som følge av forbudet fastlagt i "stillstandsbestemmelsen" i overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3 siste punktum, som er tilsvarende gjennomført i EFTA-statenes nasjonale rettsorden. Nasjonale domstoler har, som følge av at overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 3 siste punktum er innarbeidet i EFTA-statenes nasjonale rettsorden, tilstrekkelig myndighet til å sikre at "stillstandsbestemmelsen" overholdes([7]). Nasjonale domstoler i EFTA-statene må trekke alle nødvendige slutninger i tilfelle av ulovlig tildeling av statsstøtte i strid med overvåknings- og domstolsavtalens saksbehandlingsregler. En nasjonal domstol som anmodes om å pålegge tilbakebetaling av ulovlig støtte, må normalt ta anmodningen til følge([8]).

4) For det andre skiller garantier seg fra andre statsstøttetiltak som f.eks. tilskudd eller skattefritak, ved at staten i forbindelse med en garanti inngår et rettslig forhold til långiveren. Det må derfor vurderes om det også skal få følger for tredjemann når statsstøtte er ulovlig tildelt. Med hensyn til statsgarantier for lån gjelder dette hovedsakelig de finansinstitusjoner som innvilger lånene. Med hensyn til garantier for obligasjoner utstedt for å finansiere foretak, gjelder det de finansinstitusjoner som står for obligasjonsutstedelsen.

5) Hvorvidt støttens ulovlighet berører det rettslige forhold mellom staten og tredjemann, er et spørsmål som må undersøkes etter nasjonal lovgivning. Nasjonale domstoler vil om nødvendig måtte ta stilling til om nasjonal lovgivning er til hinder for innfrielse av garantiavtaler, og i denne vurderingen bør de etter EFTAs overvåkningsorgans mening ta hensyn til overtredelsen av EØS-retten. Det kan derfor være i långivernes interesse rutinemessig å kontrollere at EØS-avtalens statsstøtteregler er overholdt i forbindelse med garantiytelser. EFTA-staten bør kunne oppgi saksnummeret fastsatt av

([7]) Se i denne forbindelse også kapittel 9A i disse retningslinjer om samarbeid mellom nasjonale domstoler og EFTAs overvåkningsorgan på statsstøtteområdet.

([8]) Se sak C-39/94 *Syndicat Français de l'Express International (SFEI) mfl* mot *La Poste mfl* [1996] saml. I-3547.

NORSK utgave

EFTAs overvåkningsorgan for den enkelte sak eller ordning, og senere også oversende en ikke-fortrolig kopi av EFTAs overvåkningsorgans vedtak med en relevant henvisning til EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende. EFTAs overvåkningsorgan vil på sin side gjøre sitt ytterste for på en enkel og klar måte å gi tilgang til informasjon om saker og ordninger det har godkjent.

17.7 RAPPORTER SOM EFTA-STATENE SKAL LEGGE FRAM FOR EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN

1) Ettersom det kan finne sted en ny utvikling på finansmarkedene, og verdien av statsgarantier er vanskelig å vurdere, er det særdeles viktig å foreta en løpende vurdering etter EØS-avtalens artikkel 62 nr. 1 av statlige garantiordninger som er godkjent av EFTAs overvåkningsorgan. I tillegg til de vanlige opplysninger om kostnader bør det i rapportene som (både for ordninger og enkeltgarantier) hvert år skal legges fram for EFTAs overvåkningsorgan, opplyses om det samlede beløp som er sikret ved utestående garantier, det samlede beløp som er utbetalt av staten det foregående år til debitorer som har misligholdt sine lån (med fradrag av eventuelle gjeninnkrevde midler), og om de premier som er betalt for statsgarantier samme år. Disse opplysningene vil være til nytte ved beregning av misligholdsgraden, og vil bli benyttet til å vurdere på nytt verdien av framtidige garantier og eventuelt framtidige premier.

2) EFTAs overvåkningsorgan har ikke til hensikt å benytte opplysninger framlagt i rapportene nevnt ovenfor som ikke forelå eller kunne ikke forutses når det gjorde et tidligere vedtak, til å endre sine opprinnelige konklusjoner med hensyn til om og i hvilket omfang statlige garantiordninger omfatter støtte. EFTAs overvåkningsorgan kan imidlertid benytte disse opplysningene til å foreslå formålstjenlige tiltak overfor en EFTA-stat i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 artikkel 1 nr. 1 med sikte på å endre en eksisterende statlig garantiordning.

REKOMMANDASJON FRA EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN

2000/EØS/48/08

nr. 67/00/COL

av 24. mars 2000

om et samordnet kontrollprogram for 2000 for å sikre overholdelse av maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler på eller i korn og visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN HAR —

under henvisning til EØS-avtalen, særlig artikkel 109 og protokoll 1,

under henvisning til overvåknings- og domstolsavtalen, særlig artikkel 5 nr. 2 bokstav b) og protokoll 1,

under henvisning til rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 38 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i korn (rådsdirektiv 86/362/EØF)([1]), særlig artikkel 7 nr. 2 bokstav b),

under henvisning til rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på eller i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker (rådsdirektiv 90/642/EØF)([2]), særlig artikkel 4 nr. 2 bokstav b),

etter samråd med EFTAs næringsmiddelkomité som bistår EFTAs overvåkningsorgan, og

ut fra følgende betraktninger:

I henhold til artikkel 7 nr. 2 bokstav b) i direktiv 86/362 og artikkel 4 nr. 2 bokstav b) i direktiv 90/642 skal EFTAs overvåkningsorgan innen 31. desember hvert år framlegge for EFTAs næringsmiddelkomité, som bistår EFTAs overvåkningsorgan, en rekommandasjon rettet til EFTA-statene om et samordnet kontrollprogram for å sikre overholdelse av maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler fastsatt i direktivenes vedlegg II.

EFTAs overvåkningsorgan bør anbefale et kontrollprogram hvert år. Den erfaring Europakommisjonen og EUs medlemsstater har gjort med å utarbeide, gjennomføre og rapportere om de tidligere årlige samordnede kontrollprogrammene tyder på at flerårige programmer vil være det mest effektive og praktiske. Det synes derfor hensiktsmessig å legge en rammeplan for framtidige programmer i denne rekommandasjon.

EFTAs overvåkningsorgan bør gradvis arbeide mot et system som gjør det mulig å vurdere faktisk eksponering for plantevernmidler gjennom kostholdet i samsvar med artikkel 7 nr. 3 annet ledd i direktiv 86/362 og artikkel 4 nr. 3 annet ledd i direktiv 90/642. For å gjøre det lettere å undersøke om det er praktisk mulig å foreta en slik vurdering, bør det framskaffes data om kontroll av rester av plantevernmidler i en rekke næringsmidler som utgjør viktige bestanddeler av europeisk kosthold. Med de ressurser som foreligger på nasjonalt plan til kontroll av rester av plantevernmidler, kan EFTA-statene bare analysere prøver av fire-fem produkter hvert år innenfor rammen av et samordet kontrollprogram. Hvert plantevernmiddel bør generelt kontrolleres i 20 næringsmidler i en serie femårige sykluser.

([1]) Heretter kalt direktiv 86/362.

([2]) Heretter kalt direktiv 90/642.

NORSK utgave

På grunnlag av de reststoffer som anbefales kontrollert i 2000, vil det kunne undersøkes om det er mulig å benytte data om plantevernmidlene acefat, benomyl-gruppen, klorpyrifos, iprodion og metamidofos til å vurdere faktisk eksponering gjennom kostholdet, ettersom disse forbindelsene (betegnet som gruppe A i vedlegget) allerede ble kontrollert i perioden fra 1996 til 1999.

På grunnlag av de reststoffer som anbefales kontrollert i 2000 og 2001, vil det kunne undersøkes om det er mulig å benytte data om plantevernmidlene diazinon, metalaksyl, metidation, tiabendazol og triazofos til å vurdere faktisk eksponering gjennom kostholdet, ettersom disse forbindelsene (betegnet som gruppe B i vedlegget) allerede ble kontrollert i perioden fra 1997 til 1999.

På grunnlag av de reststoffer som anbefales kontrollert i 2000, 2001 og 2002, vil det kunne undersøkes om det er mulig å benytte data om plantevernmidlene klorpyrifosmetyl, deltametrin, endosulfan, imazalil, lambda-syhalotrin, maneb-gruppen, mekarbam, permetrin, pirimifosmetyl og vinklozolin til å vurdere faktisk eksponering gjennom kostholdet, ettersom disse forbindelsene (betegnet som gruppe C i vedlegget) allerede ble kontrollert i 1998 og 1999.

Det må anvendes en systematisk statistisk metode for å fastsette det antall prøver som skal tas i forbindelse med den særlige samordnede kontrollen. En slik metode er fastsatt av Codex Alimentarius-kommisjonen([3]). På grunnlag av en binomial sannsynlighetsfordeling er det beregnet at undersøkelse av et samlet antall på 459 prøver gir 99 % sannsynlighet for å påvise én prøve som inneholder rester av plantevernmidler over bestemmelsesgrensen (LOD), dersom det forutsettes at 1 % av produktene av vegetabilsk opprinnelse inneholder restmengder over LOD. Det samlede antall prøver som skal tas av den enkelte EFTA-stat, bør beregnes på grunnlag av befolkningens størrelse og antallet forbrukere, med minst tolv prøver per produkt hvert år.

Et utkast til retningslinjer for kvalitetskontroll ved analyse av rester av plantevernmidler, offentliggjort i vedlegg II([4]) til kontrollrekommandasjonen for 1999, ble drøftet av sakkyndige fra EUs medlemsstater i Oeiras, Portugal, den 15. og 16. september 1997, og deretter drøftet og tatt til etterretning av undergruppen for rester av plantevernmidler innenfor arbeidsgruppen for plantehelse 20. og 21. november 1997. EUs medlemsstater er enige om at utkastet til retningslinjer så langt mulig bør gjennomføres av analyselaboratoriene i EUs medlemsstater, og revideres i lys av de erfaringer som gjøres der.

I henhold til artikkel 4 nr. 2 bokstav a) i direktiv 90/642 skal EFTA-statene angi hvilke kriterier de har lagt til grunn for utarbeidelsen av sine nasjonale kontrollprogrammer når de sender EFTAs overvåkningsorgan opplysninger om gjennomføringen av programmene det foregående år. Det bør også opplyses hvilke kriterier som er lagt til grunn for fastsettelsen av antallet prøver som skal tas og analyser som skal gjennomføres, hvilke rapporteringsgrenser som gjelder og på hvilket grunnlag de er fastsatt. Videre bør det gis nærmere opplysninger om akkrediteringen av de laboratorier som utfører analysene i samsvar med rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54n om tilleggstiltak i forbindelse med offentlig kontroll av næringsmidler (rådsdirektiv 93/99/EØF)([5]).

Data om resultatene av kontrollprogrammene er særskilt egnet til elektronisk behandling, lagring og overføring. Kommisjonen har utarbeidet formater for innsending av data på diskett for EUs medlemsstater, og de samme formater kan benyttes av EFTA-statene. EFTA-statene bør derfor kunne sende rapporter til EFTAs overvåkningsorgan i standardformat. Det bør utarbeides retningslinjer for videreutvikling av dette standardformatet for å gjøre det mest mulig effektivt.

Liechtenstein skulle etterkomme bestemmelsene i rettsaktene omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII innen 1. januar 2000. Liechtenstein er derfor omfattet av denne rekommandasjon for 2000 —

([3]) Codex Alimentarius, Pesticide Residues in Foodstuffs (Rester av plantevernmidler i næringsmidler), Roma 1994, ISBN 92-5-203271-1, bind 2, s. 372.

([4]) EFT L 74 av 23.3.2000, s. 21, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 14 av 23.3.2000, s. 1.

([5]) Heretter kalt direktiv 93/99.

VEDTATT DENNE REKOMMANDASJON:

Island, Liechtenstein og Norge oppfordres til

1) å ta prøver av og analysere kombinasjonene av produkter/rester av plantevernmidler oppført i vedlegget. Det bør tas rundt tolv prøver av hvert produkt, som i den grad det er mulig bør gjenspeile den andel EFTA-staten selv, EØS og tredjestater har av det nasjonale marked. For minst ett plantevernmiddel som kan representere en akutt risiko, skal det for ett av produktene foretas en enkeltanalyse av bestanddelene i den sammensatte prøven, idet det tas to prøver av et passende antall bestanddeler, helst ved bruk av produkter fra én og samme produsent. Dersom den første sammensatte prøven inneholder en påvisbar mengde av plantevernmiddelet, skal hver bestanddel av den andre prøven analyseres for seg. I 2000 gjelder dette kombinasjonen agurk/metamidofos og/eller pærer/klormekvat,

2) innen 31. august 2001 å innberette resultatene fra den del av den særlige kontrollen som i henhold til vedlegget skal utføres i 2000, herunder opplysninger om de analysemetoder som er benyttet og de rapporteringsgrenser som er oppnådd, i samsvar med rutinene for kvalitetskontroll fastsatt i vedlegg II til EFTAs overvåkningsorgans rekommandasjon for 1999([6]) og i formatet angitt i vedlegg III til nevnte rekommandasjon,

3) innen 31. august 2000 å sende EFTAs overvåkningsorgan og de øvrige EFTA-stater i EØS alle opplysninger fastsatt i artikkel 7 nr. 3 i direktiv 86/362 og artikkel 4 nr. 3 i direktiv 90/642 med hensyn til kontrollen utført i 1999 for å sikre, som et minimum ved stikkprøvekontroll, at maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler overholdes, herunder:

   3.1) - resultatene fra nasjonale programmer for plantevernmidler oppført i vedlegg II til direktiv 86/362 og 90/642 i forhold til harmoniserte maksimumsverdier og, dersom det ennå ikke er fastsatt slike verdier på fellesskapsplan, i forhold til gjeldende nasjonale maksimumsverdier,

   - opplysninger om rutinene for kvalitetskontroll ved deres laboratorier, særlig når det gjelder punkter i retningslinjene for kvalitetskontroll ved analyse av rester av plantevernmidler som de ikke har kunnet anvende eller som de har hatt vanskeligheter med å anvende,

   - opplysninger om akkreditering av de laboratorier som utfører analysene, herunder akkrediteringstype, akkrediteringsorgan og en kopi av akkrediteringsbeviset, i samsvar med bestemmelsene i artikkel 3 i direktiv 93/99.

4) Denne rekommandasjon er rettet til Island, Liechtenstein og Norge.

Utferdiget i Brussel, 24. mars 2000

For EFTAs overvåkningsorgan

Hannes Hafstein
Medlem av kollegiet

Peter Dyrberg
Direktør

([6]) EFT L 74 av 23.3.2000, s. 21, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 14 av 23.3.2000, s. 1.

NORSK utgave

VEDLEGG

Kombinasjoner av plantevernmidler/produkter som skal inngå i den særlige kontrollen fastsatt i rekommandasjonens nr. 1

RESTSTOFFER AV PLANTE-VERNMIDLER SOM DET SKAL ANALYSERES FOR	ÅR(1)			
	2000	2001	2002	2003
Gruppe A				
Acefat	(a)			
Benomyl-gruppen	(a)			
Klorpyrifos	(a)			
Iprodion	(a)			
Metamidofos	(a)			
Gruppe B				
Diazinon	(a)	(b)		
Metalaksyl	(a)	(b)		
Metidation	(a)	(b)		
Tiabendazol	(a)	(b)		
Triazofos	(a)	(b)		
Gruppe C				
Klorpyrifosmetyl	(a)	(b)	(c)	
Deltametrin	(a)	(b)	(c)	
Endosulfan	(a)	(b)	(c)	
Imazalil	(a)	(b)	(c)	
Lambda-syhalotrin	(a)	(b)	(c)	
Maneb-gruppen	(a)	(b)	(c)	
Mekarbam	(a)	(b)	(c)	
Permetrin	(a)	(b)	(c)	
Pirimifosmetyl	(a)	(b)	(c)	
Vinklozolin	(a)	(b)	(c)	
Gruppe D				
Azinfosmetyl		(b)	(c)	(d)
Captan		(b)	(c)	(d)
Klortalonil		(b)	(c)	(d)
Diklofluanid		(b)	(c)	(d)
Dicofol		(b)	(c)	(d)
Dimetoat		(b)	(c)	(d)
Disulfoton		(b)	(c)	(d)
Folpet		(b)	(c)	(d)
Malation		(b)	(c)	(d)
Ometoat		(b)	(c)	(d)
Oksydemetonmetyl		(b)	(c)	(d)
Forat		(b)	(c)	(d)
Procymidon		(b)	(c)	(d)
Propyzamid		(b)	(c)	(d)
Tiometon		(b)	(c)	(d)

RESTSTOFFER AV PLANTE-VERNMIDLER SOM DET SKAL ANALYSERES FOR	ÅR(1)			
	2000	2001	2002	2003
Gruppe E				
Aldikarb			(c)	(d)
Brompropylat			(c)	(d)
Cypermetrin			(c)	(d)
Deltametrin			(c)	(d)
Imazalil			(c)	(d)
Lambda-syhalotrin			(c)	(d)
Metamidofos			(c)	(d)
Metiokarb			(c)	(d)
Metomyl			(c)	(d)
Monokrotofos			(c)	(d)
Paration			(c)	(d)
Permetrin			(c)	(d)
Pirimifosmetyl			(c)	(d)
Tolylfluanid			(c)	(d)
Vinklozolin			(c)	(d)

(1) Veiledende for 2001, 2002 og 2003, med forbehold for de programmer som vil bli anbefalt for disse årene.

(a) ris (avskallet eller polert), agurk, hodekål, erter (fryste eller ferske, analysert uten belg)

(b) epler, bygg, tomater, salat

(c) pærer, bananer, bønner (ferske eller fryste), poteter

(d) gulrøtter, appelsiner, fersken, spinat

NORSK utgave

REKOMMANDASJON FRA EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN

2000/EØS/48/09

nr. 68/00/COL

av 24. mars 2000

om et samordnet program for offentlig kontroll av næringsmidler i 2000

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN HAR –

under henvisning til EØS-avtalen, særlig artikkel 109 og protokoll 1,

under henvisning til overvåknings- og domstolsavtalen, særlig artikkel 5 nr. 2 bokstav b) og protokoll 1,

under henvisning til rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 50 om offentlig kontroll av næringsmidler (rådsdirektiv 89/397/EØF av 14. juni 1989 om offentlig kontroll av næringsmidler)([1]), særlig artikkel 14 nr. 3,

etter samråd med EFTAs næringsmiddelkomité, som bistår EFTAs overvåkningsorgan, og

ut fra følgende betraktninger:

For at Det europeiske økonomiske samarbeidsområde skal kunne virke på en tilfredsstillende måte, er det nødvendig å tilrettelegge samordnede programmer for kontroll av næringsmidler innenfor EØS.

I disse programmene legges det vekt på overholdelse av det gjeldende regelverk om næringsmidler i henhold til EØS-avtalen, vern av folkehelsen, forbrukerinteresser og god forretningsskikk.

I artikkel 3 i rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54n (rådsdirektiv 93/99/EF av 29. oktober 1993 om tilleggstiltak i forbindelse med offentlig kontroll av næringsmidler)([2]) kreves det at laboratoriene omhandlet i artikkel 7 i direktiv 89/397 oppfyller kriteriene i standarder i EN 45000-serien. Bare slike laboratorier kan anses for å være egnet til å utføre analyser innen rammen av det samordnede programmet for offisiell kontroll.

Samtidig gjennomføring av nasjonale programmer og samordnede programmer kan gi opplysninger og erfaringer som den framtidige kontrollvirksomheten kan baseres på.

Liechtenstein skal etterkomme bestemmelsene i rettsaktene omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII innen 1. januar 2000. Liechtenstein omfattes derfor av denne rekommandasjon for 2000.

Kommisjonen har i sin rekommandasjon av 22. februar 2000 om et samordnet program for offentlig kontroll av næringsmidler i 2000 henstilt til medlemsstatene i Den europeiske union å iverksette et tilsvarende program –

([1]) Heretter kalt direktiv89/397.

([2]) Heretter kalt direktiv 93/99.

VEDTATT DENNE REKOMMANDASJON:

1. Det anbefales at Island, Liechtenstein og Norge i 2000 foretar kontroll, herunder, når det er påkrevd, tar prøver og analyserer slike prøver i laboratorier og utfører revisjoner og/eller inspeksjoner for å overvåke overholdelsen av følgende rettsakter og tiltak:

a) artikkel 3 nr. 2 i rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54j (rådsdirektiv 93/43/EØF av 14. juni 1993 om næringsmiddelhygiene)([3]) med hensyn til anvendelsen av prinsippene i HACCP-systemet i visse typer næringsmiddelforetak,

b) kapittel IV nr. 2 i vedlegget til direktiv 93/43 med hensyn til bulktransport av næringsmidler,

c) rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 53 (rådsdirektiv 90/496/EØF av 24. september 1990 om deklarasjon av næringsinnhold i næringsmidler)([4]) med hensyn til ernæringsmessige påstander på melkedrikker, yoghurt og leskedrikker med fruktsmak.

2. Selv om det ikke er fastsatt krav til prøvetakingens og/eller inspeksjonens omfang, bør Island, Liechtenstein og Norge påse at dette er tilstrekkelig til å gi et overblikk over situasjonen i hver stat med hensyn til de forhold som er til vurdering. Det vil bli framlagt forslag til analysemetoder.

3. Island, Liechtenstein og Norge bør, for å gjøre det lettere å sammenlikne resultatene, framlegge de aktuelle opplysninger i den form som er angitt i rapporteringsskjemaene i vedlegget.

4. Næringsmidler fremlagt for analyse i henhold til dette programmet bør fremlegges for laboratorier som overholder bestemmelsene i artikkel 3 i direktiv 93/99.

5. HACCP-systemet i visse næringsmiddelforetak

5.1 Programmets omfang

I artikkel 3 nr. 2 i direktiv 93/43 kreves det at næringsmiddelforetak omfattet av direktivet anvender visse prinsipper i HACCP-systemet (Hazard analysis and critical control points) for sin virksomhet i tillegg til de alminnelige hygienekravene som er angitt i direktivets vedlegg. Etter at direktivet trådte i kraft i desember 1995, er det blitt stilt krav om at næringsmiddelforetakene etablerer systemer for analyse og kontroll av næringsmiddelrisiko som, der slike systemer finnes, kan være basert på frivillige bransjespesifikke retningslinjer for god hygienepraksis. I artikkel 5 i direktiv 93/43 kreves det at Island, Liechtenstein og Norge oppmuntrer utviklingen av sektorspesifikke, frivillige retningslinjer for god hygienepraksis der de alminnelige hygieneprinsippene i direktivets vedlegg og kravene vedrørende anvendelsen av prinsippene i HACCP-systemet i artikkel 3 nr. 2 er utarbeidet for vedkommende sektor.

Artikkel 3 nr. 2 i direktiv 93/43 får anvendelse på alle næringsmiddelforetak omfattet av direktivet uten hensyn til størrelse eller type foretak. Ettersom et bredt utvalg av foretak må overholde denne bestemmelsen, er bare næringsmiddelforetak av visse typer og størrelser plukket ut, men utelukkende for å oppnå sammenliknbare resultater. Med denne utvelgingen er det ikke på noen som helst måte meningen å antyde at andre foretak har mer ansvar eller mindre ansvar etter den nevnte bestemmelsen.

5.2 Metode

Kompetente myndigheter i Island, Liechtenstein og Norge skal innen rammen av sin normale virksomhet avlegge besøk i følgende kategorier næringsmiddelforetak omfattet av direktiv 93/43:

a) storhusholdninger/serveringsforetak,

b) slaktere på detaljistnivå som selger direkte til forbrukere.

([3]) Heretter kalt direktiv 93/43.

([4]) Heretter kalt direktiv 90/496.

NORSK utgave

Resultatene av kontrollen skal registreres i rapporteringsskjemaene i vedlegget.

6. Transport av næringsmidler i bulk

6.1 Programmets omfang

Kapittel IV i vedlegget til direktiv 93/43 inneholder spesifikke krav om at transport av næringsmidler i flytende form, i form av granulat eller pulver må skje i beholdere og/eller containere/tanker som er forbeholdt transport av næringsmidler. For to kategorier næringsmidler har Kommisjonen vedtatt unntak fra denne bestemmelsen som er blitt en del av EØS-avtalen, nemlig i forhold til sjøtransport av matoljer og fett og råsukker. Hensikten med denne delen av det samordnede programmet er å kontrollere om næringsmidler som ikke omfattes av unntakene i henhold til artikkel 4 i direktiv 93/43, oppfyller kravene med hensyn til transport.

6.2 Metode

Resultatene av følgende kontroll bør registreres i rapporteringsskjemaene i vedlegget:

– I lokalene til produsenter av næringsmidler i bulk av ikke-animalsk opprinnelse (olje, mel, stivelse osv.) bør det foretas kontroll for å undersøke beholdernes stand, om de må repareres, og om de er rene, i samsvar med de alminnelige bestemmelsene i kapittel IV i vedlegget til direktiv 93/43, og det bør føres en protokoll. Det bør foretas kontroll for å fastslå om produsenten har tilfredsstillende rutiner for å sikre at beholdere eller kar som brukes til transport av næringsmidler, er forbeholdt næringsmidler.

– Det bør foretas kontroll i transportørenes lokaler for å undersøke varetypene som fraktes, både ved gjennomgåelse av transportdokumenter og ved direkte besiktelse.

7. Deklarasjon av næringsinnhold

7.1 Programmets omfang

Direktiv 90/496 fastsetter spesifikke krav til deklarasjon av næringsinnhold i næringsmidler dersom merkingen eller presentasjonen omfatter en ernæringsmessig påstand. Næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov som hører under virkeområdet til rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 51 (rådsdirektiv 89/398/EØF av 3. mai 1989 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om næringsmidler beregnet på spesielle ernæringsmessige behov)([5]) er unntatt.

7.2 Metode

Det bør tas prøver av næringsmidler i to kategorier, henholdsvis frukt- og grønnsakjuicer og melkedrikker og yoghurt med fruktsmak, som har ernærningsmessige påstander angitt i merkingen, for å undersøke om den ernæringsmessige påstanden er tillatt, og om ordlyden er i samsvar med bestemmelsene i direktiv 90/496. Videre bør prøven analyseres for å bringe på det rene om verdiene i den ernæringsmessige påstanden er nøyaktige eller innenfor aksepterte toleransegrenser. Resultatene bør registreres i rapporteringsskjemaene i vedlegget.

Utferdiget i Brussel, 24. mars 2000.

For EFTAs overvåkningsorgan

Hannes Hafstein
Medlem av kollegiet

Peter Dyrberg
Direktør

([5]) Heretter kalt direktiv 89/398.

Vedlegg

EFTA-stat ……

1. HACCP-systemet i visse næringsmiddelforetak

1a Virksomhet: Storhusholdninger/serveringsforetak

Bare ett besøk i et lokale registreres, ikke gjentatt besøk eller oppfølgingsbesøk.

Hva var det totale antallet storhusholdninger/ serveringsforetak det ble avlagt besøk i under gjennomføringen av programmet?	
Hvor mange av dem det ble avlagt besøk i, overholdt artikkel 3 nr. 2 i direktiv 93/43 om anvendelsen av prinsippene i HACCP-systemet?	
Finnes det godkjente frivillige retningslinjer for god hygienepraksis for storhusholdninger/ serveringsforetak?	
Hvor mange av næringsmiddelforetakene i denne sektoren som det ble avlagt besøk i, hadde godkjente frivillige retningslinjer for god hygiene-praksis?	
Forelå det dokumenter vedrørende risikoanalyse eller overvåkning av kritiske kontrollpunkter i foretakene som overholdt artikkel 3 nr. 2?	

Hvilke oppfølgingstiltak ble truffet av vedkommende myndigheter i lokaler som ikke var i samsvar med artikkel 3 nr. 2? Vennligst gjør registreringen i tabellen nedenfor.

Ingen	Muntlig advarsel	Skriftlige advarsel	Skriftlige pålegg	Salgs forbud	Administrativ sanksjoner	Rettsligs kritt	Annet

NORSK utgave

EFTA-stat ……..

1. HACCP-systemet i visse næringsmiddelforetak

1b Virksomhet: Slaktere på detaljistnivå som selger direkte til forbrukere

Bare ett besøk i et lokale registreres, ikke gjentatt besøk eller oppfølgingsbesøk.

Hva var det totale antallet slaktere på detaljistnivå det ble avlagt besøk hos under gjennomføringen av programmet?	
Hvor mange av dem det ble avlagt besøk hos, overholdt artikkel 3 nr. 2 i direktiv 93/43 om anvendelsen av prinsippene i HACCP-systemet?	
Finnes det godkjente frivillige retningslinjer for god hygienepraksis for slaktere på detaljistnivå?	
Hvor mange av næringsmiddelforetakene i denne sektoren som det ble avlagt besøk i, hadde godkjente frivillige retningslinjer for god hygienepraksis?	
Forelå det dokumenter vedrørende risikoanalyse eller overvåkning av kritiske kontrollpunkter i foretakene som overholdt artikkel 3 nr. 2?	

Hvilke oppfølgingstiltak ble truffet av vedkommende myndigheter i lokaler som ikke var i samsvar med artikkel 3 nr. 2? Vennligst gjør registreringen i tabellen nedenfor.

Ingen	Muntlig advarsel	Skriftlige advarsel	Skriftlige pålegg	Salgs forbud	Administrativ sanksjoner	Rettsligs kritt	Annet

EFTA-stat …….

2. Transport av næringsmidler i bulk

2a Kontroll foretatt i lokalene til produsenter av næringsmidler

Kontroll foretatt i lokalene til produsenter av næringsmidler laget av næringsmidler i flytende form, i form av granulat eller pulver												
Antall kontroller	Produsentenes kontrollrutiner for å overvåke at beholderne er rene og i stand, og for å sikre at beholderne er forbeholdt næringsmidler			Antall tilfeller av manglende overholdelse av regelverket	Iverksatte tiltak ved påvisning av manglende overholdelse av regelverket							
	Tilfreds-stillende	Ikke tilfreds-stillende	Ingen		Ingen	Muntlig advarsel	Skriftlig advarsel	Pålegg om bedre intern-kontroll	Salgs-forbud	Administrativ sanksjon	Rettslig-skritt	Annet

EFTA-stat …….

2. Transport av næringsmidler i bulk

2b Kontroll foretatt i lokalene til transportører av næringsmidler i bulk

Kontroll foretatt i lokalene til transportører av næringsmidler i flytende form, i form av granulat eller pulver												
Antall kontroller	Foretakenes kontrollrutiner for å overvåke at beholderne er rene og i stand, og for å sikre at beholderne er forbeholdt næringsmidler			Antall tilfeller av manglende overholdelse av regelverket	Iverksatte tiltak ved påvisning av manglende overholdelse av regelverket							
	Tilfreds-stillende	Ikke tilfreds-stillende	Ingen		Ingen	Muntlig advarsel	Skriftlig advarsel	Pålegg om bedre intern-kontroll	Salgs-forbud	Administrativ sanksjon	Rettslig-skritt	Annet

EFTA-stat …….

3. Ernæringsmessige påstander angitt i merkingen

3a Frukt- og grønnsakjuicer

Påstander angitt i merkingen i forhold til:	Antall produkter som har vært gjenstand for prøvetaking og analyse	Antall produkter som ikke er i samsvar med regelverket		
		Påstander som ikke er tillatt	Ordlyd i merkingen som ikke er i samsvar med regelverket	Forskjell mellom deklarerte verdier og verdier utenfor toleransegrensen fremkommet ved analyse
Energiinnhold				
Proteiner og deres bestanddeler				
Karbohydrater og deres bestanddeler				
Fettstoffer og deres bestanddeler				
Vitaminer og mineraler				

Iverksatte tiltak ved manglende overholdelse av regelverket

Ingen	Muntlig advarsel	Skriftlige advarsel	Skriftlige pålegg	Salgs forbud	Administrativ sanksjoner	Rettsligs kritt	Annet

EFTA-stat …….

3. Ernæringsmessige påstander angitt i merkingen

3b Melkedrikker og yoghurt med fruktsmak

Påstander angitt i merkingen i forhold til:	Antall produkter som har vært gjenstand for prøvetaking og analyse	Antall produkter som ikke er i samsvar med regelverket		
		Påstander som ikke er tillatt	Ordlyd i merkingen som ikke er i samsvar med regelverket	Forskjell mellom deklarerte verdier og verdier utenfor toleransegrensen fremkommet ved analyse
Energiinnhold				
Proteiner og deres bestanddeler				
Karbohydrater og deres bestanddeler				
Fettstoffer og deres bestanddeler				
Vitaminer og mineraler				

Ingen	Muntlig advarsel	Skriftlige advarsel	Skriftlige pålegg	Salgs forbud	Administrativ sanksjoner	Rettsligs kritt	Annet

EF-ORGANER

KOMMISJONEN

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.2203 – BA/EIB/Wiener Städtische/ CAIB/Duke Street/UBF/JV) 2000/EØS/48/10

Sak som kan bli behandlet etter forenklet framgangsmåte

1. Kommisjonen mottok 16. oktober 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der foretakene Bank Austria AG (BA), Den europeiske investeringsbank (EIB), Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG (Wiener Städtische), CAIB Investmentbank AG (CAIB), som kontrolleres av BA, og Duke Street Capital Management Services Guernsey Ltd. (Duke Street) ved kjøp av aksjer oppnår felles kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over UBF Mittelstandsfinanzierungs AG (UBF), et nyopprettet selskap som utgjør et fellesforetak.

2. De berørte foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – BA: bank og finans,

   – EIB: finansinstitusjon i Den europeiske union,

   – Wiener Städtische: forsikring,

   – CAIB: finansielle investeringer,

   – Duke Street: finansielle investeringer.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt. Det gjøres oppmerksom på at denne saken kan bli behandlet etter framgangsmåten fastsatt i kommisjonsmeldingen om forenklet framgangsmåte for behandling av visse foretakssammenslutninger etter rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([3]).

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 301 av 21.10.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 22 96 43 01 eller 22 96 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.2203 – BA/EIB/Wiener Städtische/ CAIB/Duke Street/UBF/JV, til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
   B-1000 Bruxelles/Brussel

([1]) EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.

([2]) EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

([3]) EFT C 217 av 29.7.2000, s. 32.

NORSK utgave

Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1856 – Citigroup/Schroders)

2000/EØS/48/11

Kommisjonen vedtok 29.3.2000 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

– som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner,

– i elektronisk form i "CEN"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 300M1856. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fellesskaps regelverk. Nærmere opplysninger om abonnering kan fås ved henvendelse til:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Tlf.: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1891 – BP Amoco/Castrol)

2000/EØS/48/12

Kommisjonen vedtok 18.5.2000 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

– som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner,

– i elektronisk form i "CEN"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 300M1891. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fellesskaps regelverk. Nærmere opplysninger om abonnering kan fås ved henvendelse til:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Tlf.: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1909 – Alstom/ABB Alstom Power)

2000/EØS/48/13

Kommisjonen vedtok 5.5.2000 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

– som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner,

– i elektronisk form i "CEN"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 300M1909. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fellesskaps regelverk. Nærmere opplysninger om abonnering kan fås ved henvendelse til:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Tlf.: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.2063 – SEI/Mitsubishi Electric/JV)

2000/EØS/48/14

Kommisjonen vedtok 21.8.2000 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

– som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner,

– i elektronisk form i "CEN"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 300M2063. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fellesskaps regelverk. Nærmere opplysninger om abonnering kan fås ved henvendelse til:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Tlf.: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

NORSK utgave

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1501 – GKN Westland/Agusta/JV)

2000/EØS/48/15

1. Kommisjonen mottok 17. oktober 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der foretakene Finmeccanica S.p.A. (Finmeccanica), Italia, og GKN plc (GKN), Storbritannia, ved kjøp av aksjer oppnår felles kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over et nyopprettet selskap som utgjør et fellesforetak.

2. De berørte foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – Finmeccanica: luftfartsindustri, herunder helikoptere, energi, transport, forsvarsindustri og automatisering,

   – GKN: bilindustri, luftfartsindustri og industrielle tjenester,

   – fellesforetaket: konstruksjon, produksjon og markedsføring av militære og sivile luftfartøyer med rotasjonsvinger (helikoptere) og tilknyttet virksomhet.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 305 av 25.10.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 22 96 43 01 eller 22 96 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.1501 – GKN Westland/Agusta/JV, til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
   B-1000 Bruxelles/Brussel

([1]) EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.

([2]) EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.2065 – Achmea/BCP/Eureko)

2000/EØS/48/16

Sak som kan bli behandlet etter forenklet framgangsmåte

1. Kommisjonen mottok 18. oktober 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der Achmea-gruppen, Nederland, og Banco Comercial Português (BCP), Portugal, ved kjøp av aksjer overtar felles kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over Eureko, Nederland.

2. De berørte foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – Achmea: forsikring og finansielle tjenester,

   – BCP: forsikring og finansielle tjenester,

   – Eureko: forsikring og finansielle tjenester.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt. Det gjøres oppmerksom på at denne saken kan bli behandlet etter framgangsmåten fastsatt i kommisjonsmeldingen om forenklet framgangsmåte for behandling av visse foretakssammenslutninger etter rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([3]).

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 305 av 25.10.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 22 96 43 01 eller 22 96 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.2065 – Achmea/BCP/Eureko, til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
   B-1000 Bruxelles/Brussel

([1]) EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.

([2]) EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

([3]) EFT C 217 av 29.7.2000, s. 32.

NORSK utgave

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning 2000/EØS/48/17
(Sak nr. COMP/M.2152 – Scottish & Newcastle/JV/Centralcer)

1. Kommisjonen mottok 18. oktober 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der foretakene Scottish & Newcastle plc (S&N), Storbritannia, og VTR SGPS SA ved kjøp av aksjer overtar felles kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over det portugisiske foretaket Centralcontrol SGPS SA. Centralcontrol SGPS SA er morselskapet til Centralcer – Central de Cervejas S.A.'s (Centralcer). VTR SGPS SA er holdingselskap for interessene til følgende portugisiske selskaper: Banco Espirito Santo S.A. (BES), Parfil S.G.P.S., S.A. (Parfil), Fundaçao Bissaya Barreto (FBB), Olinveste og STDP-SGPS, S.A.

2. De berørte foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – S&N: brygging, engrossalg og detaljsalg av øl hovedsakelig i Storbritannia, Irland, Frankrike og Belgia,

   – Centralcer: brygging, engrossalg og detaljsalg av øl i Portugal,

   – BES: banktjenester overfor privatpersoner og bedrifter, porteføljeforvaltning og andre banktjenester,

   – Parfil, Olinveste og STDP: holdingselskaper,

   – FBB: ideell interessestiftelse.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 305 av 25.10.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 22 96 43 01 eller 22 96 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.2152 – Scottish & Newcastle/JV/Centralcer, til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
   B-1000 Bruxelles/Brussel

([1]) EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.

([2]) EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning 2000/EØS/48/18
(Sak nr. COMP/M.2144 – Telefónica/Sonera/tysk UMTS-fellesforetak)

Sak som kan bli behandlet etter forenklet framgangsmåte

1. Kommisjonen mottok 18. oktober 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der foretakene Telefónica Intercontinental S.A., som kontrolleres av Telefónica S.A., Spania (Telefónica), og Sonera 3G Holding BV, som kontrolleres av Sonera Corporation, Finland, ved kjøp av verdipapirer oppnår felles kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over det tyske foretaket Marabu Vermögensverwaltung GmbH (Marabu).

2. De berørte foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – Telefónica: fastlinjebasert og mobil tale- og datakommunikasjon, verdiøkende tjenester og internettilgang, media og underholdning,

   – Sonera: fastlinjebasert og mobil tale- og datakommunikasjon, Internett og tjenester,

   – Marabu: selskap opprettet med sikte på å oppnå lisens for et universelt mobilt telekommunikasjonssystem (UMTS) i Tyskland.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt. Det gjøres oppmerksom på at denne saken kan bli behandlet etter framgangsmåten fastsatt i kommisjonsmeldingen om forenklet framgangsmåte for behandling av visse foretakssammenslutninger etter rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([3]).

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 305 av 25.10.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 22 96 43 01 eller 22 96 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.2144 – Telefónica/Sonera/tysk UMTS-fellesforetak), til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
   B-1000 Bruxelles/Brussel

([1]) EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.

([2]) EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

([3]) EFT C 217 av 29.7.2000, s. 32.

NORSK utgave

Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1745 – EADS) 2000/EØS/48/19

Kommisjonen vedtok 11.5.2000 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

– som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner,

– i elektronisk form i "CEN"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 300M1745. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fellesskaps regelverk. Nærmere opplysninger om abonnering kan fås ved henvendelse til:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Tlf.: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

Tilbakekalling av melding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1963 – Industri Kapital/Perstorp) 2000/EØS/48/20

Kommisjonen for De europeiske fellesskap mottok 15.5.2000 melding om en planlagt foretakssammenslutning mellom Industri Kapital og Perstorp AB. Kommisjonen ble 8.10.2000 underrettet om at partene tilbakekaller meldingen.

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.2194 – CCF-Loxxia/Crédit Lyonnais – Slibail/JV) 2000/EØS/48/21

Sak som kan bli behandlet etter forenklet framgangsmåte

1. Kommisjonen mottok 16. oktober 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der Crédit Commercial de France (CCF), som tilhører den britiske HSBC-gruppen, og Crédit Lyonnais ved kjøp av aksjer oppnår felles kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over de nyopprettede fellesforetakene Loxxia, Slibail og Slibail Location.

2. De berørte foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – CCF: kredittinstitusjon (bank- og finansvirksomhet),

   – Crédit Lyonnais: kredittinstitusjon (bank- og finansvirksomhet),

   – Loxxia: datterforetak av CCF, hovedsakelig på området leasing av løsøre (via Loxxia-Bail) og finansiell leie (via Loxxia-Multibail) overfor foretak og næringsdrivende,

([1]) EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.

([2]) EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

– Slibail og Slibail Location: datterforetak av Crédit Lyonnais, hovedsakelig på området leasing av løsøre (Slibail) og finansiell leie (Slibail Location) overfor foretak og næringsdrivende. Slibail og Slibail Location har dessuten en eierandel på 49 % i Slibail LD, et foretak spesialisert i langtidsutleie av motorvogner.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt. Det gjøres oppmerksom på at denne saken kan bli behandlet etter framgangsmåten fastsatt i kommisjonsmeldingen om forenklet framgangsmåte for behandling av visse foretakssammenslutninger etter rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]).

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 307 av 26.10.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 22 96 43 01 eller 22 96 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.2194 – CCF-Loxxia/Crédit Lyonnais – Slibail/JV, til følgende adresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Directorate B – Merger Task Force
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel

Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.2045 – Salzgitter/Mannesmann-Röhrenwerke (se EKSF.1336))

2000/EØS/48/22

Kommisjonen vedtok 5.9.2000 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på tysk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

– som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner,

– i elektronisk form i "CDE"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 300M2045. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fellesskaps regelverk. Nærmere opplysninger om abonnering kan fås ved henvendelse til:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Tlf.: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

([1]) EFT C 217 av 29.7.2000, s. 32.

NORSK utgave

2000/EØS/48/23

Statsstøtte
Sak nr. C 30/2000
Nederland

Kommisjonen har besluttet å innlede formell behandling etter EF-traktatens artikkel 88 nr. 2 med hensyn til støtteordningen Bova – Nederland-Peru, se EFT C 301 av 21.10.2000.

Kommisjonen underretter med dette de øvrige EØS-stater og andre interesserte parter slik at de kan sende sine merknader til det aktuelle tiltaket innen en måned etter at dette ble offentliggjort i EF-tidende, til:

European Commission
Directorate-General for Competition
Directorate H-1
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

Faks: +32 22 96 95 79

Merknadene vil bli oversendt til Nederland. En part som framsetter merknader, kan skriftlig anmode om at hans identitet ikke gjøres kjent. Anmodningen må grunngis.

2000/EØS/48/24

Statsstøtte
Sak nr. C 31/2000
Tyskland

Kommisjonen har besluttet å innlede formell behandling etter EF-traktatens artikkel 88 nr. 2 med hensyn til støtte til foretaket Neue Harzer Werke GmbH, se EFT C 301 av 21.10.2000.

Kommisjonen underretter med dette de øvrige EØS-stater og andre interesserte parter slik at de kan sende sine merknader til det aktuelle tiltaket innen en måned etter at dette ble offentliggjort i EF-tidende, til:

European Commission
Directorate-General for Competition
Directorate H
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

Faks: +32 22 96 95 79

Merknadene vil bli oversendt til Tyskland. En part som framsetter merknader, kan skriftlig anmode om at hans identitet ikke gjøres kjent. Anmodningen må grunngis.

Statsstøtte
Sak nr. C 37/2000
Portugal

2000/EØS/48/25

Kommisjonen har besluttet å innlede formell behandling etter EF-traktatens artikkel 88 nr. 2 med hensyn til finansierings- og skattestøtte til frisonen Madeira, se EFT C 301 av 21.10.2000.

Kommisjonen underretter med dette de øvrige EØS-stater og andre interesserte parter slik at de kan sende sine merknader til det aktuelle tiltaket innen en måned etter at dette ble offentliggjort i EF-tidende, til:

European Commission
Directorate-General for Competition
Directorate G
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

Faks: +32 22 96 98 15

Merknadene vil bli oversendt til Portugal. En part som framsetter merknader, kan skriftlig anmode om at hans identitet ikke gjøres kjent. Anmodningen må grunngis.

Offentliggjøring av visse medlemsstaters vedtak om å utstede eller tilbakekalle lisenser i henhold til artikkel 13 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 2407/92 om lisenser til luftfartsselskaper

2000/EØS/48/26

Visse medlemsstaters vedtak om å utstede eller tilbakekalle lisenser i henhold til artikkel 13 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 2407/92 om lisenser til luftfartsselskaper([1]) i kategori A (uten begrensningen i artikkel 5 nr. 7 bokstav a) i forordning nr. 2407/92) og/eller kategori B (med begrensningen i artikkel 5 nr. 7 bokstav a) i forordning nr. 2407/92), er offentliggjort i EFT C 275 av 27.9.2000 (se nevnte EF-tidende for nærmere opplysninger).

Det forente kongerike har utstedt en lisens i kategori A og fire lisenser i kategori B. Fire lisenser i kategori A og sju lisenser i kategori B er tilbakekalt. I tillegg har to lisensinnehavere i kategori A og en lisensinnehaver i kategori B endret navn.

Danmark har tilbakekalt en lisens i kategori B.

([1]) EFT L 240 av 24.8.1992, s. 1.

(*) Oversettelsen av dokumentenes titler til norsk er foreløpig.

NORSK utgave

Liste over kunngjorte kommisjonsdokumenter(*) 2000/EØS/48/27

Kommisjonen har kunngjort følgende dokumenter:

Kommisjonsvedtak av 22. desember 1999 om støtteordning C 1/99 (ex NN 133/98) – statsstøtte til leietakere i kommersielle bygg i Customs House Docks Area, Dublin (se EFT L 260, 14.10.2000)

Kommisjonsvedtak av 28. juni 2000 om en støtteordning etter siciliansk regionallov nr. 23 av 28. mars 1995: Regler for kredittgarantikonsortier for små og mellomstore foretak – fiskerinæringen (se EFT L 259 av 13.10.2000)

Kommisjonsvedtak av 26. september 2000 om endring av vedtak 96/603/EF om utarbeiding av listen over byggevarer som hører inn under klasse A "Bidrar ikke til brann" i vedtak 94/611/EF om gjennomføring av artikkel 20 i rådsdirektiv 89/106/EØF om byggevarer (se EFT L 258 av 12.10.2000)

Kommisjonsvedtak av 26. september 2000 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggevarer i henhold til artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF med hensyn til seks varer framlagt for europeiske teknisk godkjenning uten retningslinjer (se EFT L 258 av 12.10.2000)

Kommisjonsvedtak av 27. september 2000 om et veiledende notat om risikovurdering som beskrevet i vedlegg III til direktiv 90/219/EØF om innesluttet bruk av genmodifiserte mikroorganismer (se EFT L 258, 12.10.2000)

Kommisjonsvedtak av 29. september 2000 om endring av kommisjonsvedtak 97/778/EF og om ajourføring av listen over grensekontrollstasjoner som er godkjent til å føre veterinærkontroll (se EFT L 260 av 14.10.2000)

Kommisjonsvedtak av 29. september 2000 om endring av rådsvedtak 79/542/EØF om opprettelse av en liste over de tredjestater som medlemsstatene tillater import fra av storfe, svin, dyr av hestefamilien, sau og geit, ferskt kjøtt og kjøttprodukter for å ta hensyn til visse forhold som gjelder Chile (se EFT L 260 av 14.10.2000)

Kommisjonsvedtak av 29. september 2000 om fastsettelse av krav til dyrehelse og utstedelse av veterinærattest ved import av kjøtt fra oppdrettsstrutsefugl og om endring av kommisjonsvedtak 94/85/EF om opprettelse av en liste over tredjestater som medlemsstatene tillater import fra av ferskt fjørfekjøtt (se EFT L 258 av 12.10.2000)
Kommisjonsvedtak av 9. oktober 2000 om godkjenning av planen for overvåkning og kontroll av salmonella hos fjørfe framlagt av Frankrike (se EFT L 265 av 18.10.2000)

Kommisjonsvedtak av 11. oktober 2000 om endring av kommisjonsvedtak 94/278/EF om utarbeiding av lister over de tredjestater som medlemsstatene tillater import fra av visse produkter nevnt i rådsdirektiv 92/118/EØF (se EFT L 259 av 13.10.2000)

Kommisjonsvedtak av 16. oktober 2000 om ytterligere finansiell støtte fra Fellesskapet til utryddelse av klassisk svinepest i Belgia i 1997 og 1998 (se EFT L 267 av 20.10.2000)

Godkjenning av statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikkel 87 og 88 2000/EØS/48/28

Saker der Kommisjonen ikke gjør innsigelse

Kommisjonen har godkjent spansk støtte til foretaket Alfacel SA, statsstøttenr. N 70/99 (se EFT C 293 av 14.10.2000 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent italiensk støtte til foretaket Benfil Srl, statsstøttenr. N 583/99 (se EFT C 293 av 14.10.2000 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent en østerriksk støtteordning til stimulering av næringslivet i delstaten Oberösterreich for perioden 2000-2006, statsstøttenr. N 616/999 (se EFT C 293 av 14.10.2000 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent spansk støtte i forbindelse med en teknologisk innovasjonsplan for tekstiler, statsstøttenr. N 789/99 (se EFT C 293 av 14.10.2000 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent en tysk investeringsstøtteordning for små og mellomstore bedrifter, statsstøttenr. N 543/99 (se EFT C 293 av 14.10.2000 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent en spansk støtteordning for regionalutvikling i regionen Asturias, statsstøttenr. N 75/2000 (se EFT C 293 av 14.10.2000 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent tysk etableringsstøtte for teknologiorienterte foretak i Niedersachsen, statsstøttenr. N 744/99 (se EFT C 293 av 14.10.2000 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent italiensk støtte til foretaket Cotonificio di Capitabanata Srl, statsstøttenr. N 737/99 (se EFT C 293 av 14.10.2000 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent fransk støtte til Pilkington/Interpane til bygging av en integrert plateglassfabrikk, statsstøttenr. N 291/2000 (se EFT C 293 av 14.10.2000 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent britisk støtte til foretaket Motorola Limited, statsstøttenr. N 480/2000 (se EFT C 293 av 14.10.2000 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent nederlandsk støtte til styrking av natur- og skogbruksforvaltning, statsstøttenr. N 409/99 (se EFT C 293 av 14.10.2000 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent en eksisterende nederlandsk støtteordning for husdyrhold, statsstøttenr. N 177/2000 (se EFT C 293 av 14.10.2000 for nærmere opplysninger).

Innbydelse til innsending av forslag for prosjekter av felles interesse på området transeuropeiske telenett – fellestjenester og fellesprogrammer 2000/EØS/48/29

Kommisjonen for De europeiske fellesskap innbyr til innsending av forslag med sikte på gjennomføringen av prosjekter av felles interesse på området fellestjenester og fellesprogrammer i transeuropeiske nett.

Se EFT C 301 av 21.10.2000 for nærmere opplysninger.

NORSK utgave

Informasjonsprosedyre – tekniske forskrifter 2000/EØS/48/30

Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjonssamfunnstjenester (EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37, og EFT L 217 av 5.8.1998, s. 18).

Meldinger om forslag til tekniske forskrifter mottatt av Kommisjonen

Referanse([1])	Tittel	Stillstandsperioden på tre måneder utløper([2])
2000-0564-B	Kongelig forordning om endring av kongelig forordning av 30. oktober 1998, endret ved kongelig forordning av 18. november 1999, om godkjenning og registrering av produsenter og agenter, og om utstedelse av tillatelse til næringsdrivende og forhandlere i fôrvaresektoren	**10.10.2000**
2000-0565-B	COOA-utkast til kongelig forordning om tilsetning av vitaminer i smørefett	**22.12.2000**
2000-0566-DK	Innredning av og utstyr i arbeidsrom og arbeidsområder TOOT – Meldinger fra Sjøfartsstyrelsen D, kapittel D II-4 Innredning av og utstyr i arbeidsrom og arbeidsområder	**27.12.2000**
2000-0567-A	BOO – bygging – legging av veidekke på broer	**11.1.2001**
2000-0568-I	COOA – Utkast til forskrift om endring av lovdekret nr. 107 av 25. januar 1992 om aromastoffer til bruk i næringsmidler	**28.12.2000**
2000-0569-DK	TOOT – Detaljforskrifter for kjøretøyer 2001 (ikrafttredelse 1.4.2001): avsnitt 10.02.002 Sikkerhetsseler for kjørestolbrukere	**28.12.2000**
2000-0570-NL	TOOT – Forskrift om endring av forskrift om transport av farlige stoffer på innlands vannveier (VBG)	**3.1.2001**
2000-0571-A	BOO – Forskrift fra kommunale myndigheter i Wien om midlertidig godkjenning av avtrekkssystemet ”HOBATHERM spezial-F90”	**28.12.2000**
2000-0572-A	TOOT – Retningslinjer og forskrifter for veibygging 5.41(RVS 5.41) om sikring av anleggsplasser – fellesbestemmelser for alle veier, retningslinjer og forskrifter for veibygging 5.42 (RVS 5.42) om sikring av anleggsplasser – motorveier med atskilte kjørebaner	**18.1.2001**

([1]) År - registreringsnummer - opprinnelsesmedlemsstat.

([2]) I denne perioden kan forslaget ikke vedtas.

([3]) Ingen stillstandsperiode ettersom Kommisjonen har godkjent at det er grunn til å treffe hastevedtak.

([4]) Ingen stillstandsperiode ettersom tiltaket berører tekniske spesifikasjoner eller andre krav forbundet med skatte- eller finanstiltak; jf. artikkel 1 nr. 11 annet ledd tredje strekpunkt i direktiv 98/34/EF.

([5]) Informasjonsprosedyren avsluttet.

Kommisjonen viser til Domstolens dom av 30. april 1996 i sak C-194/94 (CIA Security). Ifølge Domstolens utlegning skal artikkel 8 og 9 i direktiv 83/189/EØF tolkes slik at enkeltpersoner kan påberope seg disse artiklene overfor nasjonale domstoler, som plikter å avvise anvendelse av nasjonale tekniske forskrifter som ikke er meldt i samsvar med direktivet.

Dommen bekrefter Kommisjonens melding av 1. oktober 1986 (EFT nr. C 245 av 1.10.1986, s. 4).

Manglende overholdelse av meldingsplikten medfører derfor at de berørte tekniske forskrifter ikke får anvendelse, og følgelig ikke kan gjøres gjeldende overfor enkeltpersoner.

Ytterligere opplysninger om meldingene kan fås ved henvendelse til de nasjonale avdelinger som er oppført på følgende liste:

LISTE OVER NASJONALE AVDELINGER MED ANSVAR FOR HÅNDTERINGEN AV DIREKTIV 98/34/EF

BELGIA

Institut belge de normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie
Avenue de la Brabançonne/Brabançonnelaan 29
B-1040 Bruxelles/Brussel

Madame Hombert
Tlf.: (32-2) 738 01 10
Faks: (32-2) 733 42 64
X400:O=GW;P=CEC;A=RTT;C=BE;DDA:RFC-822=CIBELNOR(A)IBN.BE
E-post: cibelnor@ibn.be

Madame Descamps
Tlf.: (32 2) 206 46 89
Faks: (32 2) 206 57 45
E-post: normtech@pophost.eunet.be

DANMARK

Erhvervsfremme Styrelsen
Dahlerups Pakhus
Lagelinie Allé 17
DK-2100 København Ø

Keld Dybkjær
Tlf.: (45) 35 46 62 85
Faks: (45) 35 46 62 03
X400:C=DK;A=DK400;P=EFS;S=DYBKJAER;G=KELD
E-post: kd@efs.dk

TYSKLAND

Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie
Referat V D 2
Villenomblerstraße 76
D-53123 Bonn

Herr Shirmer
Tlf.: (49 228) 615 43 98
Faks: (49 228) 615 20 56
X400:C=DE;A=BUND400;P=BMWI;O=BONN1;S=SHIRMER
E-post: Shirmer@BMWI.Bund400.de

HELLAS

Ministry of Development
General Secretariat of Industry
Michalacopoulou 80
GR-115 28 Athens
Tlf.: (30 1) 778 17 31
Faks: (30 1) 779 88 90

ELOT
Acharnon 313
GR-11145 Athens

Mr. E. Melagrakis
Tlf.: (30 1) 212 03 00
Faks: (30 1) 228 62 19
E-post: 83189@elot.gr

SPANIA

Ministerio de Asuntos Exteriores
Secretaría de Estado de política exterior y para la Unión Europea
Dirección General de Coordinación del Mercado Interior y otras Políticas Comunitarias
Subdirección general de asuntos industriales, energeticos, transportes, comunicaciones y medio ambiente
c/Padilla 46, Planta 2ª, Despacho 6276
E-28006 Madrid

Sra. Nieves García Pérez
Tlf.: (34-91) 379 83 32

Sra. María Ángeles Martínez Álvarez
Tlf.: (34-91) 379 84 64
Faks: (34-91) 575 56 29/575 86 01/431 55 51
X400:C=ES;A=400NET;P=MAE;O=SEPEUE;S=D83-189

FRANKRIKE

Délégation interministérielle aux normes
SQUALPI
22, rue Monge
F-75005 Paris

Madame Piau
Tlf.: (33 1) 43 19 51 43
Faks: (33 1) 43 19 50 44
E-post: suzanne.piau@industrie.gouv.fr
X400:C=FR;A=ATLAS;O=TEDECO;S=IDMI-SQUAL

IRLAND

NSAI
Glasnevin
Dublin 9
Ireland

Mr. Owen Byrne
Tlf.: (353 1) 807 38 66
Faks: (353 1) 807 38 38
X400:C=IE;A=EIRMAIL400;P=NRN;0=NSAI;S=BYRNEO
E-post: byrneo@nsai.ie

ITALIA

Ministero dell'Industria, del commercio e dell'artigianato
via Molise 2
I-00100 Roma

Signor P. Cavanna
Tlf. (39 06) 47 88 78 60
X400:C=IT;A=MASTER400;P=GDS;OU1=M.I.C.A-ISPIND;
DDA:CLASSE=IPM;DDA:ID-
NODO=BF9RM001;S=PAOLO CAVANNA

Signor E. Castiglioni
Tlf.: (39 06) 47 05 30 69/47 05 26 69
Faks: (39 06) 47 88 77 48
E-post: Castiglioni@minindustria.it

LUXEMBOURG

SEE — Service de l'Énergie de l'État
34, avenue de la Porte-Neuve BP 10
L-2010 Luxembourg

Monsieur J.P. Hoffmann
Tlf.: (352) 46 97 46 1
Faks: (352) 22 25 24
E-post: jean-paul.hoffmann@eg.etat.lu

NEDERLAND

Ministerie van Financiën — Belastingsdienst — Douane
Centrale Dienst voor In- en uitvoer (CDIU)
Engelse Kamp 2
Postbus 30003
9700 RD Groningen
Nederland

Den heer Ij.G. van der Heide
Tlf.: (31 50) 523 91 78
Faks: (31 50) 523 92 19

Mevrouw H. Boekema
Tlf.: (31 50) 523 92 75
X400:C=NL;A=400NET;P=CDIU;OU1=CDIU;S=NOTIF

ØSTERRIKE

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten
Abt. II/1
Stubenring 1
A-1011 Wien

Frau Haslinger-Fenzl
Tlf.: (43 1) 711 00 55 22/711 00 54 53
Faks: (43 1) 715 96 51
X400:S=HASLINGER;G=MARIA;O=BMWA;P=BMWA;
A=GV;C=AT
E-post: maria.haslinger@bmwa.gv.at
X400:C=AT;A=GV;P=BMWA;O=BMWA;OU=TBT;S=POST

PORTUGAL

Instituto português da Qualidade
Rua C à Avenida dos Três vales
P-2825 Monte da Caparica

Sra. Cândida Pires
Tlf.: (351 1) 294 81 00
Faks: (351 1) 294 81 32
X400:C=PT;A=MAILPAC;P=GTW-
MS;O=IPQ;OU1=IPQM;S=DIR83189

FINLAND

Kauppa- ja teollisuusministeriö
Ministry of Trade and Industry
Aleksanterinkatu 4
P.O. Box 230
FIN-00171 Helsinki

Petri Kuurma
Tlf.: (358 9) 160 36 27
Faks: (358 9) 160 40 22
E-post: petri.kuurma@ktm.vn.fi
Vevside: http://www.vn.fi/ktm/index.html
X400:C=FI;A=MAILNET;P=VN;O=KTM;S=TEKNISET;
G=MAARAYKSET

SVERIGE

Kommerskollegium
(National Board of Trade)
Box 6803
S-11386 Stockholm

Kerstin Carlsson
Tlf.: (46) 86 90 48 00
Faks: (46) 86 90 48 40
E-post: kerstin.carlsson@kommers.se
X400:C=SE;A=400NET;O=KOMKOLL;S=NAT NOT POINT
Vevside: http://www.kommers.se

DET FORENTE KONGERIKE

Department of Trade and Industry
Standards and Technical Regulations Directorate 2
Bay 327
151 Buckingham Palace Road
London SW 1 W 9SS
United Kingdom

Mrs. Brenda O'Grady
Tlf.: (44) 17 12 15 14 88
Faks: (44) 17 12 15 15 29
X400:S=TI, G=83189, O=DTI, OU1=TIDV, P=HMG DTI,
A=Gold 400,
C=GB
E-post: uk98-34@gtnet.gov.uk
Vevside: http://www.dti.gov.uk/strd

EFTA

EFTAs overvåkningsorgan (DRAFTTECHREGESA)

Rue de Trèves 74
B-1040 Brussel
Tlf. : +32 22 86 18 11
Faks : +32 22 86 18 00
E-post : DRAFTTECHREGESA@surv.efta.be

NORSK utgave

DOMSTOLEN

Informasjon fra De europeiske fellesskaps domstol([1]) 2000/EØS/48/31

Sak C-260/00: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Hessisches Finanzgericht ved nevnte domstols beslutning av 21. februar 2000 i saken Lohmann GmbH & Co. KG mot Oberfinanzdirektion Koblenz.

Sak C-261/00: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Hessisches Finanzgericht ved nevnte domstols beslutning av 21. februar 2000 i saken Lohmann GmbH & Co. KG mot Oberfinanzdirektion Koblenz.

Sak C-263/00: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Hessisches Finanzgericht ved nevnte domstols beslutning av 21. februar 2000 i saken Medi Bayreuth Weihermüller & Voigtmann GmbH & Co. KG mot Oberfinanzdirektion Koblenz.

Sak C-289/00: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Corte di Appello de Genova, første sivilavdeling, ved nevnte domstols beslutning av 21. juni 2000 i saken Fincantieri – Cantieri Navali Italiani SpA og Finmeccanica SpA mot Federico Bianchi mfl.

Sak C-290/00: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Oberster Gerichtshof, Republikken Østerrike, ved nevnte domstols beslutning av 27. juni 2000 i saken Johann Franz Duchon mot Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten.

Sak C-294/00: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Oberster Gerichtshof, Republikken Østerrike, ved nevnte domstols beslutning av 13. juli 2000 i saken Deutsche Paracelsus Schulen für Naturheilverfahren GmbH mot Kurt Gräbner.

Sak C-295/00: Søksmål anlagt 1. august 2000 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Italia.

Sak C-298/00 P: Anke inngitt 3. august 2000 av Republikken Italia mot dom avsagt 15. juni 2000 av De europeiske fellesskaps førsteinstansdomstol, fjerde kammer med utvidet sammensetning, i forente saker T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 til T-607/97, T-1/98, T-3/98 til T-6/98 og T-23/98 mellom Mauro Alzetta mfl, støttet av Republikken Italia, mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak C-302/00: Søksmål anlagt 7. august 2000 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Frankrike.

Sak C-304/00: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office), ved nevnte domstols beslutning av 26. januar 2000 i saken Regina mot Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: W.H. Strawson (Farms) Ltd og J.A. Gagg & Sons (et foretak).

Sak C-306/00: Søksmål anlagt 9. august 2000 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Kongeriket Nederland.

([1]) EFT C 285 av 7.10.2000.

Informasjon fra De europeiske fellesskaps førsteinstansdomstol[1]

2000/EØS/48/32

Førsteinstansdomstolens dom av 21. juni 2000 i sak T-429/93: rettsetterfølgerne etter Edmond Ropars mot Rådet for Den europeiske union (erstatningssøksmål – erstatningsansvar utenfor kontraktforhold – melk – tilleggsavgift – referansemengde – produsent som har forpliktet seg til omlegging – overføring av en driftsenhet).

Førsteinstansdomstolens dom av 20. juni 2000 i sak T-597/97: Euromin SA mot Rådet for Den europeiske union (annulasjonssøksmål – dumping – avvisning).

Beslutning truffet av Førsteinstansdomstolens president 7. april 2000 i sak T-326/99 R: Nancy Feren Olivieri mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap (begjæring om midlertidig forføyning – markedsføringstillatelse for et legemiddel – vilkår for realitetsprøving – prima facie-sak – hastesak – interesseavveining).

Beslutning truffet av Førsteinstansdomstolens president 18. april 2000 i sakene T-83/00 R I, T-83/00 R II, T-84/00 R og T-85/00 R: Hänseler GmbH mfl mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap (begjæring om midlertidig forføyning – tilbakekalling av markedsføringstillatelse for legemidler for mennesker som inneholder stoffet 'norpseudoefredin' – direktiv 75/319/EØF – suspensjon av anvendelsen av et tiltak i påvente av at saken om begjæring om midlertidig forføyning avsluttes).

Sak T-174/00: Søksmål anlagt 28. juni 2000 av Société Biret International mot Rådet for Den europeiske union.

Sak T-175/00: Søksmål anlagt 29. juni 2000 av Anthony Goldstein mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-176/00: Søksmål anlagt 29. juni 2000 av Cargill BV mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-179/00: Søksmål anlagt 3. juli 2000 av A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-182/00: Søksmål anlagt 11. juli 2000 av Marco Pannella mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-185/00: Søksmål anlagt 13. juli 2000 av Métropole Télévision (M6) mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-186/00: Søksmål anlagt 14. juli 2000 av Società Conserve Italia Soc. Coop. a.r.l. mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-188/00: Søksmål anlagt 14. juli 2000 av Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-189/00: Søksmål anlagt 18. juli 2000 av "Invest" Import und Export GmbH og Invest Commerce mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-190/00: Søksmål anlagt 21. juli 2000 av Regione Siciliana mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-191/00: Søksmål anlagt 25. juli 2000 av Werner F. Edlinger mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-205/00: Søksmål anlagt 3. august 2000 av RENCO S.A. mot Rådet for Den europeiske union.

Avskriving i registeret av forente saker T-321/94 og T-343/94: Helmut Rodermann og Peter Bach mot Rådet for Den europeiske union og Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

---

(1) EFT C 285 av 7.10.2000.

NORSK utgave

2000/EØS/48/23 Statsstøtte – Sak nr. C 30/2000 – Nederland 76

2000/EØS/48/24 Statsstøtte – Sak nr. C 31/2000 – Tyskland 76

2000/EØS/48/25 Statsstøtte – Sak nr. C 37/2000 – Portugal 77

2000/EØS/48/26 Offentliggjøring av visse medlemsstaters vedtak om å utstede eller tilbakek alle lisenser i henhold til artikkel 13 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 2407/92 om lisenser til luftfartsselskaper 77

2000/EØS/48/27 Liste over kunngjorte kommisjonsdokumenter 78

2000/EØS/48/28 Godkjenning av statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikkel 87 og 88 – Saker der Kommisjonen ikke gjør innsigelse 79

2000/EØS/48/29 Innbydelse til innsending av forslag for prosjekter av felles interesse på området transeuropeiske telenett – fellestjenester og fellesprogrammer 79

2000/EØS/48/30 Informasjonsprosedyre – tekniske forskrifter 80

3. Domstolen

2000/EØS/48/31 Informasjon fra De europeiske fellesskaps domstol 84

2000/EØS/48/32 Informasjon fra De europeiske fellesskaps førsteinstansdomstol 85